د کتابونو په ورمو کې

(پر بیلا بیلا و اثارو لیکل شوې سریزې)

محمد اسمعیل یون

۱۳۸۷ ل

Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

د کتابونو په ورېمو کې

لیکوال

محمد اسمعیل یون

ketabton.com - The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	د کتابونو په وړمو کې
لیکوال:	محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۸۷ل کال
د لیکوال پرله پسې شمېره:	(۲۷)
د خپرندوی پرله پسې نومره:	(۲۷)
کمپوزر:	ضیاالرحمن ضیا

ketabton.com - The Digital Library

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱	ددې سريزو په باب څو ټکي	۱
۲	سريزه (دغشو تنده)	۹
۳	د بې هويتۍ په درياب کې د هويت ډيوه	۲۰
۴	ازمون په خپل فرهنګي ازمون کې ډېر...	۳۳
۵	يادون ((سيندونه هم مري))	۵۰
۶	له ((ځيرې ګرېوانه)) تر ((کوثر جامه)) د ...	۶۵
۷	د واقعيتونو يوه هنداره	۷۸
۸	د لويديځمېشتي فرهنګي بهير يو يار	۸۰
۹	د اروا پوهنې ښوونځي	۸۸

ketabton.com - The Digital Library

۱۰	ګام پر ګام له خوشال سره	۹۰
۱۱	((لاهو)) شاعر	۹۲
۱۲	پردېس ژوند او ((پردېسې نغمې))	۹۸
۱۳	ددې اثر لیکوال او خپرندوی په باب څو خبرې	۱۰۱
۱۴	زرین انځور	۱۰۷
۱۵	((د حقوقو بنسټونه)) د استاد ستانیکزي...	۱۱۴
۱۶	د جنګي جنایتکارانو محاکمه	۱۱۷
۱۷	لغمان او اوسنی فرهنګي بهیر	۱۲۵
۱۸	پښتو غړپوهنه او ویپوهنه	۱۳۳
۱۹	په ((زړه کلا)) کې یو عالم خبرې	۱۳۵
۲۰	((افغانان په استرالیا کې)) زموږ د تاریخ یوه ...	۱۴۲
۲۱	د فریاد سوي فریادونه	۱۴۶
۲۲	افغانستان د مکیاویلي په سیاسي...	۱۵۴
۲۳	((یوه شپه دوه خوبونه)) او د هغو تعبیرونه	۱۶۲
۲۴	((حقیقت)) او د کوچنیانو ادبیات	۱۷۰
۲۵	تر پایلیک پورته هڅه	۱۷۵
۲۶	د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه	۱۸۰

ketabton.com - The Digital Library

ددې سريزو په باب څو ټکي

تر اوسه پورې ددې هڅو ښېلګې ډېرې کمې ليدل شوي، چې يو څوک دې د نورو پر اثارو خپلې ليکلې سريزې د يوې ټولګې په توګه چاپ کړي او يا دې د يوه بل ليکوال هغه سريزې يا يادښتونه راټول کړي، چې د نورو ليکوالو پر اثارو يې ليکلي وي.
يوازې استاد حبيب الله رفيع دا هڅه کړې، چې د بېلابېلو ليکوالو پر اثارو خپلې ليکلې سريزې او يادښتونه سره راټول او په ((کتابونه او دريابونه)) نومي اثر کې يې خوندي کړي دي.
ښاغلي افضل شېرزاد بيا د ارواښاد استاد روهي نږدې هغه لس عنوانه سريزې او يادښتونه سره راټول کړل او په پېښور کې يې ديوه ځانګړي اثر په توګه چاپ کړل، چې استاد روهي د بېلابېلو ليکوالو پر اثارو ليکلي وو. نور نو تر دې دمه ماته د کوم بل چا داسې کړی کار معلوم نه دی او که وي هم څو د ګوتو په شمار دا ډول اثار به وي. په دې ورځو کې چې زه خپلې ليکنې په خپله

ketabton.com - The Digital Library

راټولوم، نو پر دې سربېره او یادښتونو مې هم سترګې ولګېدې، چې ما د نړۍ پنځه لسو کلونو په ترڅ کې د هېواد د بېلابېلو لیکوالو پر اثارو لیکلي دي. دې لیکنو ته مې یو ځانګړی باب ورکړ او په یوه ځانګړې ټولګه کې مې راټولې کړې. په خپل لاس د خپلو ټولو یا هم اکثرو لیکنو له راټولولو څخه زما هدف دا دی، چې زه نه غواړم، زما پر کړي کار په ګانده(اینده) کې نور څوک سترې شي، یا څوک پرې د راټولولو له امله خپل وخت ضایع کړي او یا هم ورته دا شک پیدا شي چې کومې لیکنې راټولې او خوندي او کومې نه کړي. په افغاني ټولنه کې ژوند ډېر بحراني دی، ان تر دې چې خلک د خپلو کورونو د مالونو خوندیتوب ته حیران دي او ایله د خپل سر په غم کې دي، پاتې خو لا د نورو د فرهنګي کار د خوندیتوب مسئله.

نو هر لیکوال ته په کار دي، چې خپل اثار په خپله خوندي کړي، کوم اثار چې په بیا چاپ او راټولېدو ارزي، هغه راټول او د بیا چاپ له لارې یې د مرګ او ورکېدو له خطره وژغوري. زموږ په فرهنګي ټولنه کې د لیکوال تر مړینې وروسته دا یو غټ بحث وي چې دې مرحوم لیکوال څومره اثار لیکلي؟ څومره چاپ دي؟ څومره ناچاپ؟ څومره یې په خپل نامه دي او څومره په بدل یا مستعار نامه؟ دغه نانددرۍ، ابهامات او کښته پورته خبرې تر ډېره وخته د لیکوالو ترمنځ روانې وي. ددې علت دا دی چې لیکوال په خپل عمر کې د خپل کړي کار سم سپیناوی نه وي کړی.

ketabton.com - The Digital Library

دا سمه خبره ده چې مرګ نا خبره راځي او چاته له ډول و سورني سره نه راځي، خو په هر ترتیب لیکوال باید د مرګي همدغه ناخبره خطر په پام کې ونیسي او څه یې چې کړي له سره منظم او د چاپ او خپراوي لپاره یې تیار کړي. پخوا حالات ستونزمن وو، د چاپ او تکثیر شونتیاوې کمې وې او لیکوال د خپلو او نورو لیکوالو د اثارو د خوندیتوب جوګه نه و، اوس خو زمانه بدله ده، د چاپ، کمپیوټر او انټرنیټ اسانتیاوې د اثارو د خوندیتوب تضمین کوي، نو هر لیکوال ته په کار دي چې خپل فرهنګي ژوند شفاف کړي او څه یې چې کړي، هغه د ځینو په اصطلاح پر ریکارډ راولي. په هر څو کلونو کې خپل تېر فرهنګي کار او اثارو ته د لیکوال بیا نظر او ژوره کتنه هغه ته دا مسئله روښانه کوي، چې تېر یې څه کړي او راتلونکي کې ورته څه کول په کار دي؟

خپله د لیکوال اثار د لیکوال د علمي، سیاسي، کلتوري او ټولنیز شخصیت د ارزونې لپاره ښه تله ده، لیکوال باید تر هر څه لومړی د خپلو اثارو په تله کې ځان وتلي، چې څه یې کړي او څه باید وکړي؟

ما هم دا سریزې په همدې نیت بیا راټولې کړې، چې زه هم خپل ځان د ماضي په هنداره کې وګورم او نور هم ما یو ځل بیا په دې تېره ایینه کې وګوري، چې څه مې لیکلي؟ او څرنګه مې لیکلي دي؟ ما په دې سریزو کې کوم بدلون نه دی راوړی، یوازې کوم ځای کې چې چاپي تېروتنه شوې، هغه مې سمه کړې ده. دا اکثره

ketabton.com - The Digital Library

ادبي اثار دي، پر ادبي ليکنو سريزې څه خاص خطرناک سياسي
عواقب نه لري او که يې ولري هم، ليکوال بايد هغه وزغمي، ما
خپلې سياسي ليکنې هم راټولې او تر کوم خاص بدلانه پرته مې
چاپ ته تيارې کړې، له نورو ليکوالو مې هم هيله ده، چې له کوم
ځانګړي تغيير پرته خپلې ليکنې بيا چاپ کړي. هره ليکنه د يوه
مهال د پېښو او حالاتو انځورنه کوي، او سمهالې ليکنې بايد د
اوسني وخت حالات منعکس کړي او د تېر وخت ليکنې د همغه
تېر مهال. په دې اثر کې چې تاسو مخې ته پروت دی، پر (۲۴)
بېلابېلو اثارو د چاپ پر مهال بحث شوی، ځينې په کې واړه
يادښتونه دي او ځينې په کې د منځنۍ کچې او يا هم د اثر له
غوښتنې سره سم سريزې. پر دې سريزو کې ما اکثره دا هڅه کړې
چې نه يوازې پر دې مشخص اثر بحث وکړم، بلکې څه نا څه مې د
ليکوال پر کړي کار هم بحث کړی دی. له دې څخه زما موخه دا ده
چې د ليکوال د نورکړي کار د يادونې له لارې، ددې اثر شننه هم
څه نا څه اسانه کېږي، خو پر ټولو اثارو داسې نه ده. د اثر او د
ليکوال د شخصيت د شننې ترمنځ، د رابطې له مخې دا کار شوی
دی. پر پورتنيو اثارو سربېره ما پر ځينو نورو اثارو هم سريزې او
يادښتونه ليکلي دي، خو تر دې مهاله مې لاګوتو ته رانغلل، خو
پاتې اثار د ګوتو په شمار دي، اکثره هغه اثار چې تر دې مهاله ما
پرې ليکنې کړې دي، همدا دي، چې دلته يې سريزې راغلې دي.
دغه راز د ليکوالو پر ځانګړو اثارو مې ځانګړې تبصرې هم کړې،

ketabton.com - The Digital Library

چې په بېلابېلو خپرونو کې خپرې شوې دي. د بېلابېلو فرهنګي ټولنو د استازي په توګه مې، ددې ټولنو له خوا په چاپ شوو اثارو هم، د ټولنو په نامه سریزې او یادښتونه لیکلي، د هغو راوړل مې هم دلته مناسب ونه ګڼل. دغه راز په لسګونو ځوان شاعران او لیکوال مې د هغو د نثر او نظم له بېلګو سره د تېرو دوو لسیزو په بهیر کې په ځینو خپرونو کې معرفي کړي، د هغو بیا چاپ مې هم ضرور ځکه ونه ګاڼه، چې هغوی بیا وروسته اکثره یا د خپلو اثارو او یا هم د نورو ادب تذکرو له لارې معرفي شول، نو ځکه خو ددې ډول لیکنو بیا چاپ ته ډېره اړتیا پیدا نه شوه. په پورتنیو سریزو کې د لیکوالو د اثارو پر مثبتو او بریمنو خواو ډېر بحث شوی، ځینې منتقدین کېدی شي له دې ډول سریزو سره موافق نه وي او ووایي چې دې کې د انتقاد مالګه نه شته، ددې ډول احتمالي نظرونو په باب باید ووایم، چې دا سریزې د لیکوال تر بحث لاندې اثر له تشریح او تعارف سره مرسته کوي، نه دا کره کتنې دي او نه هم د یوه اثر ټوله ارزونه. موږ باید د هغو منتقدینو په شان عمل ونه کړو چې تیارې مړۍ ته ناست وي او پر یوه اثر باندې د چاپ تر مهاله ټوله تېره شوې پروسه له یاده وباسي. زموږ ټولنه د ځینو نورو پرمختللو ټولنو په شان نه ده، چې لیکوال یوازې د اثر د لیکلو دنده سرته رسوي، دلته چاپېریال ډېر اغزن دی، له سیاسي، کلتوري او نورو تنګسیاوو سره سره د یوه اثر تخنیکي چارې هم له ګڼو ستونزو سره مخ دي. زموږ یو پښتون افغان

ketabton.com - The Digital Library

لیکوال هم خپل اثر لیکي، هم یې خپله ایډیټ کوي، هم ورته خپله پیسې پیدا کوي، هم یې خپله چاپوي، هم یې خلکو ته خپله وېشي او هم یې بیا خلکو ته خپله وړیا ډالۍ کوي، دا ټول بهیر چې په حقیقت کې د څو تنو کار دی، یو زیات شمېر لیکوال یې په یوازې ځان سرته رسوي. نو په دغسې تنګو او اغزنو شرایطو کې چې د لیکوال مخاطبین هم یا لږ وي او یا د کتاب لوستنې معیارونو ته نه وي رسېدلي، پر لیکوال تر توقع پورته انتقادونه، زموږ فرهنګي بهیر ته ډېر زیان رسوي. زه خپله د یو سالم انتقاد او مثبتې کره کتنې پوره پلوی یم، خو په داسې حالت کې چې کره کتونکي خپله یو ځل ځان د لیکوال په هنداره کې وویني چې: که دی چېرې د لیکوال پر ځای وای، له کوم چاپېریال او ستونزو سره چې لیکوال مخ دی، دی هم ورسره مخامخ وای او تر لیکوال یې ښه اثر پنځولای او چاپولای شوای، نو بیا کره کتونکی حق لري، چې پر لیکوال د شتو امکاناتو په هنداره کې، په خلاص مټ انتقاد وکړي. خو ځینې کره کتونکي په اصطلاح کره کتونکي دي، هغه دې ته ناست دی چې کوم لیکوال په ډېر تکلیف د خپل فکر او تندي په خولو یو اثر چاپ کړي، نو بیا دوی ورته قلمونه تېره کړي، داسې څه پرې ولیکي چې هغه لیکوال د خپل اثر له لیکلو پښېمانه کړي. دا ډول په اصطلاح کره کتونکي په واقعیت کې د بل لیکوال د اثارو په نقدونه او یا هم ارزونه کې خپل ژوند او شهرت ویني. که هغوی څه ونه لیکي نو ده ته د کلتوري ژوند او

ketabton.com - The Digital Library

شهرت هیڅ وسیله نه برابرېږي. زما لاره له داسې کره کتونکو بېله ده، خو ټولنې ته د ټولنې تر کچې د ټیټو او مبتذلو اثارو د وړاندې کولو ټینګ مخالف یم. هر اثر چې ټولنې ته وړاندې کېږي، باید د ټولنې اکثره او که نه یو ټاکلي شمېر وګړو ته خو نوی وي او باید د هغوی د ذهني کچې د لوړاوي سبب شي. په هر حال ددې سریزو چاپ مې له دې پلوه هم ضروري وګاڼه چې لږ تر لږه زموږ هېوادوالو ته د شل پنځه ویشتو بېلابېلو اثارو په باب معلومات وړاندې کړي، له دې لارې دوی له هغو اثارو سره اشنا شي او که چېرې اړتیا یې ورته احساسوله، نو خپله هغه اثر ترلاسه کړي.

زه په پای کې یو ځل بیا له خپلو ټولو او سنیو لیکوالو څخه هیله کوم، چې خپل کار په خپله راټول کړي او دا بار راتلونکي نسل ته پرنږدي، زه د لوی خدای(ج) له درباره هیله من یم، چې زموږ د راتلونکي پښت غمونه او دردونه به تر موږه ډېر کم وي، خدای(ج) به هغوی ته د علم او پرمختګ زمینه برابره کړي او هغوی به پر داسې ګټو علمي او ورځنیو کارونو مصروف وي، چې د دوی د ژوند د سوکالۍ سبب شي. په همدې هیله پر دې سریزو دا سریزه پایته رسوم.

په ټوله فرهنګي مینه او ادب

محمد اسمعیل یون

ارګ، د جمهوري ریاست ودانۍ، کابل- افغانستان

۱۳۷۸ل کال د مرغومي ۲۲

ketabton.com - The Digital Library

سریزه: د غشو تنده

د رواني لمريزې پېړۍ شپېتم كلونه او په تېره بيا د يادو كلونو وروستي پنځه كلونه، داسې مهال و چې په كابل كې د ((شعر)) او ((شعار)) ترمنځ په ډاګه

پوله او بريد راكښل شول. دا څه ناڅاپي خبره نه وه، تر څو لسيزو واټن وروسته د دې لاره چاره برابره شوه. انساني ذهن، د ګڼ شمېر ليكوالو او د شعر مينه والو فكر له پرله پسې كليشه يي نظمونو، سپوره منظومو ترانو او د ((شعر)) په نوم له ډانګ پېيلو خبرو څخه ستړى شوى و. يو داسې عاطفي، ادبي بدلون او اوښتون ته سترګې پر لار وو، چې د دوى پر ستړي احساس او فكر د كينې او غوسې پرځاى د مينې او عاطفې باران وورو‌ي او شعر هم په رښتينې مانا خپل هويت ترلاسه كړي. دا وخت سياسي فضا هم داسې وه، چې نور نو اكثره له سرو، ګرمو او اورنيو شعارونو ستړي شوي وو او ټولو يو ارام ته اړتيال لرله. د هنر ببلابېلې څانګې په تېره بيا ادبيات او په ادب كې بيا د شعر وزرونه

ketabton.com - The Digital Library

خلاص شول. د ځینو مخورو لیکوالو په تېره بیا د څو تنو کره کتونکو له خوا په ډېره ځیرکۍ کار پیل شو او هغه شاعران چې په کلام کې یې د شعریت تومنه زیاته وه، دې ته وهڅول شول چې نور هم د خپل شعر هنري جوهر پیاوړی کړي. د کره کتونکو په ډله کې د هېواد تکړه لیکوال او کره کتونکي زرین انځور او پیاوړي کره کتونکي لطیف بهاند هڅې د زیاتې یادونې او ستاینې وړ دي. پر همدې وخت د کابل په فرهنګي ټولنو او کړیو کې د شاعر او ناظم، شعر او نظم بریدونه له ورایه د ببلېدو او څرګندېدو په حال کې وو. د ۱۳۷۱المریز کال تر پیله پورې دومره کار شوی و، چې د ادب زیاتو مینه والو د شعر او شعار ترمنځ پوله ټاکلای شوه.

ځوان شاعر صدیق الله بدر یو له هغو ځوانو شاعرانو څخه دی چې د همدغه شعري بهیر له پیل سره یې خپله شاعري پیل کړې ده. د ده د شاعرۍ د پیل پر وخت د ((شعار)) بازار ختم شوی و، ځکه نو ده د شاعرۍ دا پړاو چې له ورایه د ځینو شاعرانو په کلام کې دا وخت محسوس و، تېر نه کړ او ژر یې پر خپل کلام د شعر د هنري جوهر رنګین شال وغوړاوه.

صدیق الله بدر د دولسو کلونو په بهیر کې ښه ډېر شعرونه ولیکل او ډېرې نورې ادبي لیکنې یې وکړې، خو تراوسه یې نه د ادبي او څېړنیزو لیکنو او نه هم د شعرونو کومه ځانګړې مجموعه چاپ شوې ده.

ketabton.com - The Digital Library

ده خپله شاعري په اوډلي او سیستماتیک ډول پیل کړې ده، د ده د شاعرۍ د لومړیو وختونو شعرونه هم پاخه ښکاري او د ابتدايي شاعرۍ په شان ډېرې کمزورۍ پکې نه لیدل کېږي، خو د دې ترڅنګ د ده د شاعرۍ د پرمختګ سرعت چټک او توپاني نه دی. د څو کلونو په بهیر کې د ده شاعري پر مختللې ده خو دا پرمختګ یو ناڅاپي نه دی، د ده د شاعرۍ وده او پرمختګ هغه پوخ پرمختګ ته ورته دی چې ورو ورو پر مخ ځي او د تجربه کارو پوځیانو په شان تر شا خپله نیمګړتیا او خلا نه پرېږدي، بدر د یو پوه معمار په څېر دی چې د خپلې ودانۍ بنسټ په ډېر ښه شکل ږدي، ودانۍ ورو ورو ودانوي، خو ښه یې ودانوي، ده هم د خپلې شاعرۍ پیلامه همداسې را پیل کړې، نو ځکه یې شاعرۍ کې د یو مستحکم او پرله پسې پرمختګ څرکونه لیدل کېږي.

په همدې وجه د خپلې شاعرۍ په وروستیو وختو کې یې له زړه نه دومره شاعرانه غمونه راتاو دي چې ټول زړه یې د خپل ارمان جانان ته سپارلی او یوازې همدا شاعري ده چې د ده غمجن زړه ته ارام او ډاډ ببنلای شي:

داسې چې ډېر ډېر پر ماګران دی زړه مې
زما خو نه دی د جانان دی زړه مې
توري چړې پرې هر نظر پرېوزي

ketabton.com - The Digital Library

د وینـــو کـــور افغانســـتان دی زړه مـــې
ســـــتا د نظــــــر د برېوکـــــو هنــــداره
د ښایســـــتونو بیابـــــان دی زړه مــــې.

ځینې وختونه چې څوک یو ادبي یا هنري اثر لولي نو د هغه اثر د لیکوال د شخصیت انځور یې هم سترګو ته کېږي، کله خو لیکوال په خپله د خپل اثر مرکزي اتل وي نو لوستونکي د اثر له لوستلو څخه د هغه باطني او ظاهري کرکټر څه نا څه مجسم کولای شي، کله بیا د یو اثر د بېلابېلو کرکټرونو په څېرو کې د لیکوال د اندروني شخصیت ځینې څرکونه ښکاري. خو کله کله داسې هم وي چې د لیکوال ټولنیز-ځاني او اخلاقي شخصیت د هغه د اثر له مانیزې خوا او فکري پېچلتیا سره یو شان او یو رنګ نه وي، یانې د لیکوال فزیکي جوړښت داسې وي لکه د تورو کاڼو غر، خو د دې غره په زړه کې بیا د ښکلو غمیو یو کان هم وي. یانې داسې چې کله د لیکوال او شاعر ځاني، ټولنیز او اخلاقي شخصیت د هغه د هنري اثر له مانیز جوهر سره سمون خوري او کله هم نه یوازې دا چې سمون ورسره نه لري، بلکې له هغه سره مغایر او مخالف هم وي.

صدیق الله بدر لکه څنګه چې له نامه څخه یې څرګندېږي یو رښتینی انسان دی، همداسې په عملي ورځني او ټولنیز ژوند کې هم یو سپېڅلی او رښتین شخص دی. دلته د اروا پوهانو

ketabton.com - The Digital Library

هغه خبره هم په یو ډول ربښتیا خبري چې وایي: ((نوم د نومول شوي (اسم له مسمی) سره یو نه یو ډول اړیکي لري.))

څرنګه چې صدیق الله بدر په ورځني ژوند کې یو سپېڅلی او رښتینی انسان دی، همداسې یو هنري، روڼ، روښانه او سپېڅلی شخص دی. د کینې، تکلف او تصنع تورو ګردونو او پردو یې د شعر د ملکې مخ د بېځایه ابهام په حجاب کې نه دی پټ کړی. هغه هر څه چې ویلي د یو سر زوري لېوني په شان یې رښتیا ویلي او که د یار قاتل نظر یې هم انځور کړی، نو ښه صفا او د زړه د هنداري په زور یې انځور کړی دی:

قاتل نظر انځوروم د اشنا
ځکه د زړه ورته هنداره نیسم
زه یمه داسې لېونی ملګرو
اوښکه مې سترګو کې ایساره نیسم.

وایي د شاعر پوټکی ډېر زیات نازک او نری وي، د عادي پېښې پر وړاندې ډېر ژر عکس العمل ښيي او د زړه، خیال او فکر د خوب ښاپېری یې دومره په زړه بیداره ده، چې په ډېره عادي خبره له خوبه پاڅېږي.

کله چې شاعر د پېښو د عاملینو ګرېوان ته په لاس غځولو کې بېوسه شي، نو مایوسه شي او له سخت رواني او روحي کړکېچ سره مخامخ شي، په همدغه حالت کې د شعر عقاب د شاعر پر سر د شعر وزرونه وغوړوي او نوی شعر راوټوکېږي.

ketabton.com - The Digital Library

صدیق الله بدر هم کله کله له داسې روانې کشمکشونو او ستونزو سره مخامخ شوی دی:

اشــنا تــه خاندمــه دنیــا تــه خانــدم
د غریــب خولــه یمــه هــر چــا تــه خانــدم
ســتا مجبــوری نــه عشــقه نــه پــوهېږم
چــې چــا تــه ژاړمــه او چاتــه خانــدم
یا:
داسې رنګ بې رنګ غمونه یې خوري زړه مې
څــومره کـــه هـــم ژاړم ژړا نـــه راځــــې.

شاعر که له یوې خوا په خپلو ځاني غمونو کې غوټې وهي نو له بلې خوا ټولنیز دردونه یې هم ارام ته نه پرېږدي، هغه د ټولنې او هېواد د یوه غړي په توګه ټوله ټولنه او هېواد خپل وجود ګڼي او هر ټولنیز او هېوادنی درد تر ټولو دمخه د شاعر پر بدن احساسېږي. سره له دې چې د ده په هېواد او ټولنه کې د مادي شتمنۍ یو څاڅکی هم په برخه نه وي، خو د استاد الفت په خبره ((که په ټول وطن کې یې یوه کوډله هم نه وي نو دی به وایي چې هله وطن مې)) د ټول وطن دعوه به کوي. نو د شاعر زړه د تخیل خان او باچا دی. ټول کلی، ټوله ټولنه او ټول وطن او د هغو غمونه او دردونه د هغه شتمني جوړوي. د دردونو عوامل او له هغو نه د خلاصون لارې ګودرې په ګوته کوي:

ketabton.com - The Digital Library

لمر چې زمـوږ کلي ته لار نه کوي
هــغه دوه غـرونـه نـړېدلي نه دي
هـسې لـه بـخـتـه زورور يــو اشــنا
کـه نـه نـو چا سـتـرګې نيولي نه دي.

شاعر ته تر هر چا خپله په وينو رنګ ټولنه ښه معلومه ده، ځکه چې د ټولنې د هر فرد څاڅکی وينه تويه شوې، نو شاعر پرې خپلې اوښکې څڅولي دي، نو له دې کبله ده ته تر هر چا د خپل ړنګ بنګ کلي، کور، ټولنې او هېواد په وينو رنګ څېره ښه معلومه ده. بيا نورو ته وايي چې که ((زموږ د کلي پته)) د چا په کار وي نو داسې ده:

زموږ کلی
دا د دنګو غرونو شاته
که دې زړه وي
چې ته راشې
د زړګي پردې دې خلاصې کړه
په خير شه
او بيا...
وګوره په مينه:
يوه سره د وينو ليکه
غزېدلې ده له غرونو
چې تر کلي پورې

ketabton.com - The Digital Library

رسي.

شاعر دې خبرې نور هم غمجن کړی چې پخوا به کلي کې ډزې وشوې، نو په کلي کې به کوم نوی ګل (ماشوم) راټوکېدلای و او ملا به یې د تبرک لپاره په ډېره خوښۍ په غوږ کې اذان کاوه، خو اوس هر وخت په کلي کې ډزې کېږي خو دا بل ډول ډزې دي او تر ډزو وروسته زموږ د کلي ملا د جنازې مونځونه کوي، (یاس شعر). شاعر په یوه شعر کې خپله سوې لوې ټولنه له یو سوي ځنګل سره تشبیه کړې ده، چې څو لارورکو د ځان د خلاصون په خاطر ټول ځنګله ته اور واچوه، خو په پای کې همدا اور له دوی څخه هم راتاو شو. شاعر په دې شعر کې د خپلې ټولنې د شل کلنې غمیزې د عاملینو یو ډېر دقیق انځور باسي چې څنګه یې د ځان د هوساینې لپاره ټوله ټولنه په اور وریته او وسوځوله، خو په پای کې یې دوی ته هم لمبې ورسېدې (لارورکي لاروي) شعر.

صدیق الله بدر د شعري جولو په دو فورمونو (غزل-ازاد) کې زیاته شاعري کړې ده، آزاد شعرونه یې هم ښکلي دي، خو د ازاد شعر په اندول یې غزل کې تجربې پخې دي. د ده په غزلو کې د ژوند د بېلابېلو خواوو رنګارنګ ناخوالې انځور شوي او د ژوند ډول ډول مانیزه رنګارنګي په کې لیدل کېږي. د څو غزلو دا څو بیتونه به یې د بېلګې په توګه راوړو:

ketabton.com - The Digital Library

چې يارانه يې ورانه کړې زموږ
کوم يو غماز مو په ملګرو کې شته
بدره تاو بړي لېوني چې درنه
وايه څه راز ستا په خبرو کې شته
يا:
ما د هجران خطرې وزغملې
نور ځان د وصل په خطر کې وينم
بدره اخر به شې رسوا په مينه
د مينې راز دې هر اثر کې وينم
يا:
د زړه وينه مې د هغو ګلو رنګ دی
په وږمو يې نارام زړګی قرار شي
د کابل د پېغلو زلفې شي وږمينې
چې راخور د نارنج ګل د ننګرهار شي

د صديق الله بدر شعرونه د نورو شاعرانو په شان د ډېرو برياوو ترڅنګ يو لړ خفيفې نيمګړتياوې هم لري. بدر د ننګرهار د سره رود د شاعرانه سيمې بلبل دی. کله چې د هر سره رودي شاعر شاعري تر نظره تېرېږي، نو سړي ته له ورايه د ژبنۍ ستونزې مسله راتر سترګو کېږي.

صديق الله بدر د ځينو نورو سره روديانو په شان په کور کې فارسي وايي. ځينې سره روديان په ځانګړي ډول ليکوال او

ketabton.com - The Digital Library

شاعران داسې دي چې کورنۍ او ګړنۍ ژبه يې فارسي وي، خو ليکنۍ، قلمي او د شاعرۍ ژبه يې بيا پښتو وي. د بدر په ليک په ځانګړي ډول په شعر کې ژبنۍ نيمګړتيا ډېره کمه ده او ان اوس ببخي رفع شوې، خو د ژبنيو ترکيبونو په برخه کې بيا سړی د ځينو نيمګړتياوو او کميو احساس کولای شي.

په ټوليز ډول صديق الله بدر يو بريمن شاعر او ليکوال دی چې په اوډلي ډول يې شاعري او ليکوالي مخ په بره روانه ده. د ځينو په اصطلاح يو ژمن شاعر او ليکوال دی. دا لاندې شعر يې هم د ده د ټينګې ژمنې څرګندونه کوي:

چې کړو ښکاره د زړګي زور ملګرو
راشئ چې ودانګو په اور ملګرو

له نيمې لارې ستنېدل به څه وي
له دې نه غير چې شي پېغور ملګرو.

زه ځوان او هڅاند شاعر صديق الله بدر ته د ده په هڅاند فرهنګي يون کې د لا زياتو برياوو او نوښتونو هيله کوم.

په شاعرانه مينه
اسمعيل يون
۱۳۷۷-۶-۹
کابل

ketabton.com - The Digital Library

بېکسيار

د بې هويتۍ په درياب کې د هويت ډيوه

د بېکسيار قلمه دومره وکړه
د وخت پر تنده انسانيت وکړه

په تېرو شلو کلونو کې چې زموږ پر ټولنې کوم دردوونکي ناتار تېر شو، نو د ژوند پر ټولو خواو يې خپلې اغېزې وشيندلې. د شعر نړۍ هم له دې ناتاره خوندي پاتې نه شوه. شاعران او ناظمان دواړه په يو نه يو ډول له يو فکري، سياسي او عقيده يي لوري سره وتړل شول. په پايله کې هغه کشمکش چې په سياسي برخو او تګلورو کې موجود و، تر يوه بريده يې پر ادبياتو او په تېره بيا پر شعر هم خپل سيوری خور کړ. خو په دې منځ کې بيا ځينې داسې شاعران

او ليکوال هم راوټوکېدل، چې د کينې او سياسي غرض پر ځای يې عاطفه، احساس او لوړ انساني ارزښت د خپلې ايجادي ښکارندې محور وټاکه او داسې ادبي اثار يې رامنځته

ketabton.com - The Digital Library

کړل چې د څرنګوالي له پلوه یې تر هغو نورو ارزښت او مقام لوړ دی.

عبدالمالک بېکسیار د همدغې دویمې کټګورۍ د شاعرانو له جملې څخه دی. ده خپل شعر له همغه پیله د سیاسي شعار تر بریده راټیټ نه کړ او پر خپل شاعر شخصیت یې د وخت د سیاسي غوښتنو تور پورې نه کړ.

شپېتم کلونه د هېواد په دننه کې د شعار او شعر ښه ګرم پړاو و. همدغه لسیزه د بېکسیار د شاعرۍ د ټوکېدو کلونه دي، خو ده په دې کلونو کې هېڅکله هم خپله سپېڅلې شاعري د سیاسي شعار ګردونو او بادونو ته پرې نه ښوده. له همدې کبله خو دی په دې کلونو کې د هېواد په دننه کې د یو شهرت ګټلي شاعر په توګه مطرح نه شو؛ یوازې هغه شاعران او لیکوال چې له ده سره یې فرهنګي اړیکي درلودل، د ده د شاعرۍ پر ارزښت پوهېدل. همدا یاده لسیزه لا پای ته رسېدلې نه وه، چې شاعر بېکسیار له خپلو شعرونو سره د خپل ټاټوبي په پرېښودلو محکوم شو؛ پېښور ته راغی، یو کال نیم یې لا تېر کړی نه و چې دلته یې هم د (شعاریت) بازار ولید او د ذهني ستړیا احساس یې وکړ، پېښور کې د ده د ازاد هنر وزرونه ونه غوړېدل، ځکه چې دلته هم د کابل په شان د ازاد ذوق او اند د شعر د شاهین پر پرواز بندیز لګېدلی و. بیا له دې ځایه لرې ((د رڼاګانو هېواد)) (ډنمارک) ته لاړ او داسې اټکلېده چې نور به

ketabton.com - The Digital Library

نه خپل سوی لوی هېواد ور په یاد وي او نه به هم د خپلې جونګړې تیلي څراغ.

د وخت په تېرېدو سره دا اټکل بېخي اوښتې بڼه غوره کړه؛ هغه د رڼاګانو د ښار د سندرو په ګلبڼ کې د خپل ټاټوبي (د سنځل ګل شپې) هېرې نه کړې، تن یې هلته و خو روح او اروا یې دلته. دی په خپل هېواد کې د ذهني بلوغ دا سې یو پړاو ته رسېدلای و چې نور نو پردیو سندرو او د پردیو ګلونو رنګ یې پر ذهن هغه اغېز نه شو شیندلای چې د خپل هېواد، د سنځلو ګلانو او سوو ټپو پرې خورولای شو.

بېکسیار زموږ د ډېرو کلونو د یو ملي او فرهنګي سفر ملګری دی، کله چې دی بهر ته لاړ، نو تقریباً اته کاله ما و ده سره ونه شو کتلای، خو بیا مو لیکني اړیکي پیدا شول، ما فکر وکړ چې هلته خو بېله ټولنه ده، کېدی شي د سړي پر ژوند او شخصیت ډېره اغېزه وکړي، خو ده راته په یو لیک کې لیکلي وو: ((... زه همغه مالک یم چې تاسو په کابل کې لیدلای وم، ما هېڅ تغیر نه دی کړی...)) تر لیکنیو اړیکو وروسته مې بیا په پېښور کې ولید، همغه بېکسیار و، چې پخوا و، لا کلیوال شوی و، لا صمیمي شوی، تکلف، تصنع، ځان ښودنه او د مصنوعي تبارز او شخصیت هېڅ نښې نښانې په کې نه څرګندېدې، همغه فرهنګي مینه او ولوله یې په زړه کې وه چې پخوا یې درلوده، خو نور یې دا اور په زړه کې نه شو ساتلای،

ketabton.com - The Digital Library

د یوې فرهنګي مجلې (هیلې) د خپرولو په تکل کې شو او دا یې هم وویل چې ((ګوره هېڅ ځوان لیکوال د رنه بېنوا او خفه لاړ نه شي او د هېچا لیکنې ته د سانسور زندې وانه چوئ، سانسور او د ادب د زنداني کولو ترخه تجربه خو موږ او تاسې لیدلې ده. تاسې د مجلې د لګښت په اړه هېڅ تشویش مه کوئ، زه شپه ورځ کار کوم خو د مجلې لګښت برابروم...)). ده همداسې وکړل. یو وخت ماته زموږ یو بل فرهنګیال ملګری ممتاز ارمان له مسکو نه ټیلفون وکړ چې: ((تاسو به خبر یئ که نه، چې بېکسیار په څومره ستونزو د مجلې لګښت برابروي؟ هغه د خپلې رخصتۍ په ورځو کې هم کار کوي چې مجلې ته مالي لګښت برابر کړي.)) دې سره ماته دا خبره نوره هم ثابته شوه چې فرهنګي کار او خدمت د څومره قربانیو په بدل کې سرته رسېږي، خو بېکسیار په خپلې دې قربانۍ سره د فرهنګي خدمت یو بېساری ریکارډ ټینګ کړی دی. (بېساری ریکارډ) خو ورته ځکه وایم چې تر بېکسیاره نور غښتلي، متهور، ژبور او د زیاتې پانګې څښتنان شته، خو په لوید یځ کې چا هم داسې یوې قربانۍ ته ځان ور نه کړ. البته زموږ ډېرو افغان لیکوالو او فرهنګیانو په ډله ییز او هم په ځاني ډول د یاد وړ کارونه کړي دي، خو هغه د بېکسیار په شان د خپل ځاني او کورني ژوند د قربانۍ په بیه نه دي، یو څه یې ورسره د خپل ژوند خیال هم ساتلای دی.

ketabton.com - The Digital Library

بېکسيار پر ۱۳۷۲کال د هيلې مجلې تر ځنګه د خپلو شعرونو لومړنۍ مجموعه (سوچونه او کرلېچونه) هم چاپ کړه. دې شعري ټولګې د يوه ښه شاعر په توګه په ادبي کړيو کې د بېکسيار نوم ځرګند کړ. تر دې دمخه د هغه د شعرونو د ځرنګوالي په اند ول د هغه شهرت کم و.

(د سنځل ګل په شپو کې) د بېکسيار د شعرونو دويمه مجموعه ده. شاعر په خپل شعري يون کې ښه بريمن دی. خدای(ج) ورکړی شعري استعداد او خپله کسبي پوهه يې دواړه سره ډېر ښه اوډلي او د دواړو له ښکلې اوډنې نه يې خواږه شعرونه ټوکولي دي. د شعر فکري او ښکلاييزه (لفظي) خوا يې دواړه په ټول تللي دي. د شاعر زړه او ذهن دواړه له شتمنۍ ډک دي، غواړي لوستونکي او ټولنې ته خپل انساني رسالت تر سره کړي. د ده شعر د يو ټولنيز او ځاني درد زېږنده ده، د خپلو او پرديو غمونو د دواړو انعکاس ته يې اوړه ورکړې ده. د فرانسيس بېکن په وينا ((شاعران پر دريو کټګوريو وېشل کېږي، يو هغه دي چې د مېږي په شان ټول عمر له نورو ځخه هر څه راټولوي او خپله هېڅ نه لري او بل هغه دي چې د غنې په شان هر څه له خپلې ګېډې باسي له نورو ځخه هېڅ نه اخلي او درېيم هغه دي چې د شاتو د مچيو حيثيت لري، پر لرې لرې ګلونو ګرځي، له هغو ځخه شيره را اخلي او بيا يې په شاتو بدلوي.)) بېکسيار هم لکه د يو پتنګ په شان د خپلې ټولنې پر

ketabton.com - The Digital Library

ټپي ګلونو، سويو ساندو، ټولنيزو ناخوالو او نورو ذهني ټپونو ګرځېدلای او هغه ټول يې په روح او روان سره لمس کړي او بيا يې د شعر د شاتو په کندوولي کې ټولنې ته وړاندې کړي دي. د ده شعر د همدغو پېښو انځور، د بريو او نابريو او ټکلو زړونو د اهونو هنداره ده. کله چې مونږ د ده شعرونه لولو نو په ذهن کې مو همغه پېښې او انځورونه راژوندي کېږي. د ده په شعر کې د نورو ځانګړتياوو تر څنګ دغه لاندې ځانګړنې زياتې څرګندې دي:

۱- صداقت او رښتينولي: د ده په شعر کې يو سپېڅلی صداقت او رښتينولي ښکاري، دی څه چې وايي رښتيا يې وايي او له خپلې مينې سره رښتينې مينه لري.

د ده شعري صداقت د ده له ځاني صداقت سره هم مستقيم اړيکي لري، په ځاني ژوند کې هم داسې يو انسان دی، چې دروغ، ټګي، بازاري کېدنه، تېر ايستنه او د نورو درغليو چل نه ورځي. وګورئ دغه شعر د ده سپېڅلی صداقت په څه ډول انځوروي:

ما يو څلور بنده غزل ليکلی
هغه به وګورو لږ،
په تناره کې مېلمنو نه پاتې شونې وريجې
به سره يو ځای وخورو،
ما ته تروری وېل دا ستا ډېرې خوښې

ketabton.com - The Digital Library

بیا د ژوند نورې څه کیسې به وکړو ،
شپې به له میندو پټ په بام ویده شو ،
تر پېشلمي پورې به ستوري شمارو.

۲- فکري تړون: په شعر کې د شاعر د روحي سپېڅلتیا تر څنګ فکري سپېڅلتیا او له مقدس ارمان سره ټینګ تړون هم د شعر د مانیز ارزښت په لوړولو کې ستره ونډه لري. د لوړو اشخاصو او شاعرانو ارمانونه لوړ وي. بېکسیار هم یو ستر هېوادني ارمان ته ژمن دی. د هغه د زړه پردې د هر هغه ناتار په شمال رپې چې د ده په ذهن کې د ده د سترې هیلې (د هېوادنۍ سوکالۍ) د له منځه تلو سبب کېږي، نو ځکه خو یې په زړه کې وېره وي:

دا شپه ډېره اوږده نه شي ملګرو زه ډارېږم
د وخت کیسه تو ده نه شي ملګرو زه ډارېږم
دا مسته قافله د خر ځادرو پښې لو څو
په نیمه لار ویده نه شي ملګرو زه ډارېږم

یا هم دا شعر:

د ځول شپې سرې هوا ته اور مو مړ
غواړو چغې کړو دنیا ته شور مو مړ
په پردي نظر کړه یې کړو بیا ډز
چې بیا ښه یې ورشو خوا ته ورور مو مړ.

ketabton.com - The Digital Library

۳- انتقـادي روح: لکـه څنګـه چـې شـعر خپلـه د ټـولنيزو ناخوالو پر وړاندې يو غبرګون دی او شاعر د دې پېښو انځور ګر، نو د پېښو د عامل پر وړاندې فکري بغاوت او نيوکه د شاعر حق دی. د پېښو بيان که څه هم د بر تريخ وي خو شاعر يې له بيان څخه ډډه نه کوي، ځکه چې ((شاعران له قيد او بنده بې پروا دي)) بېکسيار هم د يو شاعر په توګه دا رسالت تر سره کړی دی:

شـروع تـه اخـرت وايـي زمـوږ د کلـي خلـک
مرګونـو تـه غيـرت وايـي زمـوږ د کلـي خلـک
ښـې دنګـې کلاګـانې کـې بنـدي پښـتنې پېغلـې
بـس دې تـه خپـل عـزت وايـي زمـوږ د کلـي خلـک
برغره کې چېرته پټ دې يو ملا او بل يې زوم دی
ځـانونو تـه دولـت وايـي زمـوږ د کلـي خلـک

يا:

د مينـې نـوم د دې مخلـوق لـه ژبـو مـرور
مرګـي دي جنـازې دي ټـول وطـن مـو هـديره
ورانـي کـوه، مرګـي کـوه چـې نـوم دې وي اتـل
د هـر څـه اجـازې دي ټـول وطـن مـو هـديره.

ketabton.com - The Digital Library

۴- لفظي ښکلا: ښکسيا ر د خپل شعر مانيز جوهر د ښکلو کلمو په ګلا بپانو کې تاو کړی. د ده د شعر لفظي خوا خوږه، نرمه، پسته او روانه ده. په شعر کې يې تکلفي او تصنعي ښکلا نه شته، د شعر الفاظ يې داسې سره اوډل شوي چې ظاهري ځلا يې دومره ښکاره نه ده چې سړی فکر وکړي شاعر په جبري ډول پرځان فشار راوړی چې حتمي بايد ښکلې کلمې وکاروي، بلکې په طبيعي ډول د شعر له مانيزې او لفظي ښکلا سره برابرې شوې دي.

وګورئ دا شعر:

((د پېشلمي په خوب ويدې پېغلې په ښي موټي کې،
ږدي د ديدن خوبونه)).

يا:

سږ کالې بيا فصلونه ښه راغلي
سږ کالې بيا سنځلې ډېرې ډکې
سږ کالې ډېر غريبانان نه يو لږ ډېره راځه.

بل شعر:

دا څنګه يو ناڅاپه راپه ياد شوې لکه هېر
د زړه په کور چې هغسې آباد شوې لکه هېر
دا چا کړې له نظره په زما خوږه وطنه!
لوګی دې شم دا ولې يو هېواد شوې لکه هېر.

ketabton.com - The Digital Library

۵- نوښت: د بېکسيار په شعر کې تر زياته بريده نوښت ليدل کېږي. سره له دې چې په ځينو شعرونو کې به يې د پښتو شاعرۍ دوديز رنګ موجود وي او په طبيعي ډول به پکې د دوديزې شاعرۍ اغېز پروت وي، خو په ټوليز ډول د هغه شاعري له نوښته ډکه ده، زيات شعرونه يې له دوديزو شعرونو خپله لار بېلوي؛ هغه پېښې او حالات انځوروي چې تراوسه لا ورته د ډېرو د فکر نيلي وررسېدلي نه دي. د هغه د وينا دود هم له نورو توپير کوي. د ده په شعر کې ډېرې ((قلقلې)) نه شته، يوه ارامه وينا ده، خو دننه په کې بيا يو ((غلی شانته انقلاب دی.)) د ده له هغو شعرونو څخه چې نوی رنګ پکې زيات دی، لوستونکي په لومړي ځل ډېر خوند نه شي اخيستلای، خو چې دويم دربيم ځل يې ولولي نو زيات خوند ترې اخيستلای شي. ځينې نوي شعرونه يې داسې هم دي چې په آني ډول يې انځور تر سترګو کېږي او سړی ترې ژر خوند اخيستلای شي. دی داسې کليوالي، څنګزنو مسايلو ته متوجه شوی، چې تراوسه يې پښتو شاعرۍ کې بېلګې کمې وې، دا شعر يې وګورئ:

خپله
راته يې وې
((هغه پرون چې هغه زه، ته روان
د ګاونډې لور رانه وروسته کې
بيا وپوښتل چې
څه دې کېده؟
ما ورته ووې

ketabton.com - The Digital Library

چې دا ((خپل))؟ دی زما))،
خو زه قسم دی ((خپلې))؟
چې لا ترا وسه پورې،
ستا بس په دې ټکي ونه پوهېدم،
چې دا دې ((وینه))
که دې ((مینه)) ښوده؟.

۲- معیاریتوب: بېکسیار یو داسې شاعر دی چې د خپل فطري استعداد تر څنګ د ادبیاتو کسبي زده کړې هم لري. هغه د پښتو ژبې او ادب په ځانګه کې خپلې لوړې زده کړې ترسره کړې، د همدغو لوړو زده کړو له کبله د هغه د شعر ژبه کره او معیاري ده. که په شعر کې یې ځینې سیمه ییزې پېښې او د ځاني ژوند ځینې ذهني تاثرات څرګند کړي، نو بیا یې هم د معیاري ژبې خیال ساتلی دی. له دې پرته ځینې نورې ځانګړنې هم شته چې د هغه د شعر ښکلا او ځلا یې زیاته کړې ده.

د بېکسیار د شعر په کره والي او ښکلا کې دې ټکي هم زیاته ونډه لرلې چې شاعر زیات عمر له خپل شعر سره ملګری پاتې شوی دی، څومره مینه چې ده له شعر سره پاللې، له بل څه سره یې نه ده پاللې، د هغه زیات ذهني ځواک او د زړه زور په همدې شعر کې مصرف شوي دي.

په پښتو کې دا دود دی چې زموږ د ادبي پدیدې زېږندوی لومړی شعر لیکي، کله چې په شعر کې تر یوه ځایه د شهرت پړاو ته ورسېږي، بیا پر لیکنو پیل وکړي، بیا سیاستوال شي او بیا نور...

ketabton.com - The Digital Library

خو ببکسیار له پیله تر دې دمه یوازې د شعر له ښاپېرۍ سره خپله مینه لوبولې او لوبوي یې. دې کار هم د ده د شعر ښکلا زیاته کړې ده. د یو باثباته شاعر شخصیت ترڅنګ د هغه ټولنیز، ملي او ځاني شخصیت هم د زیاتې ستاینې او یادونې وړ دی. هغه په یو داسې چاپېریال کې ژوند کوي چې ډېرو په کې خپل هویتونه او شخصیتونه بایللي او د بې هویتۍ په دریاب کې داسې ډوب شوي چې بیا یې پته هم لګېدلې نه ده.

خو ببکسیار د بې هویتۍ په دې لوی دریاب کې د افغاني هویت او پښتو داسې یوه ډیوه (هیله) لګولې، چې رڼا یې نه یوازې زموږ د ستم ځپلي هېواد ګوټ ګوټ ته رسېږي، بلکې د هغو افغانانو چې په لوېدیزو هېوادو کې د هویت ورکېدنې پر یو نري رنځ اخته دي، د هغو د ویښولو لپاره هم یوه ځلانده ډیوه ده. د اوبو په منځ کې د ډیوې لګول څه اسانه کار نه دی، هغه د ببکسیار په شان اشخاصو د اندو او ژوند قرباني غواړي.

زه ورته د لوی خدای(ج) له دربار همداسې بریالیتوب غواړم.

په درناوي
د ادب په خوږه مینه
محمد اسمعیل یون
۱۳۷۷-۱۱-۱۵
پېښور- پښتونخوا

ketabton.com - The Digital Library

ازمون په خپل فرهنګي ازمون کې ډېر بریمن دی

را ویښومه د مړوند مازیګری سندرې
د رباب مزو کې مې بیا د ګودر تال ګډ دی

له ډول ډول سیلیو سره سره اوس زموږ فرهنګي چاپېریال له رنګارنګ ګلانو ډک دی، خو ازمون بیا په دې نویو ګلانو کې یو ګلاب ګل دی.

هغه د خپل زړه هېنداره د مینې او عاطفې په اوبو داسې وللې دي چې د هېڅ ډول کینې ګرد یې په کې نه دی پرې ایښی. هغه سره له دې چې د دوو سترو کینه ییزو ناتارونو په توپان کې د راګیر شوي پښت یو استازی دی، خو بیا هم د اور په ژبه خبرې نه کوي، هغه د توتکیو ژبه زده کړې او په همدې ژبه یې یوازې د مینې او عاطفې سندرې لیکلي دي.

((دده په ژبه یوازې د جانان د نامه توري شنه دي)) همدغه مینه وړې توري د ازمون د ژوند او اند یوه داسې خزانه ده چې نه یې ترېنه څوک اخستلای شي، نه یې ترې اړولای شي او نه یې

ketabton.com - The Digital Library

هم ترې بېلولای شي. ازمون لکه د یو سندریز بلبل په شان پر مینه او سندرو مین دی، څکه خو ده د مینې له هغو تورو نه چې د ده په ژبه او زړه کې لیک دي، سندرې جوړې کړې او د همدې مینې په مینه پایي:

په سندرو یو مین سندرې وایو
ستا د مینې د کعبې په طواف پایو

×××

موږه د هر چا په زړه کې کور د مینې جوړ کړلو
تنګه پر موږ خیر که تش همدا کره خاورینه شوه

له فطري پلوه خدای پاک د شاعر ختېه د عاطفې او احساس په اوبو لمده کړې، څکه خو نو د هرې پېښې پر وړاندې غبرګون خپل طبیعي حق ګڼي، ازمون هم په هغو شاعرانو کې راځي چې د شاعرۍ فطري جوهر په کې زیات دی، یو وخت هغه ((احساس)) و خو کله چې د حالاتو په بتۍ کې د احساس د ازموینې شېبې پرې راغلې نو پخپله په ((ازمون)) واوښت او بیا په دې ازموینه کې دومره بریمن شو چې د خپل عمر په اندول یې د اند او هڅو ثمره زیاته ده او زیاته خو باید څکه وي چې ده له خپل فطري او خدای(ج) ورکړي استعداد سره خپله کسبي پوهه او هڅې هم ملګرې کړې دي.

د ده ښکلې او ګلاب رنګه شاعري د فطري او کسبي استعداد د یو ځای کېدو نتیجه او ثمره ده. څکه خو کله چې موږ

ketabton.com - The Digital Library

د ده شعرونه لولو، نو د شعاري نظمونو پرځای له شعرونو او شعري کیفیت سره مخامخېږو، لکه څنګه چې شاعر پخپله مینه کې د انطباق پړاو ته رسېدلی او له خپل جانان سره وصل شوی، د اسې یې شعري کیفیت هم ښکلی شوی دی.

ستا له مینې مې جانانه مینه زده کړه
ایله اوس مې له خپل ځانه مینه زده کړه

×××

سیوری مې بادوړی تصویر نه لرم
له سترګو پرېوتم تعبیر نه لرم
څوک به د اوښکو کفن راکړي راته
بې وسه مړی یمه ویر نه لرم.

ازمون زمور د ټولنې یو حساس شاعر دی، زموږ ټولنه اوس له ډول ډول روحي، رواني، ټولنیزو او نورو ستونزو سره لاس او ګرېوان ده، شاعر هم د خپلې ټولنې یو انځورګر او عکاس دی، دی پخپل هنر کې د خپلې ټولنې د اوږدې غمیزې د هغې برخې یو دردونکی، عیني او رواني تصویر وړاندې کوي چې زموږ د ټولنې ګڼ شمېر وګړي د هغې قرباني شوي او نورو پرې د خپلې بېوسۍ او بېکسۍ اوښکې تویې کړي او له همدې اوښکو یې د خپل زړه شهیدو ټوټو ته (کفن) ورکړی دی.

په خپلو اوښکو پټوي ستر د خپلو مړو

ketabton.com - The Digital Library

خدایه ښښنه له تا غواړي د کفن وړی

خو شاعر له دې سترو ناخوالو سره سره بیا هم دومره مایوسه نه دی، چې د غمونو پېټی پرې دومره درونند وي، چې د ده د هیلو ټولې ځانګې ماتې کړي او ژوند یې د تیارو کومې ته ګوزار شي، لکه څنګه چې یتیم په ژړا پوخ وي دغه راز شاعر له غمونو سره روږدی وي، غم او تخیل، درد او عاطفه د شاعر همېشني ملګري دي. تیارې د ژوند دښمنې او شاعر د رڼا پتنګ دی ځکه خو شاعر د رڼا پاللو لپاره د زړه له کومې هوډ او ژمنه کوي:

د رڼا فصل مې خدای(ج) شین که کړ د اوښکو په کر
ورتــه ژړا بــه تــل پـه سترګو کې عادت ساتمه

څومره چې شاعر پر مینې او رڼا مین دی، دغسې له خپل هېواد، ټولنې او خپل ولس سره هم مینه لري، د شاعر د زړه د رباب تارونه ډېر حساس دي، یوازې د غم او خوشالۍ په یوه عادي باد په اهتزاز راځي خو د زړه دنیا یې بیا ډېره پراخه ده هغې کې نه یوازې د خپلې ځاني مینې غمونه، بلکې د ټول ولس دردونه ځایېږي، شاعر په ټولنیزو غمونو کې ډوب وي، ژوند یې له ټولنې سره تړلی وي.

چې په شونډو یې پټرې د وینو ښکارې
هــغــه زه هــغــه وطـن، هـغه مې قام دی

ketabton.com - The Digital Library

د ازمـون د شـاعرۍ مـانيز او جـوليز جوړښـت پـه طبيعـي او شعوري ډول داسې سره اوډل شوی او اوبدل شوی چې د دواړو د درنښت تله برابره ده. هغه د خپل شعر جوليز جوړښت تـه د ښکلو ګلوييونو له پاڼو دومره ښکلې جامې جوړې کړي، چې دا لفظي ښـکلا لـه ورايـه د سـړي پـه ذهـن کـې د هغـه د شـعر د لوستلو د راکښـون ځـواک پيـاوړی کـوي. ده د خپـل شـعر د مانـا مرغلـره د ښـکلو وييونـو د ګلپـاڼو پـه حجـاب کـې نغښـتې او د شـعر د هـر درغـل لـه روا او نـاروا نيـوکې يـې خونـدي کـړې ده، د ده د شـعر لفظي ښکلا د ده د مانيز فقر زېږنده نه ده او نه د استاد الفت پـه وينا داسې ده چې ((شاعر هڅه کړې خپـل معنوي فقر د کلمو پـه ځل بل کې پټ کړي)) بلکې کوښښ کوي چې د خپل شعر ښـکلې ښاپېرۍ د تکلف په رنځ رنځوره نه کړي. شاعر پـه پـوره طبيعي او کسبي مهارت هڅه کوي چې د شعر پر حريم باندې د شعار د بريد او يرغـل مخـه ونيسـي، ځکـه خـو يـې لـه ((پـر هرونـه دي چـې خاندي)) څخه تر دې شعري يون د شعاري نظمونو د څرګندېدو مخه نيولې ده.

ازمـون هـم د هغـه شـاعرانو پـه ډلـه کـې راځـي چـې د شـعار ((ازمېښتې)) دوره يې تېره کړې نه ده، د شاعرۍ پـه پيـل کـې يـې کېدی شي ځينې داسې شعرونه وي چې شعري نيمګړتيـاوې بـه ولري، خو کله چې د ده شاعري په مطبوعاتو کې د خپرېدو او بيا د يـوې ځـانګړې شـعري مجمـوعې د چـاپ جوګـه شـوې، نـو لـه

ketabton.com - The Digital Library

شعاري نظمونو، سپوره پېيلو خبرو او لنډ مهاله نظمونو څخه يې په څرګند ډول خپله لاره بېله کړې ده. د شعر د شعاري کېدو لاملونه يوازې دا نه دي چې د شعر ژبه او استر دې پيکه، سپوره، سولېدلي او بدرنګه وي، بلکې د شعر له مانيز جوهر سره هم اړه پيدا کوي، چې شاعر کومه موضوع، او پېښه او د هغو مانيز جوهر څه ډول د کلمو په شال کې تاو کړی او څه ډول يې د خپل اند د بيان لپاره بېلابېل وييونه استخدام کړي دي. ايا بېلابېل الفاظ د شاعر د فکر د لېږد ځواک لري او که نه؟ او يا هم د شاعر فکر د دې وړ دی او که نه چې ښکلې کلمې ورته وګمارل شي؟ د شاعر د شعر ځواک په همدغه تقاطع کې راڅرګندېږي، چې د شعر دا دوه جوړونکي توکي په څه ډول يو له بل سره او بدلای، پېيلای او تړلای شي؟

لال پاچا ازمون هغه شاعر دی چې د شاعرۍ په دې اصل کې دقيق او بريمن دی. هغه د شاعرۍ دوه استعدادونه لري، يو دا چې خدای پاک پر ده د شاعرۍ فطري استعداد لورولای او بل د ده کسبي استعداد دی، ده د يو مسلکي تحصيل کړي ليکوال په توګه د شاعرۍ ډېر رغنده تخنيکي توکي زده کړي او بيا يې د عملي تجربې ترڅنګ دا دواړه استعدادونه د خپلې شاعرۍ او ليکوالۍ لپاره کارولي دي، نو ځکه خو يې شاعري تر زياته بريده په تول تللې ده.

ketabton.com - The Digital Library

له مانيز پلوه هم د ده شاعري لنډ مهالي او موسمي نه ده، د ده شاعري داسې نه ده چې په ټولنه کې د سياسي بدلون په رامنځته کېدو سره له چلنده ولوېږي او د ((ځينو)) په شان خپله شعري مجموعه بيا له خلکو پټه کړي. د ده د شاعرۍ پر زياتو ځانګو د ملي فکر عاطفي کوترې خپل وزرونه غوړولي دي. د ادبپوهانو په اند که ملي او عقيدېي فکر او ارزښتونه د يوې ټولنې د شاعر د شعر مانيز ملاتړ او منځپانګه شي، نو د شعر د ژوند دوام به يې تر زياته وخته تضمين شي. د دې علت دا دی چې ملي فکر، عقيده يي او ملي ارزښتونه د نورو هغو په اند ول باثباته او تلپاتې وي، نو هر څه چې د دې تلپاتې ارزښتونو په ملاتړ رامنځته شي، نو طبيعي ده چې عمر به يې زيات وي. د ازمون د شاعرۍ د مانيز جوړښت زياته برخه همدا ملي فکر، درد او ناخوالې دي. خو ده يو بله ښېګڼه هم ورسره يوځای کړې، هغه د خپلې ځانې مينې، درد، عاطفې او احساس وړانګې دي چې ده له خپل ملي فکر سره تړلي او په پايله کې يې د شعر په بڼه د مينې، فکر، درد، تخيل او احساس يوه رنګينه شفاهي تابلو او ګالري زموږ مخې ته ايښې ده. وګورئ ((زخمونه د کوترو)) شعر چې په ښکلي عاطفي حالت کې ليکل شوی او د زماني واټن، لوړې ژورې يې د عمر د اوږدوالي وزرونه نه شي تړلای:

ketabton.com - The Digital Library

طواف ته د ښایست راځي سیلونه د کوترو
اسمانه مبارک شه امېلونه د کوترو
په ځمکې د دې لوی اسمان په غېږ کې څه کیسه ده
چې اوړي ګام په ګام په کې رنګونه د کوترو
مښوکو کې راوړي د غنم وږي یې یوړ
دا ولې نن اوښتي دي فکرونه د کوترو
په ورانو ځالو راشي بیا یې اوښکو باندې نمانځي
د دمې په نیت نه راځي سوچونه د کوترو
د عشق د ژوند سندره د رباب له تارو باسي
قفس ماتوي حسنه چې وزرونه د کوترو
د مینې هنګامه د زمانې په ټنډه لیکي
په تورو کې ګلونه بدي زخمونه د کوترو.

دا لاندې شعر هم د ځانګړي کیفیت لرونکی دی:

زما د ژوند د فلسفې خوږلني داده وخته
د شاعر بخت یم د قحطۍ پر اوږو بار تېرېږم
ځان ته له سویو اسوېلو کړی د عشق جوړوم
د مین شپه یم په سوچونو کې په دار تېرېږم
ورمه په زړه کې د حالاتو د رنځونو انځور
د افغان ژوند یمه په تمه د بهار تېرېږم
غزل ته اخلم ښکلي توري او رنګونه ترینه

ketabton.com - The Digital Library

ازمونــه ســتا د پرهرونــو پــر دې ښــار تېرېــږم.

د شعر د رغنده عناصرو له جملې څخه یو هم تصویر (انځور) دی. د ازمون په شاعرۍ کې د انځور برخه هم د پام او یاد وړ ده. پـه شعر کې انځـور هم بېلابېلو ډولونـه لـري. عينـي انځورونـه، ذهنـي انځورونـه او د دواړو ترکيـب. عينـي انځـور هغـه دی چې شاعر په خپل شعر کې داسې يوه پېښه او صحنه انځور کړي چې په عيني ډول موږ په خپل ذهن کې د هغې پېښې تصوير مجسم کړای شو او يا هم که يو رسام يا انځورګر تـه د شـاعر د الفـاظو دا انځور ورکړای شي، نـو هغـه يې بيـا د کاغـذ پـر مـخ انځـور کړای شي. ذهني انځور هغه ته وايي چې لـه فزيکـي پلوه د هغـه ترسـيم ناشونی ښکاري، يوازې په ذهن کې کېدی شي د هغـه مانـا جـوړه او ترسـيم شـي او د لوسـتونکي او اورېـدونکي د ذهنـي خونـد جوګه شي. ترکيبي انځور دې ته وايي چې يوه برخه يې لـه عينـي او بله له ذهني انځور نه جوړه شوې وي.

د ازمون په شاعرۍ کې دا ډول انځورونه ډېر زيات دي، کله يو بيت يو انځور جوړوي، او کله هم يو ژبنی ترکيب يو انځور.

ستا د کافر نظر د تورې تېره سيورې لاندې
زما ماشومه مينه لاس په دعا خوب وړې ده

دلته (نظر) او (مينـه) داسې کلمې او مانـاوې دي چې هغـه پـه ذهن پـورې اړه لـري او عينـي تصـوير نـه جـوړوي، خو کلـه چې لـه

ketabton.com - The Digital Library

(نظر) سره د (تورې) او (ماشومه) کلمې يو ځای کېږي خبره له ذهنيت نه عينيت ته راوځي، او سړي ته له عيني پلوه داسې يو تصوير وړاندې کوي چې يو کافر له تورې سره ولاړ دی او ماشوم په شنه جامه کې ويده دی او دی پرې د ګوزار په حالت کې دی، د غسې يو عاطفي حالت د سړي پر ذهن اثر ښندي او سترګو سترګو ته يې کېږي. او س که دا بيت انځورګر ته ورکړو په ډېره اسانۍ يې تصوير رسمولای شي.

دا بيتونه هم وګورئ:

پاولي دې پرې چې په ټټر کې دې اتڼ واچوي
د غــنم وږي پــه غــزا کې څو شملو اخيستي

×××

د چنار څـانګې لـه ښارو سـره مـو سکېږي لږ ورو
سترې اروا مې شينکې ډډ ته دا ستا خوب وړې ده

×××

په مزاري تندي دې خال د کابل وځلېده
که خړ طالب په تېره غاښې د شيبر ختلی

×××

ټپو د غنم لو ته د مرغيو سيل رانغی
ټټر کې د پاوليو انقلاب کړي غځوني

د ذهني انځور په باب به دا لاندې بيت وګورو:

ketabton.com - The Digital Library

د سبا زېرې د شپو له زندۍ خلاص کړه
د سپېدو پـه ګـلاب توی د رڼا جام کړه

دلته د (سبا زېرې) او (د شپو زندۍ) ذهني انځور جوړوي او عيني تصوير کښل يې مشکل دي، د سپېدو ګلاب او د ((رڼا جام)) د ذهني او عيني تصوير يو ترکيب دی.

د مـينې هنګامه دزمانې پر تنده ليکي
په تورو کې ګلونه ږدي زخمونه د کوترو

لومړی نيم بيتی ذهني تصوير او دويم عيني تصوير جوړوي.

د بشپړو بيتونو ترڅنګ د ازمون په شاعرۍ کې زيات شمېر داسې ژبني ترکيبونه راغلي چې ډېر ښکلي شاعرانه مفاهيم، عيني او ذهني تصويرونه جوړوي لکه (د رڼا فصل، د اوښکو کفن، د زړه شپېلۍ، د څڼو سينګار، د وږمو وزرونه، د اور پـه ذهن، د عطرونو څلی، د ګودر تال، زما پـه ژبه د جانان د نامه توري شـنه دي، د شفق جام، د سهار پګړۍ، د کوترو فکر، سندريزه فضا ، د ديدن فصل، د سهار اوښکه، د شراب په خم کې) او داسې نور... که په ټوليز ډول د ازمون د شاعرۍ ارزونه کوو نو ويلای شو چې د ده شاعري تر ډېره بريده د پښتو د اوسنۍ شاعرۍ پر معيارونو برابره ختلای شي. که د ازمون د عمر په اندول د هغه د شاعرۍ ارزونه وکړو ، نو بيا خو دی ډېر پر مختللی دی. د ده شاعري د جولې او مانا له مخې ډېره پخه نه ده، ځکه چې ازمون تر اوسه پورې ډېر ځوان دی، له ده نه د نور

ketabton.com - The Digital Library

فکـري یـا جـولیز نوښـت هیلـه کېـدی شـي. د ازمـون د اوسـنۍ شاعرۍ له مخې سرې ویلای شي چې د ده راتلونکې شاعري به په اټکلیز ډول تر دې اوسنۍ شاعرۍ د څرنګوالي لـه مخې خوږه او پخه وي.

کله چې څوک د یو شاعر د شعر په باب ګړېږي او یا یې لولي نو د هغه خپـل تصـویرو ورتـه تر سترګو شي او دې سره سره د هغـه ځاني شخصیت. څرنګه چې ازمون له ډېرو کلونو راپد ېخوا زما د فرهنګي سفر نږدې ملګری دی او د فرهنګي ژوند ډېر رازونه یې ماتـه معلـوم دي، نـو دلتـه لازمـه بـولم چـې د هغـه د شخصـیت او فرهنګي هڅو په باب هم یو څو څرګندونې وکړم:

لال پاچا ازمون ته خدای(ج) ښه روغتیا او ښـه ځـواني پـه برخـه کړې ده او دې سره سره سرشاره ادبي استعداد هم لري.

د ده طبیعي استعداد او کسبي زده کړې د دې سبب شـوي چـې د ده د فرهنګي شخصیت په تبارز کې مثبت رول ولوبوي.

د نورمال اقتصاد او د یو روښنفکره پلار شتوالي پـه فرهنګـي چارو کې د ده مټ نور هم پیاوړی کړی دی.

زه چې لـه څوارلسـو کلونـو راهیسـې لـه ازمـون سره فرهنګـي ملګرتیا لرم، نو دا راتـه ښـه څرګنده شوې ده چې د ده فرهنګیـال پلار ښاغلي (وطنخپل صاحب) پـر خپـل فرهنګیـالي زوی ازمـون بانـدې د کورنیـو سـتونزو، اقتصـادي ربـړو او د ژونـد د نـورو ورځنیو چارو د مشکلاتو د بار جال نه دی خور کړی، بلکې دې

ketabton.com - The Digital Library

ډول اکثرو ستونزو ته يې خپله اوږه ورکړې ده. دې کار د ازمون په فرهنګي وده کې ډېر رول لرلای دی، په حقيقت کې ازمون په هغو فرهنګي اشخاصو کې راځي چې د وجود زيات ځواک يې فرهنګي کار ته متوجه دی. دا سې هم نه ده چې دی د خپل ورځيني ژوند له چارو نه ياغي دی او په خپله د ژوند چارې پرمخ نه شي وړلای، بلکې اوس دی له رواني پلوه په دې ډاډه دی چې شاته يو مستحکم ډاډ ځای او ملاتړ لري، نو کومې برياوې چې دی په فرهنګي ډګر کې ترلاسه کوي په حقيقت کې دا د هغه ملاتړ برکت دی چې دی يې لري.

ځرنګه چې ازمون په کورني ژوند کې له سختو رواني، اقتصادي او نورو کړکېچونو سره نه دی مخامخ شوی، نو ځکه خو د اروا پوهنې له مخې هغه يو عقده يي انسان نه دی، د هغه شخصيت له صميميت نه جوړ شوی دی. کله چې دی له هر چا سره مخامخ شي ان که لومړی کتنه يې هم وي نو د ((ګپ شپ)) محفل پيل شي، دی په خپل صميميت کې کله دومره ډوب وي چې ځينې وخت خپل احساسات هم نه شي کابو کولای.

له فکري او د حافظې د ذهني ځواک له پلوه د هغه قوت زيات دی ځکه خو د پوهنځي په ټولو سمسترونو کې له پيله تر پايه اول نمره بريالی شوی دی.

د غيرت او زړورتوب له کبله هم د ياد وړ صفتونه لري. هغه په خپله ټاکلې فرهنګي او ملي لاره کې د خطرونو پروا نه لري او نه

ketabton.com - The Digital Library

لکه د ځینو نورو په شان ((د مضر احتیاط)) په لومو کې ګیر دی.

هغه د خپل کلتور د ېر ور ارزښتونه ساتلي او پاللي دي او لا یې پالي. مېلمه پالنه، ښه چلند او له ټاکلو فرهنګي، اداري، او سیاسي اشخاصو سره ژر پېژندنه د هغه د شخصیت نورې ځانګړنې دي.

هغه تر زیاته حده د نورو پر وړاندې له کینې او لنډ فکرۍ نه پاک دی، خو د نورو د کینې او تنګنظرۍ ګوزار ته هم خپل فرهنګي برخلیک نه پرېږدي.

له دې پرته ازمون یو هڅاند او تپاند شخص هم دی او د استاد زیار په اصطلاح ((بیړندو یه ژوند لوښی او ژوند دود لري)) د هغه اکثره فرهنګي کارونه په منډو او هلو ځلو کې ترسره شوي، له همدې کبله خو تر ننه پورې د ده په زیار هڅو او نوښت تر پنځوسو پورې لویې او وړې مشاعرې او ادبي غونډې جوړې شوي دي. دغه راز ده تر اوسه پورې د ځوانو شاعرانو (تر خپل عمر کښته) همزولي او ان د عمر په اندول تر ځان نه څه نا څه مشرانو شاعرانو او لیکوالانو په روزنه، پالنه او هڅونه کې زیاتې هلې ځلې کړې او د ده دې هلو ځلو ټاکلې نتیجې هم ورکړې دي. همدغو هلو ځلو او فرهنګي خدمتونو د ده د شخصیت په وده او تبارز کې کارنده رول ولوباوه، نو ځکه خو په ځینو ځایونو کې د ((ځینو اشخاصو)) له خوا د ده پر وړاندې یو

ketabton.com - The Digital Library

ډول ښکاره او پټو عقدو او کینو د څرګندېدو څرګونه ولیدل شول، خو ازمون بیا هم خپلو هلو ځلو ته دوام ورکړ او ورکوي یې. په نتیجه کې ده د خپل کار او هلو ځلو فرهنګي ثمره ټولنې ته وړاندې کړه چې په لاندې ډول یې یادونه کېږي:

۱- د ملنګ جان خوږې نغمې، له نویو زیاتونو سره، کابل، ۱۳۷۰ل کال چاپ

۲- د سین غاړې ګلونه، د لغمان د ولسي شاعر محمد نور شعري ټولګه، پېښور ۱۳۷۲.

۳- پګړۍ کې کم نه یې له کاکله ګله، د نارنج ګل په ویاړ ګډه شعري غوړچاڼ، اوډونه او سریزه ۱۳۷۴ل، ننګرهار، جلالکوټ.

۴- په څله کې ګلابونه، د ننګرهار د یوولسو ځوانو شاعرانو شعري غوړچاڼ، اوډونه او سریزه، پېښور ۱۳۷۷ل کال چاپ.

۵- کابل د وینو او لمبو په سین کې، ګډه شعري غونډه، اوډونه، پېښور ۱۳۷۳ل کال چاپ.

۶- پر هرونه دي چې خاندي، لومړۍ شعري ټولګه، پېښور ۱۳۷۲.

۷- برګودر، د ننګرهار د ولسي شاعر توکل شعري ټولګه، راټولونه او سریزه، ۱۳۷۷ل کال پېښور.

۸- د شګې ګل، د ننګرهار د ولسي شاعر سید کمال شعري ټولګه، راټولونه اوس ریزه. ۱۳۷۷ پېښور.

ketabton.com - The Digital Library

۹- قلم او قیام، د لغمان د ولسي شاعر عبدالرحمن الینګاري شعري ټولګه، راټولونه او سریزه.

۱۰- نمجنــې ســترګې، د لغمــان د ولســي شــاعر بســم الله ګلکاریوال شعري ټولګه، راټولونه او سریزه. ۱۳۷۷ ییښنور.

۱۱- سندریزې کیسې، د لغمان د ولسي شاعر شیخ احمد خان شعري ټولګه، راټولونه او سریزه. ۱۳۷۷ پېښور.

۱۲- منګولې، د لغمان د ولسي شاعر سید باووجان شعري ټولګه، راټولونه او سریزه. ۱۳۷۷پېښور.

له دې پرته یې په ولسي ادبیاتو کې نورې ګڼ شمېر علمي او ادبي پروژې هم ترلاس لاندې دي، چې په راتلونکي کې به یې د خپلې ژبې او ادب مینوالو ته وړاندې کړي.

د پښتو ولسي ادبیاتو په برخه کې د ده هڅې ځکه د زیاتې ستاینې وړ دي چې ولسي ادب زموږ د ادبیاتو یوه درنه برخه جوړوي. د حالاتو او وخت په تېرېدو سره کېدی شي د ولسي ادب یوه برخه د خلکو له ذهنونو څخه ووځي او یا د زماني تر ګردونو لاندې شي، نو دا د دغسې هڅاندو لیکوالو کار دی چې د خپل ادب غوره پانګې له احتمالي مرګ او خطرونو څخه وژغوري. زه ځوان، هڅاند او نوښتګر لیکوال او شاعر لال پاچا ازمون ته په فرهنګي چارو کې نور هم همداسې بریالیتوبونه غواړم او خپلو خبرو ته د ده په دې لاندې بیت د پای ټکی ږدم.

ketabton.com - The Digital Library

اغزي به پاڅي خلاصوي به د وږمو وزرونه
د اور پــه ذهــن نــڅوي به د عـطرونو څلي

په ټوله فرهنګي مينه
اسمعيل يون
۱۳۷۷- وږى- ۲۴
جلال کوټ

ketabton.com - The Digital Library

یادون

((سیندونه هم مري))

د تېرو دوو لسیزو په بهیر کې د پښتو شاعرۍ د څو مطرح څېرو له جملې څخه یو هم خدای بښلی اسحق ننګیال و. ده د ځوانۍ په شېبو (پنځوسمو کلونو په بهیر) کې شاعري پیل کړې وه، خو د ژوند تر پایه پورې له هېڅ شي سره دومره خواخوږی او نږدې پاتې نه شو لکه له خپلې شاعرۍ سره. شعر په حقیقت کې د هغه د ټکلي روح او روان د ټکورولو اغېزمنه وسیله وه. ننګیال لږ تر لږه د خپلې شلېرویشت کلنې شاعرۍ په بهیر کې د شاعرۍ دومره پخې تجربې ترلاسه کړې او بیا یې د همدې تجربو له کبله دومره ښکلي شعرونه وزېږول چې په پښتو شاعرۍ کې د ښکلو غمیو حیثیت لري او کولای شي د ننګیال نوم زموږ د ولس په ذهن کې تر ډېر وخته ژوندی وساتي. شاعر هم د بل هر انسان په شان په ټولنیزو، سیاسي، فکري او نورو مسایلو او چارو کې د بریو ترڅنګ له

ketabton.com - The Digital Library

يو لړ ښو يېدنو ، تېروتنو ، هيلو او نهيلو سره مخامخېږي. کله چې پر ننګيال او دده پر شاعرۍ خبرې کېږي، نو ځينو ته ضرور د هغه د شاعرۍ ترڅنګ، د هغه د ټولنيز، سياسي او اخلاقي شخصيت انځور هم تر سترګو کېږي. د هنرمند د پېژندنې لپاره خو تر ټولو غوره لاره داده چې د هغه خپل هنر وکتل شي. د هنرمند تخليق او زېږونه پخپله د هغه د ظاهري او تر زياتې کچې د باطني شخصيت هنداره ده. نو کله چې د ننګيال پر شخصيت خبرې کېږي، مجبور يو د هغه د شعر نړۍ وګورو او هغه کلمه يوه يوه تر سترګو او فکره تېره کړو چې د ننګيال له ضميره يې سرچينه اخيستې او بيا د شعر پرښتې په خپلو اوښکو مينځلې او د مينې د نړۍ د ابديت غېږې ته يې سپارلې ده. دا خبره د منلو وړ ده شاعر تر هغه پورې چې د فکري بلوغ پړاو ته رسېږي، د فکر ستنې به يې يو او بل فکري لور ته کږېږي. تر هغه پورې چې شاعر خپله ذهني او فکري شتمني بشپړوي تر هغه وخت پورې يې د فکري ښو يېدنو اټکل کېدی شي.

ننګيال د خپلې ځوانۍ په درشل کې پر شاعرۍ پيل وکړ او دا هغه مهال و چې نور نو ټول هېواد د ((عقيدې د بحران او د معنويت د سقوط)) پر لور روان و. ګڼو فکرونو د بېلابېلو شعارونو تر پردې لاندې د هېواد د ځوان پښت د ذهنونو د

ketabton.com - The Digital Library

خپلونې هڅه کوله. شعارونه يې خواږه وو، خو وروستي عملونه يې ترخه...

د ننګيال د ذهن يوه برخه هم د يو سياسي فکر د جال په کړۍ کې ګير شوه، خو دې فکر لا د شاعرۍ پر بې تکلفې ښکلا خپل سيوری نه وغوړولی چې د ناورين لومړی پړاو پيل شو. بيا د ناورين د پاسه بل ناورين او غميزه راغلل چې نه يوازې زموږ د هېواد او ولس د هر ډول شتمنۍ ستنې يې ولړزولې، بلکې له ګڼ شمېر متفکرو مغزونو څخه يې هم لاره ورکه کړه.

دې پړاو ډېر زيات دوام ومونند او ننګيال هم په داسې يو جغرافيايي او مسلکي چاپېريال کې ژوند تېراوه چې هلته د يو داسې فکر واکمني وه چې د ننګيال د اصلي شاعرۍ له سپېڅلي روح سره يې تګلوری په ټکر کې و. ننګيال په دې کلونو کې لکه د نورو ګڼو ليکوالو او د فکر د خاوندانو په څېر په داسې يو جال کې راګير و، چې تر دې دمه يې لا نه پوره سترګې رڼې شوې وې او نه يې د شعر د ښاپېرۍ وزرونو خپلواک پروازونه کولای شول. په دې پړاو کې د ننګيال فکري بلوغ هم د خپل پوخوالي پړاو ته رسېدلی نه و، نو ځکه خو يې د هغه وخت په نظمونو (نه په شعرونو) کې يو لړ فکري ښوييدنې ليدل کېږي، خو پر همدې وخت بيا هم دده په شاعرۍ کې د فکري او انساني بغاوت او د عاطفي سيند د څپو يو پټ شور پروت و او داسې ښکلېده چې يوه ورځ به دده د دې فکري

ketabton.com - The Digital Library

تېروتنې پر ځای دده د فکر او ضمیر هغه دننني نړۍ را ځرګندوي او د خپل شعر ناوې به پرې سینګار کړي.

کله چې شاعر د فکري او شعري بلوغ پر لوري بریمن ګامونه اخلي، نو تېل شوی، تصنعي او ناشعوري اندود یې هم ورو ورو له منځه ځي. کله چې لږ نوره رڼایي هم راغله او په کابل کې د یو زیات شمېر لیکوالو سترګې رڼې شوې، نو هر چا د خپل هېوادني اند اصلي جوهر میندلو ته هڅه وکړه. ننګیال چې په پټ ضمیر کې یې همدا راز پټ و، له ځینو نورو څخه په دې لار کې څو ګامه دمخه شو. جرئت او رښتینولي یې د دې مرغلرې د ځلونې او خپلونې لپاره امېل کړل. تر ۱۳۶۲-۱۳۶۴ کلونو وروسته وختونو کې په کابل کې د مقاومت د ادبیاتو او د شعر د شعري جوهر د پیاوړتیا لپاره په ځرګند ډول هڅې پیل شوې. په همدې کلونو کې په ځرګند ډول د شعر او شعار ترمنځ پوله ډاګیزه شوه. د ادبي مبارزې په دې تاوده ډګر کې د هېواد د پیاوړي کره کتونکي او کیسه لیکونکي زرین انځور او بیا د تکړه کره کتونکي لطیف بهاند او نور زیار او هڅې د یادونې او ستاینې وړ دي. دوی یو زیات شمېر هغه ځوان شاعران چې په شاعرۍ کې یې د ((شعاریت)) پر ځای د ((شعریت)) جوهر پیاوړی بریښېده او یا په کې د شاعرۍ تومنه ځرګندېدله، د بته راوبلل چې له شعارونو څخه خپله لاره بېله کړي. ننګیال یو له هغو ځوانو شاعرانو څخه و، چې تر ټولو لومړی له همدې پیل

ketabton.com - The Digital Library

شوي بهير سره يوځاى شو. دا د شعر د پوخوالي پر لوري د ننګيال د بريمنو هڅو د پيل كلونه دي. دې بهير تر ۱۳۷۱ل كال پورې خپل عمر ته دوام وركړ.

په همدې واټن كې د ننګيال شاعري، دومره خوږه، سپېڅلې او عاطفي شوه، چې د هغه محبوبيت يې د هېواد د يو ستر عاطفي شاعر تر بريده ورساوه. ننګيال د همدې كلونو په بهير كې د خپلو شعرونو څلور مجموعې (ډالۍ، سپېره ډاګونه او غوړېدلي بزغلي، هغه شپې هغه كلونه او څاڅكي څاڅكي)) چاپ كړل. څرنګه چې دده شعر ورځ پر ورځ د خوږوالي او كره والي پړاوونه وهل، نو په (۷۰) كلونو كې دى د خپلو شعرونو له څينو چاپي مجموعو په ځانګړي ډول (ډالۍ او سپېره ډاګونه او غوړېدلي بزغلي) څخه څه ناڅه پښېمان و او هغه يې ((شعرونه)) نه ګڼل. د ده شاعرۍ د پرمختګ بهير دومره ګړندى و، چې د خپلې د مخنۍ شاعرۍ زياتو شعرونو ته به يې خندل، سره له دې چې دده په شاعرۍ كې د شعر اصلي تومنه او جوهر له پيله ښكاره كېده، خو وروسته وروسته يې د خوږو كلمو يو زرين شال ور په سر كړ. كله چې د ۱۳۷۱ل كال د غويي مياشتې پر ۸ نېټه په كابل كې د اسلامي انقلاب (!) په نوم يو ستر ستمي ناورين او غميزه پر افغانانو ور وتپل شول او د هېواد ټول نظام ګډ وډ شو، د ننګيال ژوند او ان دده فرهنګي كارونه هم له سختو ستونزو سره مخامخ شول. د سرو ګوليو په باران كې يې ايله

ketabton.com - The Digital Library

دومره وکړای شول چې خپله کورنۍ تر لغمانه پورې ورسوي، د کور شته يې ټول تيت و پرک شول او څو ځله په يوه ښار کې له يوه ځايه بل ځای ته مهاجر شو. د کور د کاليو په کيسه کې خو نه و، خو د کتابتون د چور او تالان له غمه يې له سترګو لمبې پورته کېدلې او همدا يې ويل: ((ياره پيرجانه افسوس چې دا کتابونه يې راځخه نه وای وړي)). د کتابونو غم لا نه و سوړ شوی چې د يوې درنې ګولۍ ګوزار هم ورته ور ورسېد؛ د توپ يوه ګولۍ يې څنګ ته ولګېده او څو ټوټو يې د بدن ځينې برخې غلبېل کړې. له ناروغۍ لا پوره ښه شوی نه و، چې بېرته يې د ليکوالو په ټولنه کې خپلې دندې ته ځان ورساوه. شپه او ورځ به همالته په ټولنه کې و. د ليکوالو انجمن يې هم کور و او هم د دندې ځای. څو مياشتې لا وتې نه وې چې کوم چا ورته کوم پنجشېری ولمساوه. تياره ماښام و، ډيوه يې لا لګولې نه وه، چې د وره له ټک ټک پرته دا شخص له خپلو نورو ملګرو سره يوځای په کوټه ور ننوت. خدای(ج) خبر هغه په کوم فکر کې ډوب و، چې يو ناڅاپه يې پر دوی سترګې ولګېدې. ده لا هغو ته د ناستې او ست هيله لرله چې يو ګوزار دده ترمخه داسې را ورسېد، چې دده يو غوږ يې هم د څه وخت لپاره بې حسه کړ او دا يې ورته وويل چې: ((ما چرم کن استم، سبا تا يي وقت اين اتاقه ايله می کنی، ديگر ده اينجا نبينم ات، ای اتاق را ما برای چرم کنی کار دارم)). څو ورځې د هغه په سترګو کې له اوښکو او په څېره کې يې له يوې سترې

ketabton.com - The Digital Library

نهیلی پرته بل څه نه لیدل کېدل او دا سې یو حالت ته په هیله و چې بیا په دې هېواد کې د یو ملي فکر د حکومت وزرې خپرې شي او د یو سوله ییز ژوند وړانګې هره خوا رڼا کړي. کال دوه لا وتي نه وو چې د طالبانو اسلامي غورځنګ پر کابل سپین بیرغونه ورپول. سهار د وخته، چې لا ډېر خلک د کابل پر فتحې خبر نه وو، زموږ د کور وریې ټک ټک کړ او په بېړنې ډول یې وویل: ((پیرجانه راوځه، طالبانو کابل نیولای او سقاوي ختمه شوه)). هغه د یو سپین سباوون په هیله و، خو شاعر لکه چې ازلي بدمرغه وي. ننګیال بیا خپلې دندې ته لاړ، خو دا ځل دا دنده بل ډول وه؛ نوي نظام د لیکوالو د ټولنې پخواني تشکیل ته بدلون ورکړ، خو ننګیال بیا هم په همدې تشکیل کې پاتې شو. دا تشکیل د دولت لوړ مقام ته د منظورۍ لپاره ولېږل شو. تر هغه وخته چې د ننګیال د مقررۍ امر راته، په دې کې یوولس میاشتې تېرې شوې، خو په دې یوولسو میاشتو کې ننګیال هره ورځ د پخوا په څېر خپله دنده پرمخ وړله، یو ځل بیا یې شپې په همغه ټولنه کې شوې چې ده ته ترې د وتلو امر شوی و. ننګیال دنده سرته رسوله خو بې معاشه او بې امتیازه. ګڼ شمېر ځوان لیکوال او شاعران به ترې راتاو وو، خو یو وخت یې اقتصادي حالت دومره ویجاړ شو چې د چا خبره د پولۍ ټک ته کېناست. څو ځله یې دا خبره زما تر غوږ تېره کړه: ((یاره پیرجانه د ماشومانو غمه مې که نه وای ما په نهره هم شپې سبا کولې، خو

ketabton.com - The Digital Library

له کابله نه وتلم، کابل خو زما د دردونو، غمونو، بریاوو او ماتو کور دی، زه دا کله یوازې پرېږدم. خو افسوس چې د ماشومانو غم دی)). بیا به یې یو سوړ اسویلی وکېښ او یوه ترخه موسکا به یې پر شونډو تېره کړه. نور یې د دندې د ساتلو لپاره پیسې او مالي لګښت نه درلود، چې دی پرې خپله دنده وساتي. لغمان ته راغی او بیا یې د پېښور مخه ونیوله. په پېښور کې هم تر ډېرو انتظارونو او کړاوونو وروسته ورته د بي بي سي د روزنیزې ډرامې د لیکوال په توګه دنده وسپارل شوه. د کلدارې معاش مزه یې لا څکلې نه وه، چې د مرګ پرښتو یې روح پخپلو وزرونو کې د ابدیت پر لوري یووړ او بیا د بي بي سي راډیو له لارې داسې یو خبر خپور شو: ((په خواشینۍ سره مو خبر ترلاسه کړی چې د هېواد نامتو شاعر اسحق ننګیال نن په پېښور کې د ۴۲ کلونو په عمر د زړه د درېدو له کبله په حق ورسېد)). د دې خبر په اورېدو سره د هېواد ټولو فرهنګیانو که په داخل کې وو او که په بهر کې داسې یو دردونکی ټکان وخوړ، چې د ټولو زړونو ته یې د غم لمبې ورسولې. دا د ننګیال د سرګردانه ژوند په باب څو یادونې وې چې دلته یې لنډیز راوړل شو. سره له دې چې ننګیال د ژوند په اوږدو کې له ډول ډول کړاوونو سره مخامخ شوی، خو د تېرو شپږو کلونو کړاوونو هغه دومره ځورولی او ټکلی دی چې نور په هېڅ وخت کې هغه دومره روحي، رواني، سیاسي، اقتصادي او نور فشارونه نه دي زغملي. د یو لیکوال په اند: ((غوره ادبیات د

ketabton.com - The Digital Library

اختناق په حالت کې رامنځته کېږي)) او شاعر یا لیکوال د اختناق په مقابل کې له ادبیاتو څخه د یو روحي او رواني غبرګون په توګه کار اخلي.

هر څومره چې دا فشار او اختناق پیاوړی وي، عکس العمل یې هم هماغسې وي. د ننګیال د تېرو شپږو کلونو شاعري د همدغو ډول ډول ظلمونو او اختناق زېږنده ده، نو ځکه پکې سوز او درد دده تر پخوانیو شعرونو څه زیات دی.

د غم او درد په دې تېرو څو کلونو کې د ننګیال د شعر ښاپېرۍ لا پسې سینګار شوې ده. دده د فکري تګلوري لیکې او ستنې محکمې شوي او شاعر د شعر د پوخوالي، فکري ثبات او د بشپړو انساني ارزښتونو په پېژندنه او ځلونه کې بریالی شوی دی. په حقیقت کې د ننګیال د وروستیو کلونو شعرونه د هغه د ښکلې او اوچتې شاعرۍ رنګین او مانیز ګلابونه دي. (ښکاري ته) دده یو ښکلی عاطفي او انساني شعر دی چې ده د **۱۳۶۵**ل کال د غبرګولي د میاشتې پر لومړۍ نېټه لیکلی دی. دې شعر نه یوازې په هېوادنۍ کچه زیات منښت پیدا کړ او ډېر اغېز یې وشینده، بلکې د شمالي کوریا په هېواد کې د ځوانانو د یو نړیوال فیستوال په ترڅ کې چې د افغاني سندرغاړو له خوا د موسیقۍ په څپو کې په سندریزه بڼه ولوستل شو، نو د ټولو اورېدونکو او مینوالو د منښت وړ وګرځېد او دې شعر هلته لومړی مقام وګټه، خو د ننګیال د شعري بهیر د پرمختګ په وجه

ketabton.com - The Digital Library

د مړينې په نږدې وختونو کې هغه دا شعر ((پوره شعر)) نه ګاڼه او ويل يې چې د ((شعاريت)) نښې په کې ليدل کېږي. تنګيال د تېرو اوو اتو کلونو په موده کې ښه ډېر شعرونه وليکل، خو د ځانګړو مجموعو او يا مجموعې د چاپ امکانات ورته برابر نه شول. له دې کبله د هغه د وروستيو کلونو شاعرۍ د شعر د زياتو مينوالو او لوستونکو له ليده لرې پاتې شوه. ځکه نو کله چې به کوم ليکوال او يا کره کتونکي دده د شاعرۍ په باب ناسم نظر ورکاوه، نو دى به ډېر په قهرېده او ويل به يې: ((دى نو زما له اوسنۍ شاعرۍ څخه څه خبر دى هغه خو ټوله له ما سره په کتابچو کې پرته ده...)).

د ده يوه ستره هيله هم دا وه چې د خپلو شعرونو ټولې مجموعې چاپ او په خپلو سترګو ووينې. د تنګيال په ژوند خو د هغه هيله پوره نه شوه، خو دادى د هغه تر مړينې وروسته، په جرمني کې د افغان فرهنګيانو او فرهنګپالو په مالي مرسته د هغه دا ارمان پوره شو. ما چې کله د هغه د ناچاپه شعري مجموعو د چاپ پر کار پيل وکړ، نو تنګيال مې يوه شپه په خوب کې وليد، خوله يې له خندا شنه وه او همداسې په خوشالۍ يې راته وويل: ((پيرجانه! زما مجموعې چاپېږي؟آ؟ ببښکه والله..)) ما ورته ويل هو ستا ټول شعرونه چاپېږي. په هغه شپه له خوبه راويښ شوم، تر سهاره خوب رانغی، لاټين مې ولګاوه او د

ketabton.com - The Digital Library

ننګیال په چورت کې لاړم- یو ځل مې د هغه ټولې خاطرې تر نظر تېرې شوې.

کله چې مې د هغه د شعرونو توري لوستل، نو په هر توري، هر شعر او د شعر په هره پاڼه کې راتـه د ننګیال تصویر تر سترګو سترګو کېده. زه ددې شعرونو تر پایه په دې پوه نه شوم، چې زه په کوم حالت کې یم، لکه یو څوک چې په خلا کې روان وي.

د ننګیال د وروستیو کلونو، فکري او عاطفي شخصیت کټ مټ د هغـه د اوسنیو شعرونو لـه مـانیزې او عـاطفي خـوا سـره منطبق و. هره پاڼه کې ننګیال و، پـه هر توري کې ننګیال و، دا هغـه ننګیال نـه و چې د خپلې شاعرۍ پـه پیل کې او یا تر هغه وروسته د څو کلونو په شاعرۍ کې ځلېده. دلته یو بېل ننګیال و. هغه د خپلې مینې او عاطفي پر سپین آس سور او د ښاپېریو ښار تـه روان و او لکـه لـه هغـه ځایـه یې د خپـل ستي او تپـي ولـس د درملونې لپاره د ښکلاوو ټکورونه راوړل. ما هره شېبه لـه ننګیال سره خبرې کولې او دومره خبرې چې د هغه په ژوند بـه مې ورسره نه وي کړې او کېدی شي لوستونکي هم زما پـر برخلیک اخته شي.

خو ددې سوچونو او فکرونو پـه منځ کې خوشاله پـه دې وم، چې د هغه د ټولو ناچاپه شعرونو غټ جونګ چاپېږي. کله چې دا مجموعه چاپ شوه، نو زه به یې د الینګار د ښکلې شاعرانه درې د بسرام پـه کلي کې د ننګیال پر قبر کېدم او مبارکي بـه ورتـه

ketabton.com - The Digital Library

ورکړم. د هغه روح به ځومره خوشاله شي او هغه ارمان چې دده پر ژوند پوره نه شو، وروسته تر مرګه به پوره شي. په همدې هیله مې د هغه شعري مجموعې چې په کور کې وې ترلاسه کړې. هغه یوه شعري مجموعه چې کاپي یې ده سره په کور کې وه انځور صاحب ته هم لېږلې وه، هغه هم ترلاسه شوه. دا شعرونه چې ما وکتل زما په نظر کم ښکاره شول ځکه ننګیال چې به کوم شعر ولیکه نو د نورو شاعرانو په شان به یې خپلو ملګرو ته ضرور اوراوه.

حفیظ الله ګردش، صدیق الله بدر، نورمحمد لاهو او عبدالغفور لېوال ته مو د ننګیال صاحب د هغو شعرونو په باب چې په دې مجموعو کې نه وو او په ځینو اخبارونو کې په متفرقه ډول چاپ شوي وو، وویل مونږ ټولو په اخبارونو او نورو خپرونو کې د ننګیال صاحب هغه شعرونه پیدا کړل چې په تیت و پرک ډول چاپ شوي وو او په دې مجموعو کې نه وو راغلي، بیا هم ما ته د خپل اټکل له مخې دا شعرونه پوره نه برېښېدل. د کتاب د تورو لوستل بشپړېدو ته نږدې شوي وو، چې یو ځل بیا په لغمان کې د ننګیال صاحب کور ته لاړم. د هغه مشر زوی (ارش) ته مې د ننګیال صاحب د یو داسې عکس یادونه وکړه، چې تراوسه په خپرونو کې چاپ شوی نه وي او هم مې ورته وویل چې د ننګیال صاحب کتابونه او پاڼې یو ځل بیا وګوري، ګوندې څه شعرونه یې ترلاسه شي. هغه ما ته وویل: ((مونږ څو ځله د خپل پلار

ketabton.com - The Digital Library

کتابونه او یادښتونه وارول راوارول، څه چې وو هغه مو تاسو ته درکړل خو مورږ به یوځل بیا هم ټول کور وګورو)). په پېښور کې د مجموعې کار د بشپړېدو په وروستیو شېبو کې و، چې د ننګیال صاحب زوی (ارش) په ډېرې بیړې له لغمان نه ځان راورساوه او د ننګیال د شعرونو یوه بله کتابچه یې هم راوړه. ما چې د ننګیال صاحب دا شعرونه وکتل، دومره خوشاله شوم چې د ټولو ستړیاوو بار مې یو ځل له اوږو لرې شو. بیا مې دا ټولې کتابچې له اخبارونو او خپرونو او په متفرقه ډول راټول شوي شعرونه سره پرتله کړې، تکراري شعرونه مې ترې لرې کړل، دغه راز مې دده له دوو چاپ شویو شعري مجموعو (هغه شېبې هغه کلونه او څاڅکي څاڅکي) څخه یو شمېر شعرونه ورسره یوځای کړل.
اوس تر زیاته بریده پر دې باوري یم چې د ننګیال نور شعرونه به نه وي پاتې. ده له خپل ناوړلي (نامنظم) ژوند دود سره سره د خپلو شعرونو د ثبت انتظام ته ډېره پاملرنه کړې وه. له دې څخه دا څرګندېږي چې ننګیال تر خپل ځاني ژونده هم له شعر سره ډېره مینه درلوده، ځکه چې هغه د خپل ژوند د ښېرازۍ مېړنی نه و، خو د ښکلې شعري شتمنۍ څښتن و. ده انځور صاحب ته د یو لیک په ترخ کې لیکلي وو: ((څو شعرونه مې له ((سپنتا)) سپین ږیري سره پاتې شول او له ما سره یې اوس کوم نقل نه شته، هغه غوښتل څه پرې ولیکي خو حالاتو وخت ورنه کړ، که چېرې مې بیا وموندل نو در وبه یې لېږم)). له ((سپین ږیري)) څخه یې

ketabton.com - The Digital Library

مقصد (ښاغلی سلیمان لایق) دی چې ننګیال ورسره د شاعرۍ ښه ملګرتیا لرله. دا چې دا شعرونه به پیاوړي شاعر سلیمان لایق سره وي او که نه؟ زه خبر نه یم. د ننګیال صاحب د شعرونو د کتابچو او د شعرونو د نېټه لیک له تسلسل نه داسې ښکاري چې د ننګیال صاحب نور شعرونه به نه وي پاتې. دا لیک هغه انځور صاحب ته له کابل نه د ۱۳۷۱ل کال د زمري پر ۱۲ نېټه لیکلی و. تر هغه وروسته د څو کلونو په ترځ کې هغه خپل شعرونه له سره په نویو کتابچو کې لیکلي وو او د هغو شعرونو بل نقل هم ورسره موجود و، چې انځور صاحب ته یې لېږلي وو، نو کله چې انځور صاحب ته د لېږلو شعرونو نقل وروسته ترتیب شوی نو دغه راز به ښاغلي سلیمان لایق ته ورکړل شوي شعرونه هم بیا له سره په کتابچو کې لیکل شوي وي. بیا هم که ښاغلي لایق سره دا شعرونه موجود وي او هغه د دې مجموعې له شعرونو سره پرتله کړي او کوم چې په دې مجموعه کې راغلي نه وي، ترچاپ وروسته د هغو د خوندي کولو هڅه وشي، نو دا به پښتو ادب ته یو ډېر ګټور کار وي.

د ننګیال دا مجموعه (سیندونه هم مري) د هغه د (ښېرې په مالت کې، نه جام نه څادر، دا جل دا برسات، سیندونه هم مري، ځینې متفرقه شعرونو او د چاپ شویو دوو مجموعو هغه شېبې هغه کلونه او څاڅکي څاڅکي) له څو شعرونو څخه جوړه ده. د دې مجموعې چاپ د پښتو شعر په ځانګړي ډول ازاد شعر په

ketabton.com - The Digital Library

برخه کې یوه ډېره په زړه پورې، درنه او ارزښتمنه ډالۍ ده. خو له دې درنې ډالۍ سره سره به مو دا ارمان تل په زړه کې پاتې وي چې: ((کاشکې ننګیال ژوندی وای چې دا سې نورې ښکلې او ارزښتمنې ډالۍ یې خپلې ژبې ته وړاندې کړې وای)). ننګیال ته دعاګانې.

په مینه او درناوي
محمد اسمعیل یون
۱۳۷۷ل کال- لیندۍ
پېښور- پښتونخوا

ketabton.com - The Digital Library

له ((خیرې ګریوانه)) تر ((کوثر جامه)) د اوښکو او اسوېلیو مزل

تل مې له ځانه دا پوښتنه کوم
طـواف بـه کله لـه وطنه کـوم
زمـا کعبـه زما جنت وطـن دی
لـمونځ بـه یې کـله په لمنه کوم.

کله چې پر افغانستان دا تېر شلکلن ناورین خور شو او بیا یې بېل بېل بشپړتیایي پړاوونه ووهل، نو په هر پړاو کې د هېواد زیاته علمي پانګه تباه شوه، د ((مغزونو فرار)) پیل او د وخت په تېرېدو سره په هېواد کې یو فرهنګي تشیال (خلا) رامنځته شو. شاعران او لیکوال چې د ټولنې ذهني مخکښان دي، هېواد پرې سور تنور شو، زیات شمېر یې نورو هېوادونو ته مهاجر شول.

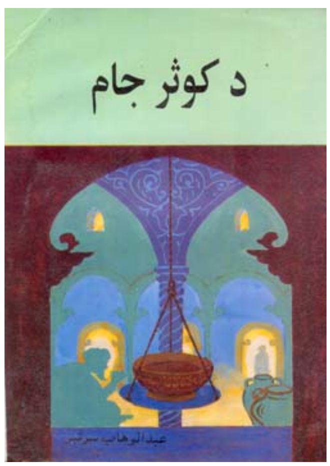

ketabton.com - The Digital Library

جرمني هم يو له هغو هېوادونو څخه دی، چې ګڼ شمېر افغان ليکوالو او شاعرانو ته يې پناه ورکړې ده. داسې اټکل کېده چې دا افغان ليکوال به هم د وخت په تېرېدو سره د همغو ټولنو په ژوند لوښي کې حل شي او خپل رنګ او اند به بايلي.

خو شاعران او ليکوال د غم پر ورځ پيدا وي، خدای پاک که له يوې خوا د ژوند د سختو ازمېښتونو په بټيو کې ازمويلي وي، نو له بلې خوا يې پرې د مينې او عاطفې خوږ او نرم باران ورولی وي، زړونو کې يې د مينې خزانه او يوه بهانده چينه وي چې هېڅ وچېدا نه لري. بل ستر نعمت دا دی چې خدای(ج) شاعر د خپل ټاټوبي، ولس او هېواد له مينې سره داسې رورېدی کړی وي، چې هر مهال او هر ځای کې چې اوسي، د خپلې مينې لمنه يې نيولې وي. ځکه نو افغان ليکوال او شاعران که پردي وطن ته هم لاړل، خو پردي نه شول.

دوی اوس هم د ګلو په بستر کې پر لمبو ژوند تېروي، جسم يې هلته خو اند او روح يې دلته دی. اوس پر هره مياشت د لويديځمېشتو افغان ليکوالو، شاعرانو او فرهنګپالو له خوا په بېلابېلو برخو کې دومره علمي، ادبي او تاريخي کتابونه چاپېږي، چې په هېواد کې تر حکومتي سطحې څو ځله زيات دي. يوازې همدا جرمني به د بېلګې په توګه راوړو.

ketabton.com - The Digital Library

اوس په جرمني کې ګڼ شمېر افغان لیکوال او فرهنګپال د افغاني فرهنګ د خدمت لپاره هلې ځلې کوي. په جرمني کې ((د پښتني فرهنګ د ودې او پراختیا)) ټولنه چې ښاغلی خلیل الرحمن رسولي، جمال الرحمن او ډاکټر خوشال روهي یې مخکښ هڅندویان دي، نور ګڼ شمېر لیکوال او فرهنګیان یې سره راټول کړي، ځینې مهم آثار یې چاپ کړي او چاپوي یې. ((د افغانستان د کلتوري ودې ټولنه)) چې د هېواد تکړه لیکوال زرین انځور یې مشر دی- د شېرولي شېر، استاد محب، شېرین ګردیوال او نورو ګڼ شمېر لیکوالو هڅې یې سره یوځای کړي. مهم آثار یې چاپ کړي او چاپوي یې. د ډاکټر یحی وردګ په مشرۍ ((د افغانستان معلوماتي مرکز)) د افغانستان په اړه افغانانو او نورو ته په زړه پورې معلوماتي آثار وړاندې کوي. ښاغلی امام الدین ساپی په پېښور کې ((د پښتو څېړنو مرکز)) پرانیستی او هېواد ته د سترو فرهنګي خدمتونو جوګه دی. ښاغلی کبیر ستوري د خپلو سیاسي هڅو ترڅنګ یو لړ فرهنګي خدمتونه هم تر سره کړي او تر سره کوي یې. عبدالقادر ودان د کمپیوټري خدمتونو له لارې د هېواد ملي ژبه له تخنیک او علمي چارو سره غاړه غړۍ کړې. محمد اجان یار، مبارز څاپي او ځینو نورو لیکوالو د خپلو او نورو شعري مجموعو د چاپ له کبله خپله فرهنګي مینه په زبات رسولې. ښاغلی

ketabton.com - The Digital Library

محمد اعظم عبيدي د ((اسمايي)) په شان د يوې ښکلې مجلې د چاپ له کبله خپله هېوادنۍ او فرهنګي مينه په ډاګه کړې. ښاغلي رمضان، اجمل روهي او نورو افغان ځوانانو په خپلو منډو ترړو له هېواد سره خپله مينه زبات کړې او داسې نورې ډېرې بېلګې چې دلته يې د ټولو راوړل د دې ليکنې اړتيا نه بولو.

ښاغلی عبدالوهاب سرتېر هم د دغه مهاجر فرهنګي بهير يو بلبل دی. سرتېر په دې موده کې ګڼ شمېر شعرونه ليکلي، چې زيات شمېر يې تر هېواده بهر په افغاني خپرونو کې خپاره شوي دي. ((خيرې ګرېوان)) د هغه د شعرونو لومړۍ ټولګه ده چې د همدې کال په پيل کې په پېښور کې چاپ شوه او دا دی د همدې کال په پای کې ((د کوثر جام)) په نوم د هغه د شعرونو دويمه ټولګه چاپېږي.

سرتېر يو رند، بې پروا، سرزوری او مستانه شاعر دی، هغه تل د حالاتو پر وړاندې ودرېدلی او په خپل کلام کې يې هغه څه انځور کړي چې ده ليدلي، حس کړي او درک کړي دي، د وخت واکمن ده ته ګوانښېدلي او دی د شعر په وسله سمبال هغو ته. ده له هرې شپې او هرې تيارې سره ډغره وهلې او دا يې له خپلې مينې سره لوړه کړې ده:

زما ډغرې چې له شپې سره دي وجه داده
مينې زما را اچولی دی قسم غاړه کې.

ketabton.com - The Digital Library

سرتېر په رښتیا هم یو سرتېری انسان دی، هغه د ژوند زیاته موده له حالاتو سره مخالف پاتې شوی، هر وخت یې د یو مست لېوني په شان د زمانې ګرېوان نیولی او د نورو خلکو په څېر دومره هوښیار نه دی، چې پر هر وخت له وختونو سره غاړه غړۍ شي. هغه څوک چې سرتېر له نږدې نه پېژني، هغه ته څرګنده ده، چې دی یو سرغندوی انسان دی؛ د تنګو او سختو شرایطو پر وړاندې د بغاوت جذبه یې ډېره پیاوړې ده. له همدې کبله خو بېلابېلو رنګونو بدل نه کړ او د هر زورواک او بې باک پر وړاندې د خپل مسوولیت تر بریده ودرېد. ده په هېوادنۍ کچه د وخت هر ګوډاګی د خپل قلم په تېره ژبه وغنده او د هغه د منفي شخصیت څرنګوالی یې خلکو ته څرګند کړ؛ له تېرو ګوډاګیو رانیولې تر دې دمه پورې:

یو د اخوند بل د چودري ګوډاګی
که داسې ونه کړي خو مري ګوډاګی
رب په پناه ورکړه ملت ته زمونږ
مرض نیولی دی ساري ګوډاګی
قانون او سوله په توپونو ولي
غواړي له زړه نا کراري ګوډاګی
خالقه خدایه ته خو وینې دا ټول

ketabton.com - The Digital Library

زمـــوږ خـــو ســـترګې نـــه لـــري ګـــوډاګی
د ځـــان او خپـــل بـــادار پـــه ګټـــه بـــولي
دا ګـــــډوډي او خود ســـــري ګـــــوډاګی...

عبدالوهاب سرتېر د جګړې زياته موده په خپل هېواد کې پاتې شوی، د کرکې، کينې، اور، وينو او ټولو ناخوالو ټپونه يې هم ليدلي او هم حس کړي، نو ځکه خو د جګړې د اورنيو شېبو د پای ته رسېدو هيله من دی. هغه مينه او عاطفه د انسان د ذهني سترېا د له منځه وړو يوه اساسي وسيله او دمه ځای ګڼي. د مينې غېږه داسې يو لامل ګڼي، چې په هغه سره د بشر د ژوند دوا تضمينېږي، ډېرې رواني غوټې پرې اوارېږي او بيا په دې مينه کې ژوند کول او پر هغې کړېدل يو خوند او لذت ګڼي:

ســـاقي جـــام را جـــام د مينـــې
کـــړه نظـــر او پـــام د مينـــې
چـــې ترلـــی پـــورې ژونـــد دی
دی لازم دوام د مينـــــــــــې
ســـاقي بيـــا ســـرتېر اخيســـتی
نـــن لـــه تـــا الهـــام د مينـــې...

×××

ketabton.com - The Digital Library

یمـــه لېـــوال مصـــیرانه د مینـــې
زړه چـــې زمـــا دی خزانـــه د مینـــې
لـــه محتســـبه ګیلـــه نـــه ده پکـــار
چـــې شـــوه دښـــمنه زمانـــه د مینـــې
کړاو په مینـه کې پـه خپله کیف دی
پـه اور چـې سـوزي پروانـه د مینـې
پـه چـا بـه ښـه پـه چـا بـه بـده لګـي
خـــو ماسُـــر کـــړې ترانـــه د مینـــې
لـه مـا سـرتېر سـره یـو زړه دی مـنم
چـې لـه پخـوا دی نذارنـه د مینـې.

سـرتېر پـر ۱۹۹۳م کـال د هېـواد لـه غېـږې لـرې؛ جرمنـي تـه مساپر شو، دغه پردیس ژوند لـه هېـواد او خپلو خلکو سره د هغه د مینې سوز او ولوله لا پسې زیات کړل. ده پـه همدې څو کلونو کې زیات شمېر شعرونه او نظمونـه ولیکل، چې زیاتـه برخه یې د هېواد او ولس مینې او درد نیولې ده. پـه دې ټولګـه (د کوثر جام) کې داسې شعرونه او نظمونه راغلي چې لـه خپـل ولس او هېـواد سره د شـاعر رښـتینې، بې تکلفـه سـپېڅلې او رښه مینه په ډاګه څرګندوي. هغه هېڅ شي هم، دومره ځورولی نه دی لکه له خپل هېواد څخه لرېوالي. کله کله ځینو تـه داسې فکر پیدا کېږي ((چې څه دوی خو ښه دي، ځانونه یـې د اور او

ketabton.com - The Digital Library

وينو له څپو څخه ايستلي او د ګلونو ديار ته يې پناه ور وړې ده))، خو په حقيقت کې ډېر کم خلک پوهېږي، چې شاعر او ليکوال دننه پر زړه داغلی وي؛ که په ظاهره هر څومره روغ رمټ ښکاري، خو زړه او روح يې ټکلی وي. سرتېر هم له همدغو پر زړه داغلو شاعرانو څخه دی، چې يوه شېبه يې هم خپل هېواد له ياده وتلی نه دی. هغه وايي: ما چې په المان کې څه ګټلي هغه يوازې همدا يو څو شعرونه دي او بس:

دا يو څو ساده شعرونه يې حاصل دي
ما سرتېر چې په المان کې ګټه کړې

هغه پر اروپا مين نه دی، خو مجبوريت او قسمت پسې اخيستی، دی د خپل وطن اغزي د نورو په ګلانو نه بدلوي:

سرتېر مين په اروپا نه يمه
څو ورځې ژوند مې په قسمت دلته دی

×××

خلکو زما يې له المان سره څه
سرتېر وطن لرم افغان يم ځمه

×××

زما د خپل وطن اغزي ښکلي دي
د جرمني او د فرنګ له ګلو

ketabton.com - The Digital Library

×××

وطنه ډېر هره خوا وګرځېدم
بله خوږه نه وه له تا نه غېږه

له دې درد سره کله بیا یو بل دا سې درد هم مل شي، چې په زوره دې یو څوک مجبوروي، چې ولولې دې راوپارېږي او غبرګون وښیي، دا درد د ملي ژبې او هېواد ګډ درد دی:

مخاطب چې پــه پښتو ژبــه غلـیم کـړم
اوربـدو د خــپلې ژبــې مې حلیم کړم
خــپل وطن زما د میــنې مــدرسه ده
زه سـرتېر پــکې سبق وایم تعلیم کړم.

((د کوثر جام)) شعري ټولګه کې دا سې نور ښکلي غزلونه او نظمونه شته چې لوستونکي به يې په خوند ولولي. شاعر د خپل اند مرغلره د تخيل پـه وزرونو وړې، ((د کـوثر پـه جـام)) کې يې غوټه کړې، پرېوللې يې ده او بيا يې د الفـاظو جامـه ور اغوستې، ده هغـه څه پـه دې جام کې ميندلي، ليدلي او نور يـې لا هـم پـه لټـه کـې دی، چـې ده تـه د يـوې ښـکلې محبـوبې حيثيت لري او نور څوک پرې نه پوهېږي.

خلــــک پــــه دې حقـــــيقت پـــــوه نــــه دي لا
کــــوم چـــــې لـــــټه د دلــــبر پــــه جــــام کــــې

ketabton.com - The Digital Library

د لـــورو ځـــوکو او اســـمان پـــه لـــوري
کــومـــه الـــوزم ســـفر پـــه جـــام کـــې

نـــړۍ او ژونـــد چـــې دواړه ښـــکلي ګـــوري
ســـرتېر لمبلـــي د کـــوثر پـــه جـــام کـــې.

لکه څنګه چې دمخه مو وویل، سرتېر داسې یو انسان دی چې د حالاتو او واکمنو هېڅ ډول پروا یې نه ده کړې، د بغاوت او بې پروایۍ یو ځانګړی ژوند لوښی او ژوند دود لري او د اوډلي (منظم) ژوند ډېر جوګه نه دی، همداسې یې په شاعرۍ کې هم د ځینو کره کتونکو د شعري حدودو او پولو پروا ساتلې نه ده. هغه له ۳۲ کلونو راهیسې شعرونه لیکي او د دې مودې په شاعرۍ کې هم د خپل زړه پر لاره تللی دی. زه چې دا لیکنه کوم، نو ټول عمر مې ۳۱ کلونو ته رسېږي، یانې د سرتېر شاعري زما له عمر څخه ۵ کاله مشره ده. زه نه غواړم د هغه د شاعرۍ د جولیز اړخ څه شننه وکړم او یا هم پرې نیوکه! خو دومره وایم کېدی شي لکه څنګه چې په سیاسي او ټولنیزه برخه کې د سرتېر، حالاتو او د وخت د واکمنو ترمنځ د نظر اختلاف و، دغسې دده د شعرونو پر جولیز اړخ د ځینو کره کتونکو له خوا نیوکې وشي. خو څنګه چې سرتېر په خپله یو بې تکلفه انسان دی او له هر ډول تصنع

ketabton.com - The Digital Library

او ځان ښودنې څخه لرې دی، همداسې يې شعرونه او نظمونه هم بې تکلفه دي.

د ده کـلام سـاده، روان او ټولـو تـه د پوهېـدو وړ دی، هـر څوک يې په لومړي ځل لوستلو او اورېدلو پر مانا پـوهېږي، پـه ځـانګړي ډول هغـه وخت چې سـرتېر صـاحب يـې پـه خپلـه اوروي. د ده د کـلام مانـا پـه آنـي ډول د لوسـتونکي ذهـن تـه پرېوزي او ژر ترې خوند اخيستلای شي.

ځينې شعر پوهان فکر کوي، هغه شعرونه چې مـانيز بـار يـې درونـد او يا څرګند وي، هغې ونې ته ورته دي چې ژر رسـېږي، ژر مېوه کوي، خو ژر بېرته له منځه ځي. مانا دا چې ونه دومـره مېوه نيسي، چې يا د هغې شاخونه ماتوي او يـا يـې ژر زړوي، خو هغه شعرونه چې د مانا له وزن سره يې د لباس يانې الفـاظو ظرفيت، ښکلا او قـوت برابـر وي هغـه ونـې تـه ورتـه دي چـې د خپل ځواک په اندازه مېوه نيسي او ډېر عمر کوي. هر کلـه چـې پر الفاظو باندې مانيز بار زيات شي، نو د مانـا هغـه برخـه چـې بايد پټه او په پرده کې وساتل شي، د الفـاظو د لبـاس لـه يـوې څنډې څخه ځان څرګندوي، همدغه ځای کې تـر ((شـعريته)) د ((شعاريت)) تله درنېږي.

د سرتېر صاحب په يـو شـمېر غزلونـو کـې د شـعر شـعريت تـه ښه پاملرنه شوې، د شعر د هنري اړخ او مـانا تـول يـې برابـر دی لکه دا غزل:

تـورې مـې لـرې د خپګـان ګرځـي پـه غرونـو د زړه
لکـــه بـــاران مـــې را اورېـــږي پـــه داغونـــو د زړه

ketabton.com - The Digital Library

د مایوسۍ د ماتو اوښکو له کاروانه سره
اوړي مې خاورې په ناکامو ارمانونو د زړه
یو څو بې وسه اسوېلي به مې خواخوږي کړي خپل
که مې خبر چېرته یاران شول په رازونو د زړه...

خو په ځینو نورو نظمونو کې بیا د مانا بار یو څه درونند شوی دی، خبره نېغ په نېغه او ډانګ پېیلي ډول بیان شوې ده. زه خپلې خبرې نور نه اوږدوم او د سرتېر صاحب د ((وړانګې)) په نوم د یو غزل په څو بیتونو خپلې خبرې پای ته رسوم.

د لمر له سترګو راوربېږي وړانګې
د شپې رګو کې چې بهېږي وړانګې
لکه چې پای د انتظار وي زمونږ
لمر غزونې کړي وینښېږي وړانګې
په مونږ کې ګوري تلوسه د مینې
چې مو څېرو ته هوسېږي وړانګې
زما سرتېر تورتم لوټلو خلکو
په تاسو ټولو مې لوربېږي وړانګې...

دا هم درانه لوستونکي او دا هم د کوثر جام.
په مینه او درناوي
محمد اسمعیل یون
۱۳۷۷-۱۱-۲۰
پېښور- پښتونخوا

ketabton.com - The Digital Library

د واقعیتونو یوه هنداره

دا خبره رښتیا ده چې تر جګړې وروسته له جنایاتو نه پرده پورته کېږي، په افغانستان کې د شوروي د ټولو ځواکونو د لوی پوځي سلاکار ستر جنرال الکساندر مایوروف دا اثر (په افغانستان کې رښتیا څه تېر بدل؟) هم د افغان او روس د جګړې د واقعیتونو، رښتیاوو، دردوونکو او زړه بوږنوونکو پېښو یوه هنداره ده.

په دې اثر کې دا خبره ثرګند بږي، چې څنګه یوه لوی لښکر په ډېر غرور، تکبر او ښکېلاکګر اند سره زموږ پر هېواد یرغل وکړ او بیا دومره نتلی، کمزوری او ذلیل شو، چې د خپل ځان د راټولولو وس یې هم پیدا نه کړ. مایوروف د ځینو نورو روسي لیکوالو خلاف په دې اثر کې پر افغانستان، د شوروي یرغل له بنسټیزو موخو پرده پورته کوي او هم د هغو روس پلوه افغان چارواکو او سیاسي شخصیتونو ښېرې بربنډوي چې له شورویانو سره یو ځای یې د خپل هېواد په ورانی، ویجاړی او عامه وژنه کې برخه اخیستې ده.

ketabton.com - The Digital Library

شوروي ځواکونو څه غوښتل؟ د څه لپاره راغلل؟ څه يې وکړل؟ او څه پرې وشول؟ دې ټولو پوښتنو ته په دې کتاب کې ځواب ويل شوي دي. ليکوال اعتراف کوي، چې د شوروي يرغل موخه دا وه چې افغانستان د شوروي اتحاد شپاړلسم جمهوريت کړي او روسان د هند سمندر گرمو اوبو ته ځان ورورسوي، خو د افغانانو سپېڅلي جهاد او ملي مبارزې دا هر څه په سيند لاهو کړل. ليکوال د جگړې پايله داسې ارزوي: ((د افغانستان جگړه د شوروي اتحاد له خوا ترسره شوې وروستۍ جگړه ده. دا له هغو وروستيو ځان وژونکو ماينو څخه يوه وه را وختله چې يو لوی دولت پرې والوت او دړې وړې شو...))

په ټوليز ډول دا کتاب د شوروي يرغل او د هغه پر وړاندې د افغانانو د مبارزې د څرنگوالي او څومره والي په باب د لومړي لاس اسنادو يوه غوره سرچينه گڼل کېدی شي.

ژباړن ته يې د نورو زياتو بريو هيله کوو.

په فرهنگي مينه

محمد اسمعيل يون

۱۳۷۸ل کال پېښور، پښتونخوا

د لويديځ مېشتي فرهنګي بهير يو
((يار))

د هېواد احصايې د مرکزي ادارې د يوې شمېرنې له مخې په تېرو دوو لسيزو کې د افغانستان په دولتي ادارو کې تر (۵۰) زرو تنو څخه زياتو هغو کسانو کار کړی چې تر څوارلسم ټولګي څخه يې لوړې زده کړې ترسره کړې وې. خو د همدې دوو لسيزو په بهير کې د ډول ډول سياسي سيلابونو او رنګارنګ غميزو له امله تر هېواد دننه کدريزه اډانه دړې وړې او وپاشل شوه.

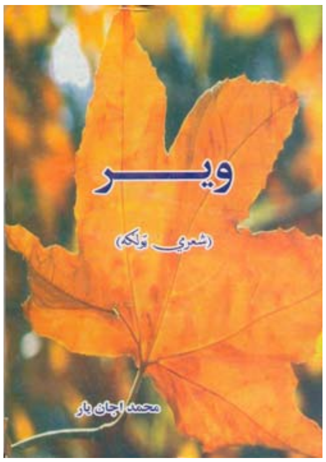

د بېلابېلو فني، پوهنيزو او فرهنګي څانګو کدرونه، کارپوهان او متخصصين هېواد پرېښودلو ته اړ او په بېلابېلو هېوادونو کې مېشته شول. داسې انګېرل کېدله او اټکېدله چې دا ټول کدرونه او د هغوی بل پښت به د همغو استوګنو ټولنو په اندود او ژوندود کې رنګ شي، خپله ملي او هېوادنۍ ځانګړنه به وبايلي، د بې هويتۍ په درياب کې به ډوب شي او بيا به خپل هېواد ته مخ هم راونه ګرځوي. د دې ډول بهر مېشتو

ketabton.com - The Digital Library

ketabton.com - The Digital Library

افغانانو دویم او په تېره بیا دریم پښت په باب دا پورتنۍ اند ښنه او انګېرنه کېدی شي، عملي شي، خو د او سني پښت په باب دا اټکل او انګېرنه درست و نه ختل. اکثره افغانان په تېره بیا لیکوال، فرهنګیان، فرهنګپال او په یوه نومونه د پوهې او قلم خاوندان له یوې لرې دمې او ساه ایستو وروسته یو ځل بیا د خپل هېواد په مینه رامات شول. سره له دې چې دوی له فزیکي پلوه له خپل هېواده لرې دي، خو له ارواییي او ذهني پلوه یې ځان له خپل هېواد او خلکو څخه لرې کړی نه دی. تر یوې ټاکلې وقفې (ځنډ) وروسته دوی یو ځل بیا مینه، تخیل، ولوله او ملي اند سره یو ځای کړل او د فرهنګي مبارزې ډګر یې تود کړ. اوس به هېڅ داسې اوونۍ او ان ورځ نه وي چې د هېواد په ملي ژبه یوه خپرونه یا کتاب چاپ نه شي. ننني فرهنګي بهیر په تېره بیا خپرنۍ برخه چې په کوم ګړندي ډول روان دي، دا زموږ په تېر فرهنګي او خپرنیز تاریخ کې ساری نه لري.

ښاغلی محمداجان ((یار)) هم د همدغه بهر مېشتي فرهنګي او خپرنیز بهیر یو هڅاند غړی او یار دی چې تراوسه یې په خپل مټ د خپل اند و اند (فکر او خیال) درې ثمرې (کوکارې) شعري ټولګه، (سره ډولۍ) د لنډو کیسو مجموعه او (د کونړ تاترې) څېړنیز اثر زموږ رنځېدلې افغاني ټولنې ته ډالۍ کړې او دا دی (ویر) یې د شعرونو دویمه ټولګه ده چې د ادب

ketabton.com - The Digital Library

مینوالـو تـه یـې وړانـدې کـوي. دا چـې د (یـار) برخلیـک لـه (کوکارو) او (ویر) سره تړلی دا څه ناڅاپي خبره نه ده، بلکې دا د هغې شلکلنې غمیزې زېږنده او پایله ده چې زموږ ټولـه ټولنـه کـړوي، پـر اور یــې اړوي را اړوي او دادی اوس یــې لا عمـر دربیمې لسیزې ته هم اوږد یږي.

شاعر د ټولنې د یو ذهني ساتندوی او پالندوی په توګه کله چې د خپلې ټولنې جنازه په خپلو سترګو ویني او مړی یې دده پر وړاندې پروت وي، نو پرته له چغو، کوکارو او ویرونو نور څه کولای شي؟ خپله خو شاعر له ویر، فریاد او چغو پرته څه نه شي کولای، خو دده چغې، فریادونه او کوکارې بیا کرار کرار مړو اروااوو او ویدو ذهنونو ته ساه ورکوي او له خوبه یې راویښوي.

د همدغې تودوخې په پایله کې د ټولنې غړي خوځون ته چمتو کېږي بیا ټولنه حرکت کوي او خپل ژوند خوندي کوي. یار صاحب هم د خپلې ټولنې د هغه سوي لوي بلبل په شان دی چې بڼ او چمن یې چا ترې تروړلای، مروړلای او سېزلای دی او دی یې ترې فراري کړی دی. سره له دې چې دی د ډېرو ښو چمنونو او ښونو ته تللی، خو پردیو ګلونو ته یې ټپې نه راځي، ځکه چې د ده د روحي او جسمي ژوند ترمنځ واټن رامنځته شوی دی. د هغه په روح کې خپل طبیعت او طبیعي منظرو داسې غزونې کړي چې د چا مصنوعي ښکلا او لاس جوړي چمنونه یې ذهن نه

ketabton.com - The Digital Library

شي خړوبولای. څوک چې د یار صاحب دا شعري ټولګه ولولي نو له یو داسې کونړي پښتون افغان سره به مخامخ شي، چې اوس هم د کونړ په (وټه پور) کې مېشته دی او د کونړ په غرو رغونو کې ګرځي راګرځي.

ده په خپل کلام کې له هېڅ ډول تکلف او تصنع څخه کار نه دی اخیستی، بلکې څه یې چې زړه غوښتي هغه یې په ساده او صمیمي ډول مطرح کړي دي. صمیمیت او ساده ګي د کلام د ښکلا یوه برخه ده، که په ظرافت سره وپېیل شي نو کلام به ډېر ښکلی کړي.

یار صاحب د یو رښتیني انسان په توګه ځان د تکلف او تصنع په زولنو نه دی تړلی، بلکې خپله خبره او موخه یې نېغه بیان کړې ده. ساده بیان سره له دې چې د یو شمېر کره کتونکو نه خوښېږي، هغوی یې د کلام هنري جوهر ته زیان رسوونکی بولي او وایي چې د هنري کلام عمر را لنډوي، خو د ساده کلام ګټه داده چې د عام و خاص د پوهې وړ وي، په سملاسي ډول د لوستونکي او اورېدونکي مانیزه او ښکلاییزه تنده خړوبوي او هغوی یې د مانیزې مرغلرې د پیدا کولو لپاره فکري هڅې او پلټنې ته نه اړ وزي، د یار صاحب کلام په ساده رنګ کې یو ښکلی ارمان رانغښتی، د ده د کلام مرکزي ټکی هېواد پالنه، ملت پالنه او له هغو سره مینه ده. که ده ژړلي نو هم د همدغه ارمان لپاره یې ژړلي او که کله خندېدلی هم دی، نو هم د

ketabton.com - The Digital Library

همد غې هیلې ځلا خندولی دی. هغه څوک چې د یار صاحب له دې ملې او هېوادني ارمان سره ګډ درد ولري، نو هغه دده له کلام څخه ډېر خوند اخیستلای شي.

سندرې په ژړا شوې چې سازونه لېوني شول
مطرب شو لاس ترزنې چې تارونه لېوني شول
دا ډېره موده چوپ دي په دې کلي کې سازونه
ټپې شولې سرسامې مجلسونه لېوني شول
کړېږي وږې ځواني، تر خاورو لاندې شولې غلې
خالونه ځوانیمرګ شول وربلونه لېوني شول...

یار صاحب د هغې اوږدې غمیزې انځورباسي، چې زموږ ټول ولس یې نهیلی کړی، خو چاته یې لا تراوسه د خلاصون څرک نه لګي.

د زلفو توري شپې اخیستی یم سبا نه راځي
توره تیاره ده پر وطن باندې رڼا نه راځي
لارې سرې شوې دي چلېږي پرې تل سرې جنازې
ساندو وچ کړي ستوني، هېچاته خندا نه راځي
وینو کې وزبېږېده لوی شو او تباه شو نسل
رحم پر دې غریب ولس باندې د چا نه راځي
وطن تالا شو خیر کړې (یاره) نور به کېږي لا څه

ketabton.com - The Digital Library

پـر سـیند لاهـو شـولو عـزت چاتـه حیـا نـه راځـي.

کله چې پر شاعر د ژوند د ارمانونو د پوره کولو ټولې لارې بندې شي، نو یوازینۍ لاره چې پاتې کیږي، هغه الهي ځواک ته پناه وروړل دي. شاعر هم خپل وروستی دمه ځای او تمځای همدغه الهي دربار ګڼلی او د خپل هیواد د ښیرازۍ، ښکلا او سوکالۍ هیله ورڅخه لري:

ای د ټولـو ربـه دا وطـن راتـه بیـا ښـکلی کـړه
لمـر د نـوي ژونـد زمـوږ اسـمان کـې راختلـی کـړه
لـږه شـان موسـکا خـو هـم زمـوږ پـر شـونډو راولـه
هغـه د پښـتون شـان او شـوکت راتـه ښـاغلی کـړه
یـو ځـل خـو زمـوږه دغـه سـتر ارمـان ترسـره کـړه
دا کنډوالــه ملـک راتــه ناڅاپــه غوړیـدلی کـړه
تللــې غرڅنــۍ درســره غرونــو تــه بیــا راولــه
هــر غــدار زمــوږه پــه نـړۍ کــې شـرمېدلی کـړه
ټــول پــه خنــدا راولــه چــې مینــه محبــت وکــړي
بس دی هر غماز د (یار) له کلي نه نور غلی کړه.

یار صاحب سره له دې چې د پښتو ادب د اوسني پېر د نورو شاعرانو په شان حالاتو سخت ځپلی او اسکیرلی دی او دې دردونې او ځپنې له (کوکارو) نه تر (ویره) رارسولی، خو د دې ویر له ځپاندو څپو سره سره بیا هم د زړه په تل کې یوه پټه شان

ketabton.com - The Digital Library

مثبته هیله لري او په دې امید دی چې تیارې به لاړې شي او زموږ پر مالت به بیا سحر وځلېږي، د شاعر دغه لوړ او پټ ارمان د سړي په ذهن او زړه کې د راتلونکي سوکالۍ هیلې راټوکوي او پر ژوند مو باوري کوي.

زمـوږه پـر مالـت بـه بیـا سـحر راوخېـږي
سـپوږمۍ بـه پـر کنـډو لـوړ مـازیګر راوخېـږي
منګیـه دا زمـا تنـده خو سـتا پـه زړه کـې لامبـي
کتـار بـه هـم د پېغلـو پـه ګـودر راوخېـږي
دا تللـې قـافلې بـه بیـا وطـن تـه راسـتنې شـي
د دې وربځـو تـورتم کـې بـه لمـر راوخېـږي
خنـدا بـه د هـر چـا پـر وچـو شـونډو راخـوره شـي
ګلونـه بـه پـه دښـتو سـمه او غـر راوخېـږي
پـه شوخو شانو سترګو کې به ماتې تلوسې شي
د (یـار) زخمـي سـینې نـه بـه خنجـر راوخېـږي.

زه د یار صاحب په پورتني هیله من شعر پورې خپلې هیلې تړم، په داسې حال کې چې دده په (ویر) کې ځان شریک ګڼم، کلام ته یې له مثبت لید لوري ګورم او د هر ډول کره کتنې غشي پرې نه را وروم، دا هم د یار صاحب نوې شعري ټولګه او دا هم تاسې درانه لوستونکي.

پـه ډېره زیاته فرهنګي مینه
محمد اسمعیل یون
پېښور-پښتونخوا

ketabton.com - The Digital Library

د اروا پوهنې ښوونځي

د پوهنيزو اثارو خپرول، د يوې ژبې او ملت د ودې او پرمختګ لپاره ډېر مهم دي. هغه وخت چې پر کابل پوهنتون د جګړې ناتار نه و خور شوی، نو ګڼ شمېر درسي او مرستندوی درسي کتابونه، مجلې او نور پوهنيز کتابونه يې خپرول. دغو اثارو پر خپل وخت د پوهنتون د محصلينو درسي ستونزې خړوبولې او د استادانو د پوهنيزو تجربو او

معلوماتو په زياتون کې يې کارنده رول درلود. د جګړې له کبله د کتابونو او پوهنيزو اثارو خپرول پر ټپه ودرېدل. د پوهاند صاحب ګل رحمن حکيم دا علمي اثر هم لږ تر لږه د اتو کلونو په بهير کې د چاپ جوګه نه شو.

دا اثر چې د اروا پوهنې بېلابېل ښوونځي راپېژني او پر يو شمېر نورو، اروايي مسايلو بحث کوي، د کابل پوهنتون په ښوونې او روزنې پوهنځي کې د يو درسي کتاب په بڼه تدريسېده، چاپ يې د نوموړي پوهنځي محصلينو ته خورا

ketabton.com - The Digital Library

مهم و. د دغې ارتيا له کبله ما له پوهاند صاحب ګل رحمن حکيم سره د دغه اثر د چاپ په باب خبرې وکړې. استاد د دې کتاب يوه لاسکښلې نسخه ماته راکړه. ما د هېواد ځوان ليکوال او شاعر ښاغلي صديق الله بدر ته د خطاطۍ لپاره ورکړه. بدر صاحب په ډېره مينه په ورپيا ډول دا کتاب خطاطي کړ. د چاپ لپاره مې د هېواد له ډېر تکړه ليکوال او روغتيا پال ښاغلي ډاکټر محمد فريد بزګر څخه چې د علمي کتابونو له خپرولو سره ډېره زياته مينه لري او تراوسه يې پخپله هم ګڼ شمېر طبي، ادبي او نور پوهنيز کتابونه چاپ کړي دي، هيله وکړه، ښاغلي ډاکټر فريد بزګر زموږ هيله پوره کړه او دا پوهنيز کتاب يې پخپل لګښت چاپ کړ.

زه د کابل پوهنتون د ښوونې او روزنې پوهنځي محصلينو او پوهاند صاحب ګل رحمن حکيم ته د دغه کتاب د چاپ له امله مبارکي وايم او له ښاغلي صديق الله بدر او ګران ډاکټر فريد بزګر څخه ډېره مننه کوم چې دا کتاب يې د چاپ جوګه کړ.

په مينه او درناوي

د پوهنيزو او ادبي کتابونو د خپراوي او د هېواد د فرهنګي بډاينې لپوال

پوهنيار محمد اسمعيل يون

۱۳۷۸ - لړم - ۱۸

ketabton.com - The Digital Library

ګام پر ګام له خوشال سره

لوی څښتن تعالی (ج) دوه لوی ستر نعموتونه پر پښتو ژبه او ادب لورولي دي؛ یو پښتو لنډۍ دي، چې د هر ډول اند

او انځور د وړاندې کولو او جوړولو ځواک لري او د نړۍ هېڅ شعر ورسره د پرتلنې او مقابلې وړتیا نه لري؛ که د نړۍ د هرې ژبې شعري جوله له پښتو لنډۍ سره وتلل شي، د لنډۍ د جذابیت ځواک، د افادې قوت او د انځورونې رنګینې به ترې درنه شي. دویم نعمت خوشال بابا دی چې لوی څښتن پښتو ژبې او پښتو ادب ته په نصیب کړی دی. لوی خان د پوهې او هنر داسې یو کان دی، چې د اند او هنر له غمیو ډک دی. په نړۍ کې ګڼ شمېر لیکوال او شاعران تېر شوي، چې سیمه ییزې او ژبنۍ پولې یې ړنګې کړي، نړیوال شهرت او د انسانیت ستر مقام ته رسېدلي دي، خو د خوشال لوړتیا یوازې د شاعر او لیکوال تر بریده نه ده. لوی خان د ذهني ځواک یوه برخه شاعرۍ ته ځانګړې شوې ده او نوره یې د ژوند نورو برخو ته.

ketabton.com - The Digital Library

ویکتور هوگو او بلزاک د فرانسې لوی لیکوال وو، خو یوازې لیکوال وو، نه قومي مشران وو، نه سیاستوال او نه جرنیلان. شکسپیر د نړۍ نامتو لیکوال و، خو یوازې لیکوال او بس، پوشکین د روسیې او نړۍ نامتو شاعر تېر شوی، شخصیت یې یوازې د همدې شاعرۍ په شا او خوا کې مطرح کېږي، خو زموږ د پښتنو خان بیا داسې نه دی، خان نه یوازې شاعر او لیکوال و، بلکې ټولنپوه و، ژبپوه و، رنځپوه و، ارواپوه و، جګړن و، صوفي و، فلسفي و، ښکاري و، نقاد و، ګرځندوی و، سیاستپوه او سیاستوال و، روزنپوه و، ملتپال او ملت رغاند و، تاریخپوه و، خو ((څه نه وو، چې نه و)) د خان ذهني ځواک هم پر همدغو خواو وېشل شوی و، کله چې سړی د بابا هر اثر لولي نو فکر کوي، چې ده به په بله برخه کې څه نه وي لیکلي. د ساري په توګه کله چې سړی (دستارنامه) لولي، نو فکر کوي چې خان یو سیاستپوه دی، کله چې (طب نامه) لولي یو رنځپوه او طبیب خوشال مو تر سترګو کېږي او کله چې (بازنامه) لولي نو فکر کوي چې خوشال له ښکار پرته بل هېڅ کار نه دی کړی، لکه چې خپله وایي: ((که د ښکار په چارو اخته نه وای، نو د دنیا هو مره علمونه به زما وو)) کله چې د یو شخص ذهني ځواک تر شلو نه پر زیاتو بېلابېلو ډګرونو ووېشل شي او بیا په هره برخه کې د یوه غوره نظر او مقام خاوند وي، سړي ته پته لګي چې ددې شخص ټولیز ذهني ځواک څومره

ketabton.com - The Digital Library

دی. نو که موږ هم د لوی خان په باب قضاوت کوو او یا یې له چا سره پرتله کوو، نو د خان ټوله ذهني قوه باید په پام کې ونیسو. یو ایرانی لیکوال او کره کتونکی دې ټکي ته متوجه شوی او ددې حقیقت جام یې پر سر را اړولای دی. دا لیکوال وایي: ((فردوسي چې په حماسي، سعدي چې په عرفاني او حافظ چې په غنایي برخه کې سره یو ځای شي، نو یو خوشال خټک ځنې جوړېږي.))

راورټي انګرېز د خوشال بابا د اثارو شمېر ۲۵۰ ټوکه (عنوانه) ښودلی دی. کله چې څوک د خوشال بابا ذهني شتمنۍ ته ګوري، نو ددې آثارو پر شمېر پوره باوري کېږي. له نن څخه اټکل درې نیم سوه کاله او ان تر هغه را وروسته به د نړۍ په یوه هېواد کې هم داسې کومه بېلګه پیدا نه شي، چې د ورځني ژوند له سختو بوختیاوو سره سره یې د ژوند په بېلابېلو ډګرونو کې د څومره والي او څرنګوالي له پلوه دومره اثار لیکلي وي.

د خان نبوغ او د ذهني شتمنۍ رنګارنګي له دې څخه هم څرګندېږي، چې د ده د اند و ژوند په باب تر اوسه پورې افغاني او بهرنیو لیکوالو تر یو زر عنوانه پورې بېلابېلې لیکنې کړي، خو بیا هم د خان د هنر په دریاب کې داسې مرغلرې پاتې چې د ډېرو نظر لا ورته نه دی رسېدلای، نو ځکه

ketabton.com - The Digital Library

خو لا د خان اند وژوند او هنري نړۍ نورې څېړنې او پلټنې ته اړتيا لري.

استاد محمد اصف صميم هغه افغان ليکوال دی، چې هم خوشالپوه دی، هم خوشال مين ، ډېر کلونه کېږي، چې د بابا داثارو پر څېړنه او شننه بوخت دی. اوسنی اثر هم دده د ډېرو کلونو د ژورو څېړنو او پلټنو پايله او ثمره ده. استاد صميم په دې اثر کې هغه څه راټول کړي، چې تر دې دمه لا د خوشالپوهانو لاس ورته نه و رسېدلای. (ګام پر ګام له خوشال سره) د دې اثر لومړۍ برخه ده، چې په خورا زيار او هڅه ترتيب شوې او د اسې تاريخي او ډون يې ورکړی چې د بابا د ژوند سترو پېښو يوه رڼه هنداره ګڼل کېږي. د دې برخې اهميت په دې کې هم دی چې په خپله د لوی خان له اثارو څخه په کې زياته ګټه اخيستل شوې او خان هم د زمانې د يو ستر انديال (مفکر) په توګه د خپل ژوند پېښې لکه د يو تاريخپوه په توګه ثبت کړي دي.

استاد صميم د بابا د فکر او هنر همغه لارې څارلي او د هغه د ژوند هره پېښه يې ورڅخه رابهر کړې ده. (خوشال او قران) د دې اثر بله غوره برخه ده چې په خوشالپوهنه کې يو بل څپرکی ګڼل کېږي. د بابا له قران لوستنې او ګروهنتيا څخه څرګندېږي، چې نه يوازې د قران د مطالعې خاوند و ، بلکې پر قران باندې د يو ګروهمن شخص په توګه د عملي ژوند په ډګر کې هم د الهي

ketabton.com - The Digital Library

لارښوونو پر پلي کولو بريالی شوی و. (د خوشال د ژبې ټوپک) د اثر بلـه پـه زړه پـورې برخـه ده، چـې د خوشـال سـتروالی او زړورتوب ورڅخه ښه تـرا څرګند ېږي. خوشال د خپلې ژبې د ټوپک خوله لومړی ځانته برابره کړې ده، نو هغه څوک چې د دومره اخلاقي او فکري جرئت خاوند وي، چې تر هر چا دمخه پر خپل ځان نيوکه او ګوزار وکړي، پر ستروالي يې بايد څه شک ونه شي.

(خوشال کتابونه او شاعران) هم د دې اثر پـه زړه پـورې برخې دي او څېړنه يې پـه کار وه. پـه دې برخه کې د بابا د خپل وخت فرهنګـي چاپېريـال، د ليکـوال او کتـابونو څـومره والـی او څرنګوالی پـه ښـه توګـه څرګند ېږي، د بابا د لوستنې ساحه هم ورڅخه ښکارېږي، پر هغو فکري واکمنـي هم او لـه هغـو څخـه د جذب ځواک هم، که پـه ټولـيز ډول د استاد صميم دا زيار وارزول شي نو پـه خوشـالپوهنه کې يو ډېر ګټـور او ځـيرمن کـار ګڼل کېږي، نـه يوازې پـه خوشالپوهنه کې يوه نوې زياتونه ده او د بابا د مينوالو او لېوالو لپاره د لوستنې يوه نوې لاره ده، بلکې د مسـلکي لوسـتونکو يـانې د ژبـو او ادبيـاتو پوهنځيـو د محصـلينو لپـاره هـم يـو ګټـور اثـر دی او کېـدی شـي د خوشالپېژندنې مضمون د يو مرستندوی کتاب پـه توګه ور څخه ګټه واخلي.

ketabton.com - The Digital Library

موږ استاد محمد اصف صميم ته د دې ګټور کتاب د ليکلو
او چاپ له امله مبارکي وايو، مننه ورڅخه کوو، ستاينه يې
کوو او د لوی خدای(ج) له درباره ورته نورې فرهنګي برياوې
غواړو.

په فرهنګي مينه
اسمعيل يون
۱۳۷۸المريز کال
پېښور، پښتونخوا

ketabton.com - The Digital Library

((لاهو)) شاعر

لـه نن نه پنځه ويشت کاله د مخه لوی څښتن(ج) د کابل د للندر پـه سيمه کې د رڼا يو ستايونکی او پالونکی ګل (نورمحمد) وټوکوه، ورو ورو يې په رنګونو او ښکلاوو کې داسې رنګ کړ چې يو وخت يې ځانته پام کېده، نو بيا د مينې، عاطفې، ښايست او رنګونو پـه سيند کې ((لاهو)) شوی و. دی د مينې اوبو دومره وړی و چې بيا ترې نه ده خپله ځان را ايستلای شو او نه هم چا لاس ورکولای شو. ((نورمحمد)) د مينې او رڼاګانو، اهونو، اوسپلو، غمونو او دردونو په يو ځای شوي سيند کې دومره غوټې ووهلې چې د دې سيند لـه تله يې د ښکلو ګړنيو مرغلرو (شعرونو) ټولګه را جوړه کړه.

اوس چې د نور پـه سيند کې د لاهو شوي ((لاهو)) شعرونه لولو، نو د همدې رڼا، ښکلا، اهـ، درد، فرياد او د خپل سوي لوي چاپېريال انځورونه مو په سترګو او ذهن کې را ټوکېږي. خدای(ج) پر لاهو ډېر مهربانه شوی، چې له نازک احساس او

ketabton.com - The Digital Library

خوږمن زړه سره یې ورته د شعر ښاپېرۍ هم په نصیب کړې ده. که د یو بشپړ عاطفي انسان (شاعر) د احساس غمونه د شعر الهه په خپلو وزرونو کم نه کړي، نو خدای خبر چې د هغه زړه به څومره حرکت وکړای شي؟. ((لاهو)) د یوه عاطفي موجود په توګه د ټولنې هر درد او غم دومره ځورولی چې له نا چارې یې شعر ته پناه وروړې ده. د ټولنې هر دردوونکی او خوشالوونکی انځور چې د ده په شعرونو کې ګورو، نو هغه یو ځل د ده ذهن او زړه ته لاره کړې، هغه یې د خپل ذهن او زړه په پردو کې تاو کړی، د احساس په اوښکو یې وینځلی او بیا یې موږ ته په انځوریز ډول وړاندې کړی دی.

((بلال په وینو کې)) د ده د انځوریزې شاعرۍ لومړۍ ټولګه ده. دوه نورې شعري ټولګې یې هم د چاپ انتظار باسي. زه د لوی خدای(ج) له دربار نه هیله لرم، چې ((نورمحمد)) دې نور هم د شعر او ښکلاوو په سمندر کې ((لاهو)) وي او د ښکلو مرغلرو د را ایستلو او ځلولو جوګه دې وي، خو داسې نه چې یو وخت د ژوند د مستۍ په سیند کې دومره ډوب شي، چې د ټولنې غمونه هېر کړي او د خوښۍ په څپو کې یې هر څه له یاده ووځي.

د شاعر لاهو د لابري په هیله
اسمعیل یون

ketabton.com - The Digital Library

پردېس ژوند او ((پردېسې نغمې))

په تېره لسيزه (۱۳۶۰-۱۳۷۰ کلونو) کې په کابل کې د شعر او شاعرۍ بهير ښه په ځپو و. ښاغلی ملکي خزان هم د دې بهير يو فعال غړی و. دی سره له دې چې يو پوځي سړی و، خو ادبي ذوق او ولوله پرې دومره غالب وو، چې له سختو عسکري دندو سره سره يې هرې ادبي غونډې او مشاعرې ته ځان رسوه. همدغې مينې او لېوالتيا د ده ذهن له اغزن پوځي چاپېريال څخه رابهر کړ

او د شعر په ورېښمين تال يې وزنګوه. ملکي خزان په تېره لسيزه کې ښايسته ډېر شعرونه او نظمونه وليکل، چې ګڼ شمېر يې د هېواد د هغه مهال په خپرونو کې خپاره شوي، خو د ځانګړې شعري ټولګې د چاپ مجال ورته ور نه کړ شو. د روانې لسيزې (۱۳۷۰-۱۳۷۹کلونو) په بهير کې چې د کابل ښار او د هېواد د سياسي او پوځي نظام بڼه واړول شوه، نو ملکي خزان هم لکه د ځينو نورو په شان لومړی پېښور، بيا د پاکستان نورو ښارونو او بيا ايران ته مهاجر شو. ملکي خزان د تېرې لسيزې د

ketabton.com - The Digital Library

ژوند معکوس دا ځل د قلم او مسلک د روزۍ پر ځای، د لاس مزدورۍ ته کېناست. سره له دې چې د هغه پر ژوند خزان راغلی و او د هیلو ډېر ګلونه یې ورته مروړولي وو، خو د ده پر اند او همت د دې خزان زور ونه رسېده؛ هغه په هجرت کې هم قلم له ګوتو ونه غورځاوه او ښایسته ډېر شعرونه او نظمونه یې ولیکل. ((پردېسي نغمې)) د ده د همدغې نړدې یوې لسیزې پردېس ژوند شعرونه دي، چې د ده د مهاجر ژوند د ناخوالو انځورنه په کې شوې ده. که څه ملکي خزان له نړدې نه لیدلی وي، نو ډېره ښه به ورته څرګنده وي، چې هغه د سپېڅلو ولولو یوه څپه ده. سپېڅلي خلک خپله ولوله او جذبه ښه په ښغه بیانوي، نه د وېرې پروا لري او نه د خطر.

ملکي خزان هم په خپل دې کلام کې خپل احساسات ښه په ښغه بیان کړي او خپل زړه یې ښه تش کړی دی. د شعر کره کتونکو د ګوابښونو او اخطارونو پروا یې هم نه ده کړې، خو د خپل زړه غوټه یې ښه اواره کړې ده. د یو شاعر روحي بار د کمولو او رواني سترېیا د له منځه وړلو لپاره ښه لاره داده، چې شاعر خپل زړه کې غوټه نه پرېږدي او وایي چې د خپل اند ناوې باید د ګلوییونو په پاڼو کې تاوه کړي او د تخیل رنګین شال ور په سر کړي، په ټولیزډول د استاد الفت په وینا ((شاعران له قید و بنده بې پروا دي.)) ملکي خزان هم داسې یو شاعر دی، چې د خپل اند په ازادۍ کې له قیده و بنده بې پروا دی. زه دا

ketabton.com - The Digital Library

شعري ټولګه د هجرت په ستونزمن او اغزن چاپېريال کې د ملکي خزان د همت او بريا غتـه نښـه ګنم. دانش خپرندويې ټولنې ته چې تل يې د چاپ په برخه کې د کموسو او بېوسو ليکوالو او شاعرانو لاسنيوی کړی، د دې شعري ټولګې د چاپ له امله شاباسي ورکوم او خپله شاعر ته يې زياته زياته مبارکي وايم. خدای دې وکړي، چې هېڅکله هم د خزان صاحب پر شعرونو خزان رانه شي او پر شعري يون يې تل پسرلی وي پسرلی.

په فرهنګي مينه
اسمعيل يون
پېښور ۱۳۷۹ل کال د غبرګولي ۳۰مه

ketabton.com - The Digital Library

د دې اثر ليکوال او خپرندوی په باب څو خبرې

ښاغلی قدرت الله حداد په اوسنيو څو لسيزو کې د افغانستان د ملي مبارزې د فرهنګي او ليکنې ډګر يوه نوميالۍ څېره ده. حداد صاحب د

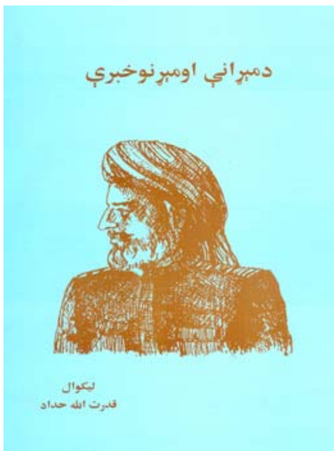

ځوانۍ له شېبو نه بيا تر دې دمه قلم له ګوتو نه دی لرې کړی او د ګڼو ليکنو او ځانګړو اثارو په خپرولو سره يې خپله ملي، هېوادنۍ او فرهنګي مينه په زبات رسولې ده. د ده په هره ليکنه د ملي اند و ارمان دښمنانو خپل تندی تريو کړی او دوستانو ورين کړی دی. د هېواد او خاورې شعوري دښمنانو او د هغو پلويانو وخت پر وخت د حداد صاحب پر ليکنو نيوکې کړي او هڅه يې کړې چې هغه په افغاني ټولنه کې په ((فاشيستي)) هڅو تورن کړي. د ملتپالو افغانانو د مخالفينو يو مهارت په دې کې دی چې دوی تل هڅه کوي په تبليغاتي فعاليتونو کې له تعرضي چلند نه کار واخلي. هر کله چې يو افغان د خپلې ملي ژبې، ملي حقوقو او د خاورې

ketabton.com - The Digital Library

د بشپړتیا او د ملت د سرلوړۍ خبره پورته کړې ده، نو دوی ژر تر ژره پرې د نشنلیست او فاشیست، ژبپال او ملتپال تور پورې کړی دی. ملتپالنه او ژبپالنه یې زموږ په ټولنه کې په ځانګړې ډول د پښتنو لپاره یو جرم ګڼلی او انګېرلی دی. په داسې حال کې چې دوی په خپله د بل چا د ژبې په غوځولو او زبېښلو د فاشیزم د وروستي پړاو پلي کوونکي دي. دې ډول کسانو په خپل تعرضي تبلیغ سره یو زیات شمېر پښتانه روڼ اندي له دې کبله چې څوک ورته نشنلیست او یا فاشیست ونه وايي له خپلې ملي لارې او تګلارې اړولي او د زیات احتیاط سیورې ته یې خوبولي دي. خو داسې روڼ اندي پښتانه هم شته چې زموږ د ملي ژبې او ملي ارمان د دښمنانو د یرغلیزو هڅو د دفاع ځواک هم لري او د متقابل ګوزار قوت هم. ښاغلی حداد صاحب د همدغه ډول روڼ اندو پښتنو لیکوالو له جملې څخه دی.

ده په تېرو دریو لسیزو کې د نورو د ژبني او کینه ییز یرغل پر وړاندې هم دفاع کړې او هم یې د خپل قلم څوکه ښه تېره کړې ده. ځکه خو حداد صاحب لکه د یو شمېر نورو پښتنو لیکوالو په څېر افغان ضد ډلو ټپلو او اشخاصو ته د سترګو اغزی دی.

(د مېرانې او مېړنو خبرې) د حداد صاحب یو بل مېړنی جرئت دی چې د خپل ملي ارمان لپاره یې ترسره کړ. په دې کتاب کې داسې مسایل راغلي چې مړاوو اروا وو ته ځواک

ketabton.com - The Digital Library

وربښي او د سړي ملي ولوله او جذبه پياوړې کوي. له تاريخي پلوه هم داسې نوي مسايل په کې را سپړل شوي چې تر اوسه پورې يې لا ډېرو ليکوالو او مورخينو ته ځرګند نه و لګېدلای. په ځانګړې ډول د ازاد خان سلېمانخېل او سر خاني خان الکوزي په باب معلومات او د هغو د مبارزو په باب ځرګندونې ډېرې زياتې په زړه پورې دي. کله چې سړی دا ليکنې لولي خپل ملت سره د سړي مينه زياتېږي او پر خپلو نيکونو او د هغو پر کړنو يې د باور روحيه پياوړې کېږي. دا فکر سړي ته پيدا کېږي چې زموږ څومره نور اتلان به د تاريخ د پېښو په ګردونو کې پټ وي، کاشکې زموږ د تورې او قلم، د واک او ځواک انډول برابر وای، بيا به نو زمانې زموږ د اتلانو پر ځېرو د هېرېدا ګردونه نه وو خپاره شوي.

د حداد صاحب دې کور ودان وي، د تاريخ تياره ګوټونو ته ننوت او په خپل ژورليد او لرليد يې په لعلونو سترګې ولګېدلې او هغه يې له ايرو نه ځلا ته راوايستل. (د مېړانې او مېړنو خبرې) کې د مېړنتوب او سړيتوب نورې ډېرې خبرې هم شته، چې د هر مېړني او نيم مېړني لپاره يې لوستل ډېر ګټور دي. د کتاب پاڼکي په بيا بيا لوستلو ارزي.

کله چې د مېړنو خبرې کېږي نو طبعاً مېړني د سړي ذهن کې انځورېږي، هو همداسې يو بل مېړنی هم د ستاينې او يادونې وړ دی. ښاغلی اقبال پښتونيار يادوم چې مينې، ولولې او

ketabton.com - The Digital Library

جذبې يې دی لـه خپـل هېـواد ، ولـس او ملي ژبې سره د مينې د سرتېرۍ او سرغندويۍ پوړۍ ته رسولی دی.

ښاغلی پښتونيار د هغو افغانانو لـه جملې څخه دی چې دا ډېر کلونـه کېـږي غـرب تـه تللی خو غربي شوی نه دی. همغه پښتون دی او همغه پښتونيار. ده نه يوازې لـه روحي او فکري پلوه لـه خپـل هېـواد او خلکـو سره خپله مينـه پـاللې، بلکې پـه عملي ډول يې هم د خپـل ولـس د ټپونو پـه درملونـه کې ونـډه اخيستې ده. د شوروي-افغان د جګړې پـه کلونو کې پښتونيار ډېرې هلې ځلې کړي چې د افغانانو غـږ د نړيوالـو غوږونـو تـه ورسوي. په دې ترڅ کې ده د ملګرو ملتونو د بشر د حقوقو لـه ځانګړي استازي ارمکورا سره ډېر منـډې تـرړې کړي او هغـه تـه يې د افغانستان د خلکو د ژوند ربښتيني انځور وړاندې کړی دی. پښتونيار نه يوازې د افغانانو د سياسي غمونو پـه درملونه کې تر خپله وسه ونـډه اخيستې، بلکې د خپلو هېوادوالـو د فزيکي ټپونو د درملونې لپاره يې هم د خپلـو خولـو محصول رالېږلی دی. ښاغلی پښتونيار لـه ۱۹۸۹م کال راهيسې پـه کندهار، ننګرهار، ميدان وردګو، غزني ولايتونو، کوټې، پېښور او د پېښور اسلام اباد د لارې پـه اوږدو کې د افغان مهاجرو پـه کمپونو کې يو زيات شمېر مهاجرو تـه دارو درمل رسولي او لـه يو شمېر بېوزلو افغانانو سره يې مالي مرستې کړي دي.

ketabton.com - The Digital Library

د دغو ملي، اسلامي او انساني هڅو ترڅنګ پښتونيار له
څو کلونو راهيسې په يو لړ فرهنګي هڅو هم لاس پورې کړی
دی، له يو شمېر فرهنګيانو سره يې مالي مرستې کړې او د
ځينو فرهنګي اثارو خپراوي ته يې په يوازې ځان ملا تړلې ده. د
دې اثر خپراوی هم د ده د فرهنګي هڅو يوه بېلګه ده. په نړۍ دې
وختونو کې به يې نورې بېلګې هم ووينو. لنډه دا چې پښتونيار
د يو ملي هېوادني ارمان او د پښتونولۍ يو سرغندوی او
سوی لوی پتنګ دی او په دې لاره کې يې د عملي او نظري
قربانۍ ثبوت وړاندې کړی دی.

په ټوليز ډول د حداد صاحب او پښتونيار صاحب په باب دا
ويلای شو چې دوی دواړه د يوه ملي ارمان او فکر خاوندان،
لارويان او هڅوندويان دي. د همدغې مينې مزي يو بل سره
داسې تړلي چې يو په امريکا کې او بل په جرمني کې اوسي،
خو د زړونو مينې او ولولې يې دا واټن له منځه وړی دی او دا
دی د يوه فکر او د بل ملي ولوله په دې کتاب کې سره راټول
شوي او لوستونکو ته وړاندې کېږي. زه د همدې ملي لارې يو
درېيم لاروی او لېوال په داسې حال کې چې د دې کتاب په
ليکلو او خپرولو کې د دواړو هڅې ستايم، د نورو ملي او
فرهنګي خدمتونو په لار کې ورته لا زيات برياليتوب غواړم.

په ټوله افغاني او فرهنګي مينه

اسمعيل يون

۱۳۷۹ل کال

پېښور-پښتونخوا

ketabton.com - The Digital Library

زرین انځور او دده د لنډو کیسو دا انځوریزه ټولګه

اته کاله کېږي چې د هېواد پیاوړی لیکوال محمد زرین انځور له هجرت نه د یو بل مهاجرت لمن نیولې (له پېښور نه اروپا ته تللی دی.) اصلاً خو هغه پر ۱۳۶۹ل کال مهاجرت ته اړ شوی او تر پېښوره یې ځان رارسولی و، خو پېښور له فرهنګي پلوه دومره افغاني ځانګړنې لري، چې سړی په کې نه پردی کېږي. نو ځکه انځور صاحب د کابل په شان په پېښور

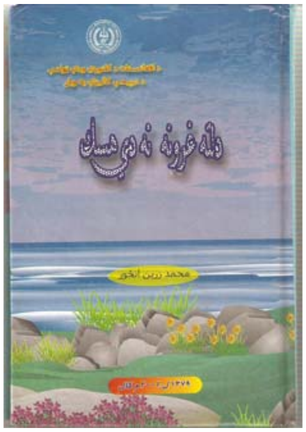

کې هم خپلو فرهنګي هڅو ته دوام ورکړ او پر لنډ تنګ وخت یې څلور عنوانه اثار خپاره کړل. کله چې یې د اوږده سفر لمن ونیوه، د قاف تر غرونو واوښت او جرمني ته ورسېد، نو ښایسته ډېره موده؛ کابو پنځه کاله دده په فرهنګي کار کې خنډ او ځنډ پېښ شو. په دې موده کې دده زیاتې تخلیقي او کره کتنیزې لیکنې خپرې نه شوې، نو ځکه خو زموږ له هېواد مېشتې فرهنګي چاپېریال سره

ketabton.com - The Digital Library

داسې اندېښنې او فکرونه پيدا شول، چې خدای(ج) مه کړه ګڼې لويديز کلتور د جاذبې دومره ځواک لري، چې د انځور غوندې يوه پخه ادبي ستنه يې هم په ځان کې دل او حل کړه(!)

په دې موده کې دده ذهني او فزيکي واک و ځواک، فرهنګي مينې او ولولې د لويديز فرهنګ له خوړو تودو سره يوه سترې او نا انډوله مبارزه وکړه، خو په پای کې څرګنده شوه چې انځور د خپل فکري، فرهنګي بلوغ او ملي ولولې له کبله د نورو تر فرهنګي يرغل او اغېز لاندې رانغی، بلکې هلته لا زيات خپلې ټولنې ته د فرهنګي خدمت جوګه شو. تر ټولو غوره فرهنګي خدمت يې په جرمني کې د يو شمېر نورو افغان ليکوالو، فرهنګيانو او فرهنګپالو په مرسته د افغانستان د کلتوري ودې ټولنې جوړول و، دا کتاب د همدې فرهنګي ټولنې (**۲۵**)مه مېوه ده، چې خپلې ټولنې ته يې ډالۍ کوي. ((زموږ د کلي پانې)) تر داستاني ټولګې څخه وروسته دا د انځور صاحب د کيسو بله ټولګه ده چې درنو لوستونکو ته وړاندې کېږي. ددې ټولګې په خپرېدو سره ليکوال له خپلې ټولنې سره نور هم خپل ذهني او رواني پيوستون څرګند کړ.

ketabton.com - The Digital Library

هغه که له جسمي پلوه له خپلې ټولنې څخه ډېر لرې دی، خو ذهن او روان يې د خپلې ټولنې غمونه او دردونه شمېري.

په دې لنډو کيسو کې که ليکوال له يوې خوا په زياته کچه د خپلې ټولنې انځورونه باسي، له بل پلوه د ليکوال ذهني، فزيکي او کيسه ييز چاپېريال او نړۍ ليد هم په کې پراخ شوی دی.

د اکثرو کيسو لپاره داسې پېښې ټاکل شوي او يا پر داسې پېښو کيسې ليکل شوي، چې هغه زموږ په ټولنه کې ډېر ځله پېښې شوې دي. د دې کيسو پېښې په حقيقت کې د هغو ګڼو او بېلابېلو پېښو نچوړ او بېلګې دي، چې زموږ ټولنه يې ځپلې او اسکېرلې ده. که چېرې زموږ کوم هېوادوال د دې ټولګې کومه کيسه ولولي، نو هغې ته ورته ډېرې نورې پېښې به يې په ذهن کې تداعي شي او ان په خپله به هم ځان په هغه پېښه کې د يوه پوره او نيمه ښکېل، ځپل شوي او استعمال شوي کرکټر په توګه احساس کړي، د يو ليکوال مهارت هم، په همدې کې دی چې د هغه د اثر په هنداره کې د ټولنې هر وګړی په يوه نه يو ډول خپل ځان ووينې. که يو بهرنی شخص دا کيسې لولي نو بيا هم زموږ د

ketabton.com - The Digital Library

ټولنې له څو لسيزو ستونزمن او ترخه ژوند څخه يو عيني او ټوليز تصور اخيستلای شي.

په لويديزه ټولنه کې د ليکوال مېشتېدنې هغه ددې وړ کړی چې د دوو سره لرې، متفاوتو او ان متضادو کلتوري ټولنو کلتوري قضاوتونو او پر انساني ژوند د هغو اغېزو ته متوجه شي.

هغه د ((ګلونه ګودرونه)) په کيسه کې د يوې پېښې په باب د دوو متضادو کلتورونو د چلند تصوير او تصور وړاندې کوي، چې څنګه د يوې ټولنې خلک په يوه کلتوري چاپېريال يوې پېښې ته د کرکې په سترګه ګوري خو په بل کلتوري چاپېريال کې بيا تر هغې څخه څو ځله سخته پېښه د خوشالۍ په جشن نمانځي.

((ګلونه ګودرونه کيسه)) کې احمد خان د حيات خان د يوې جزيي تېروتنې له کبله خپله توره د هغه په وينو سره کړه، خو په دې يې هم د احساساتو لمبې غلې نه شوې او بيا يې همدا په وينو سره توره د خپلې مېرمنې (مينو) په وينو هم سره کړه او خپل زوی ((منور)) يې بې موره کړ. يو وخت منور لوی شو، ډاکټر شو، لويديزه ټولنه کې د کار او برخې خاوند شو، ډاکټر منور احمدي يوه ورځ يوې داسې خوښۍ

ketabton.com - The Digital Library

غونډې تـه بلـل شـوی و چـې ((د کـاترين)) د واده پـه ويـاړ جوړه شوې وه، کاترين د ډاکټر احمدي همکاره وه او په يوه طبي موسسه کې يې سره کار کاوه، دا د کـاترين درېيم واده و، دا ځلي يې له يو شتمن سره واده کړی و.

د واده د محفل په منځ کې يو څوک جام پـه لاس درېدلی و، چې ددې واده لـه املـه کـاترين او د هغـې نـوي مېـړه تـه مبارکي ووايي. دا د کاترين لـومړنی مېړه و. دی د کـاترين د درېيم مېړه دوست هم و او دواړو په ګډه دې واده تـه رابللـی و.

ډاکټر منور احمدي هم همدې واده تـه رابلـل شـوی و، خـو لکه ډاکټر منور احمدي تـه چې د واده پـه ځـوږ، شـرنګ او وږمـو کـې هغـه د خپـل کـور پخـوانۍ پېښـه وريـاده شـوه، د خپل پلار د تورې ګوزارونه او د خپلې بې ګناه مور چغـې او فريادونـه، نـو د خوښـۍ لـه غونډې څخـه ووت. دا تقريبـاً د سره ورته پېښو په باب د دوو متضادو ټولنو کلتوري چلند څرګندوي، چې ليکـوال پـه ډېـر مهـارت سره د هغـو ژور او روڼ تصوير وړاندې کړی دی.

((دلتـه غرونـه نـه دي هسـک)) کـې هـم همداسـې د دوو ټولنـو د ارزښـتونو پرتلنـه شـوې او ليکـوال پـه کـې د يـوې

ketabton.com - The Digital Library

وروسته پاتې ساتل شوې او يوې پرمختللې ټولنې د انساني او کلتوري ارزښتونو ارزونه او تلنه کړې ده. که څوک له لويديز ژوندانه سره هېڅ اشنا هم نه وي او يوازې دا لنډه کيسه ولولي او په هغې کې د ((ښاغلي فيشر)) د ژوند وروستي برخليک ته نظر وکړي، نو ټوله غربي ټولنه او د هغې انساني ارزښتونه د همدې يوې کيسې له مخې ارزولای شي. ((دلته غرونه نه دي هسک)) کيسه په ټوليز ډول په ښکلې بڼه د يوې لويې ټولنې د ژوندانه د ژورې انځورنې له کبله يو ادبي شهکار ګڼل کېدی شي.

((هډوکي)) لنډه کيسه د جګړه ييز مهال او تر هغه وروسته پېر د يوه جنګيالي انځورنه کوي، چې حالاتو پرې په پای کې د خپل پلار هډوکي هم وپلورل او په دې ډول د يوې ټولنې ماضي او حال د جګړې تر ستونې تېر شول.

((عريضه)) لنډه کيسه هم زمونږ د شل کلنې غميزې د يوې اساسي برخې داسې يو دردوونکی، خو روښانه تصوير باسي چې څوک په کې په رښتينې مينه د ګروهمنې جګړې په نامه د خاورو تل ته ورسېدل، لکه د (صابرې ترور زامن) او ځينې نور بيا پاريس او نورو ځايونو ته ورسېدل، لکه (يماجان).

ketabton.com - The Digital Library

په ((ډول د کلي سندربول او غلا)) لنډو کيسو کې هم د ګروهې په نامه د نغمو او سندرو پر ستوني د يو تېر شوي کينه ييز ناتار او يرغل انځور ايستل شوى او د يو يرغمل شوي او تالا شوي کلتور انځورنه ګڼل کېږي.

د دې ټولګې زياتره لنډې کيسې ددې وړ دي چې ډېرې خبرې پرې وشي، خو دا چې خپله دا ټولګه د درنو لوستونکو مخې ته پرته ده، نو زه نه غواړم چې خپلې خبرې تر دې اوږدې کړم، باور لرم چې د دې مجموعې زياتره لنډې کيسې به د لوستونکو په ذهن کې تر ډېره وخته پاتې شي او هغه به ښکلې او ښې وارزوي.

قدرمن ليکوال ته يې د لا زياتو برياوو او نورو فرهنګي هڅو هيله کوو.

په مينه او درناوي
محمد اسمعيل يون
۱۳۷۹المريز کال-سلواغه
پېښور

ketabton.com - The Digital Library

((د حقوقو بنسټونه)):

د استاد ستانيکزي يوه ګټوره پوهنيزه هڅه

لکه څنګه چې څرګنده ده د اوږدې جګړې له امله کابل پوهنتون او د هېواد نورو پوهنيزو مرکزونو ته ډېر زيات زيان اړول شوی، زيات شمېر پوهنيز کتابونه يا سيزل شوي او يا لوټ شوي دي. ددغه پوهنيز تشيال (خلا) د ډکولو لپاره د نورو زياتو پوهنيزو کتابونو چاپ او خپراوي ته ډېره اړتيا ده.

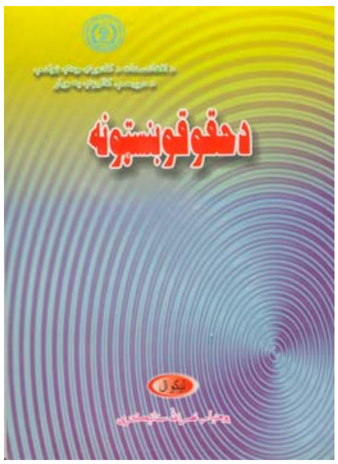

له نېکه مرغه يو شمېر افغانان په تېره بيا فرهنګيان او فرهنګپال که تر هېواد دننه دي که بهر، ددغه پوهنيز تشيال د ډکولو لپاره هاند و هڅه کوي.

د افغانستان د کلتوري ودې ټولنه چې په جرمني کې د يو شمېر افغان ليکوالو او فرهنګيانو له خوا جوړه شوې او يو شمېر غړي يې د همدغه کابل پوهنتون فارغان او استادان دي،

ketabton.com - The Digital Library

په ټينګه پټېيلي چې هېواد ته ور فرهنګي او پوهنيز خدمتونه وکړي. دې ټولنې تر اوسه پورې په لسګونو، پوهنيز، تاريخي او ادبي آثار خپاره کړي دي او دا لړۍ لا دوام لري. کابل پوهنتون سره ددې فرهنګي ټولنې د يادونې وړ مرسته دا وه چې د کابل پوهنتون علمي مجلې د لومړۍ ګڼې تر خپراوي وروسته يې تر دې دمه ددې مجلې چاپ لګښت ته اوږه ورکړې ده. ددې کتاب (د حقوقو بنسټونه) خپراوی ددې ټولنې بله ډالۍ ده چې د کابل او د هېواد د نورو پوهنتونو محصلينو ته يې وړاندې کوي.

څو مياشتې وړاندې د کابل پوهنتون د حقوقو پوهنځي رئيس ښاغلي ملا محمد فاروق جلالزي صاحب او استاد نصرالله ستانيکزي د حقوقو پوهنځي د محصلينو د يوې مهمې اړتيا په توګه ددې کتاب د چاپ هيله څرګنده کړه. ما د دوی هيله په جرمني کې د افغانستان د کلتوري ودې ټولنې ته د ليک له لارې ولېږله او دا دی تر څو مياشتني ځنډ وروسته دا اثر چاپ شو.

موږ هيله من يو، ټول افغانان د خپل هېواد د فرهنګي رغونې او بډاينې لپاره همدا شان يو بل ته لاسونه سره ورکړي. يو ځل بيا د خپل هېواد تالا شوې فرهنګي شتمنۍ راټولې او د خپل هېواد فرهنګ د بډاينې لپاره ګټور ګامونه پورته کړي. زه د کابل پوهنتون د کدرونو په استازولۍ د افغانستان کلتوري

ketabton.com - The Digital Library

ودې ټولني څخه مننه کوم، کور ودانی ورته وايم او قدرمن استاد پوهنيار نصر الله ستانيکزي ته د کتاب د چاپ له امله مبارکي ورکوم.

په فرهنګي مينه

پوهنيار محمد اسمعيل يون

ketabton.com - The Digital Library

د جنګي جنايتکارانو محاکمه يوه ملي اړتيا ده

کله چې په افغانستان کې د **۱۳۵۷**ل کال د ثور پر اوومه نېټه سياسي بې ثباتي پيل شوه، نو ورسره ((عقيده يي بحران او د معنويت سقوط)) هم رامنځته

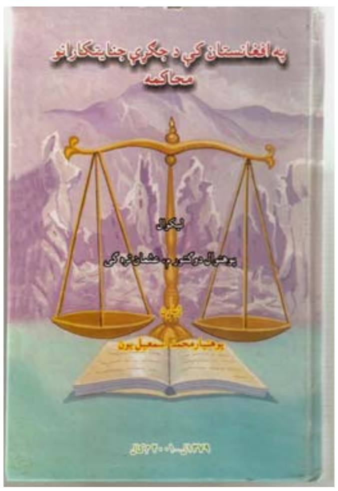

شول، د ټولنې ټولې خواوې په لړزېدو شوې. د **۱۳۵۸**ل کال د مرغومي پر شپږمه نېټه د بهرني يرغل په پيل سره، د هېواد کورني کړکېچ نړيواله بڼه ونيوه او نور پراخ اړخونه يې پيدا کړل. لنډه دا چې ټول هېواد پر داسې يور سور تنور او اورني بټۍ بدل شو، چې افغانان په کې لکه د نينې وريتېدل او نورو يې ننداره کوله.

تر اوسه پورې چې بشر او په ځانګړې ډول د بشري ټولنې هر ځانګړي ملت ځومره جګړې او زيانونه زغملي، د ځومره والي،

ketabton.com - The Digital Library

پېچلتیا او ځرنګوالي له پلوه د افغانانو له درنې غمیزې سره د پرتلې وړ نه دي. ددې غمیزې او ستر ناورین له امله زموږ اولس خپله زیاته مادي او مانیزه شتمني بایلوده، ان دا چې پر هغو ارزښتونو یې هم ډول ډول سیوري خواره شول چې دوی یې د دومره قربانیو په بیه ګټلو ته حاضر شوي وو. دا زیانونه کولای شو په لنډیز سره دلته یاد کړو:

▪ **اقتصادي:** د ۲۲ کلنې جګړې په ترځ کې په هېواد کې تر (۲۰۰۰) څخه زیاتې لویې او وړې فابریکې، کارځایونه، کارخونې، لاسي صنعتي دستګاوې او نور تولیدي وسایل له منځه وړل شوي دي.

▪ **ښوونیز:** دټول هېواد په کچه (۳۵۰۰) بېلابېل ښوونځي تباه شوي او د لس ملیونه افغانانو د لوستوالېدو مخه نیول شوې ده.

▪ **پوهنیز:** د لوړو زده کړو څوارلس موسسې، پوهنتونونه، پوهنځي او د ښوونکو د روزنې موسسې یا په نسبي او یا بشپړ ډول زیانمن شوي دي. دټول هېواد په کچه تر (۵۰) زرو زیات لوړ زده کړي افغانان د هېواد او مسلک پرېښودلو ته اړ شوي دي.

▪ **وګړنیز:** یو نیم ملیون افغانان شهیدان شوي، یو نیم ملیون معیوب او معلول شوي او شپږ ملیونه مهاجرت ته اړ

ketabton.com - The Digital Library

شوي، ياني تر(۱۵)مليونه اټکلي نفوس څخه (۹)مليونه په ښکاره ډول له خپلي ټولنې بېل شوي دي. هغه پاتې هم تر هېواد دننه نتل شوي او ځپل شوي دي.

▪ټولنيز: د همدغو ناتارونو له کبله د ټولنې اډانه ښورول شوې، هڅه شوې چې د افغاني ټولنې د ټولنيز نظام د ګډوډۍ له لارې د واک د طبيعي او اصلي سرچينو پر ځای نوې او مصنوعي سرچينې د ټولنې لارښوونه وکړي او په دې ډول سياسي-ټولنيز بحران لاپسې سخت کړي، ځکه نو د اقليت او اکثريت پر بنسټ په هېواد کې د سياسي واک وېشلو شعارونه زيات شوي دي.

▪خپرنيز: په خپرنۍ برخه کې د (۱۵) لويو چاپخونو په ګډون د هېواد ټول چاپي امکانات له منځه وړل شوي. تر (۲۰) مليونه زيات کتابونه، لوټ او سېزل شوي دي.

▪تاريخي: د هېواد ملي موزيم ، د اردو موزيم، د هډې موزيم او نور سيمه ييز موزيمونه لوټ شوي او سيزل شوي دي. د ملي موزيم ديولک تاريخي اثارو له جملې څخه په سلو کې اويا قيمتي اثار غلا شوي دي.

▪کلتوري: دهېواد اصيل افغاني فرهنګ د مسخه کولو لپاره ((سره ، شنه او سپين)) شعارونه راولېږل شول، ټوله افغاني ټولنه پرې مسمومه شوه، اوسنی هېواد مېشتی او

ketabton.com - The Digital Library

بهر مېشتى ځوان پښت په ډېره مشكله پر دې پوهېږي، چې: ((زه څوک یم او دکوم توک یم)) د یو هېواد او قوم رغنده فکري توکي؛ هېواد پالنه، ژبپالنه او دينپالنه د اقتصادي ټيكاو د نشتوالي او نورو ستونزو له كبله ډېره ځلا او غوړېدا نه لري.

▪پوځي: دتېرو دوو سوو كلونو به بهير كې په هېواد كې له خپلو ګڼو تجربو سره يوه مسلكې اردو رامنځته شوې وه، ددې اردو جوړښت او اډانه هم له خپلو ټولو وسايطو سره له منځه ولاړه او نور داسې زيانونه رامنځته شول، چې ديوې واحدې ټولنې د روغې ستې لپاره ناسور ټپ ګڼل كېږي.

خو راځو دېته چې دا ټول كارونه په خپله وشول او كه چا وكړل او يا چا دچا په واسطه تر سره كړل؟ پرته له دې چې ددې يا هغې ډلې او يا ددغه او يا هغه شخص نوم واخيستل شي، هرڅوك چې په دې پورتنيو زيانونو كې په يو نه يو ډول شريک وي، خپلو خلكو، هېواد او انساني وجدان ته ملامت دي او بايد محاكمه شي.

لكه څرنګه چې څرګنده ده، په هره ټولنه كې ددې ډول اشخاصو د سزا او محاكمې لپاره ځانګړي اصول وي، زموږ ټولنه هم غواړي د ټولې انساني ټولنې ديوه هډ په توګه له دغو

اصولو ځخه ګټه پورته کړي او جنايتکاران محاکمه کړي، خو په خوا شينۍ سره بايد ووايو، چې زموږ ولس د يو داسې ستر ايډيالوژيک جنګ قرباني شو، چې زحمت يې موږ وليد او راحت يې نورو...

زموږ په هېواد کې ددې ۲۳کلنې غميزې په پيل کې داسې هيله کېده چې د هېواد دا جنايتکاران به هېڅکله هم له محاکمې نه خلاص نه شي، خو کله چې جګړه پراخېده او بهرنی يرغلګر پر شا تمبول کېدل، د سياسي لوبو ليدلوری هم ورسره بدلېده، بيا داسې وخت راغی، چې نويو ارزښتونو د پخوانيو ارزښتونو ځای ونيو او په پای کې په وجدان او ژوند ګټلې هيله د سياست د بازار ښکار شوه.

د روس پلوي او روسپالي ببرک کارمل په واکمنۍ کې ديو زنداني د خولې خبره ده، چې موږ زندانيانو ته يې (۹۳) ډوله سزاګانې راکولې او موږ يې پرې کړولو، موږ ته يې ((د امپرياليزم ګوډاګيان)) ويل، خو يو وخت بيا داسې راغی، چې همغو ((امپرياليزم دښمنو)) د امپرياليزم غېږې ته پناه يوړه.

زموږ ولس ته د خواشينۍ خبره دا ده چې روس پلوو کمونيستو ډلو لويديځ ته پناه يوړه اويو شمېرجهادي ډلو بيا د روس غېږې ته ځان ګوزار کړ.

ښاغلی سلطان علي کشتمند چې لس کاله د کارمل د روس پلـــــوي کمونيســــتې حکومـــــت صــــــدراعظم و، د

ketabton.com - The Digital Library

امپراليزم(انګلستان) غېږې ته پنا ه يوړه اوښاغلي رباني او ښاغلي احمد شاه مسعود چې دځينو د ادعا او ګومانونو له مخې يې لس کاله د روسانو پر ضد جګړه کړې وه، د کمونېزم مور(روسيې) له ګرېوانه سر راوکښه. دا بېلګې ډېرې زياتې دي، له دې دوو بېلګو څخه ښکاري، چې د افغانستان د شل کلنې غميزې اکثرو سياسي ډلو او دهغوی مشرانو هېڅ ډول سياسي اخلاق او سپېڅلی بشري وجدان نه درلود او که درلودلای يې نو داسې نه کېدل.

دهېواد ملي مبارز استاد پوهنوال محمدعثمان روستار تره -کي د هغو مليونو افغانانو يوه بېلګه او استازی دی، چې د سياسي جنايت قرباني شوی او زيات کلونه يې د سره ښکېلاک سور زندان ګاللی دی. هغه د يو ژور او ځېرمن ليکوال او سياستپوه په توګه داسې وخت او حالاتو کې خپل ګټور اثر (په افغانستان کې د جګړې جنايتکارانو محاکمه) وليکه، چې نږدې ده د افغانستان جګړې او بدمرغيو د جنايتکارانو موضوع دنړۍ له ذهنه او زموږ د اوسني پښت له ياده ووځي. استاد تره کي د خپل دې اثر په ليکلو سره خپل ملي،هېوادنی او انساني رسالت ترسره کړ او دا ستره موضوع يې له هېرېدو څخه وژغورله. استاد خپل اثر د پوهنيزو اصولو له مخې په دومره سره سينه ليکلی، چې هېڅ چاته په کې د کينې له مخې ګوته نه ده نيول شوې، بلکې ده د جنايت څرنګوالی تشريح

ketabton.com - The Digital Library

کړی دی. هغه څوک چې د جنایتونو د تشریح په دې هنداره کې خپل ځان او څېره دیو عامل په توګه ووینې، طبعاً به جنایتکار وي او د خپل ولس پر وړاندې مسئول. په دې کتاب کې د ناپېیلتوب اصول په ټینګه مراعت شوي، د ملي او نړیوالو اصولو او معیارونو له مخې جنایتونه ډلبندي شوي او د جګړې حقوق او د بشر حقوق تشریح شوي دي. هر چا چې دا حقوق تر پښو لاندې کړي وي، هغه جنایتکار ګڼل کېږي.

د دې کتاب بله ښېګڼه داده، چې د جنایتکارانو د نیونې او یوې ملي او یا نړیوالې محکمې ته د هغوی د سپارنې په باب هم لارې چارې په کې په ګوته شوي دي.

که چېرې د دې کتاب پر محتویاتو عمل وشي، پوره باور دی چې جنایتکاران به د خپل عمل سزا ووینې، که چېرې دا جنایتکاران محاکمه نه شي، نو د دې مانا به دا وي چې زموږ په ټولنه کې د نورو جنایتونو لپاره هم لاره خلاصه ده، ځکه چې راتلونکي جنایتکاران به د خپل ژوند برخلیک له تېرو هغو سره یو شان وګڼي او که چېرې محاکمه شي، نو ګټه به یې دا وي چې د راتلونکو جنایتونو مخه به ونیول شي او هغه غصه او عقده چې د ملت په زړه کې د دې جنایتکارانو له لاسه پیدا شوې، هغه به هم اوراه شي، ټولنه به د نظم او سالم ژوند خواته روانه شي او د سوکاله ژوند هیله او ډاډینه به یې پیاوړې شي.

ketabton.com - The Digital Library

زه د هېواد تکړه ملي مبارز، ځېرمن ليکوال او سياستپوه ښاغلي استاد پوهنوال محمد عثمان روستار تره کي ته د دې ارزښتمن کتاب د چاپ له امله مبارکي وايم او د نورو برياليتوبونو هيله يې کوم.

ښاغلي محمد حيدر اقبال پښتونيار هم د زياتې مننې او ستاينې وړ بولم، چې د دې کتاب د پښتو او دري دواړو متنونو چاپ لګښت ته يې اوږه ورکړه او خپل ملي او فرهنګي رسالت يې يو ځل بيا په زبات ورساوه.

په فرهنگي مينه او درناوي
پوهنيار محمد اسمعيل يون

ketabton.com - The Digital Library

لغمان او اوسنی فرهنګي بهیر

کله چې موږ د پښتو ولسي شاعرۍ او په تېره بیا معاصرې شاعرۍ ته ګورو، نو د لغمان ونډه مو په کې ډېره زیاته سترګو سترګو ته کېږي، په ولسي شاعرۍ کې له شیخ احمد خان، ملا عبدالحنان، محمدنور، حیاخان، الینګاري، پټهان، حیران، عاشق الله فریاد، عسکرچالاک، مختار، بسم الله ګلکاریوال، عارف ګاډیوان، غمخور، بسم الله چلمټیوال او نورو په سلګونو ولسي شاعرانو له ادبي

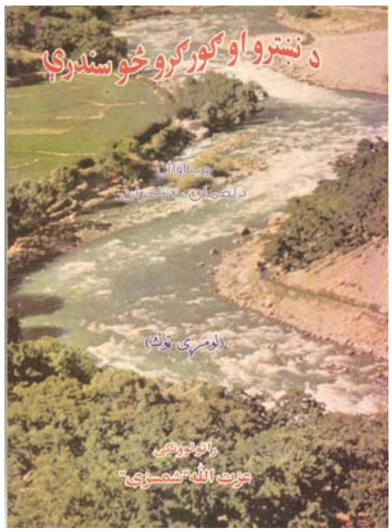

مرغلرو رانیولی، بیا د ښایسته ګل ترلوڅو نظمي ټوټو پورې ټول هغه څه دي، چې د کلونو په اوږدو کې یې د لغمان د خلکو زړونه او ذهنونه خړوب کړي او کله چې بیا له دې خوندورې او بې تکلفه شاعرۍ سره د لغمان د ولسي سندرغاړو، ګلکي استاد، ملاګي استاد، پاینده محمد، شاګل، روژه ګل، عزیزالله، نصرالله، اشرف او نورو د سندرو شور هم ملګری

ketabton.com - The Digital Library

شوی، نو نه یوازې یې د لغمان ولسي شاعري ځلولې، بلکې د ټول لغمان نوم یې هم ښه ځلولی او روښانه کړی دی. د لغمان د طبیعي ښکلا شاعرانه او ښکلا ییز چاپېریال تر څنګ ښايي دلغمان د ولسي شاعرۍ او موسیقۍ پاخه بنسټ او ګډ امتزاج علت به وي، چې د لغمان په زیاترو او یاکه وواېو د ټولو او سېدونکو په ذهن او خیال کې د شاعرۍ تومنه پرته ده.

په ټول لغمان کې به داسې ډېر کم څوک پیدا شي، چې د هغه دې د شاعرانو څوبیتونه له یاده نه وي زده او داسې خلک خو په لسګونو زره دي چې یو ځل یې د شعر لمن نیولې، تر یوه ځایه یې ورسره مزل کړی دی. که دا تېر درې ویشت کلنه غمیزه نه وای راغلې او دلغمان ولسي شاعرۍ او ولسي موسیقۍ همداسې غاړه غړۍ تر دې دمه رارسېدلې وای، نو پوره باور دی، چې نن به د لغمان شاعري نوره هم ښه شوې وه.

که له ولسي شاعرۍ راتېر شو، نو د پښتو په معاصره شاعرۍ کې هم لغمان ونډه ډېره پخه او درنه ده، د پښتو د معاصرې شاعرۍ له پنځو ستورو یو ستوری (استاد الفت) د لغمان پر اسمان ځلېدلی، له غلام حسن خان ساپي، استاد ګل پاچا الفت، سعید افغاني، منان ملګري رانیولې بیا داوسني پړاو تر کاوون تو پاني، اسحق ننګیال، شهسوار سنګروال، عزیز تحریک او په سلګونو نورو ټولو د پښتو لمن ډکه کړې او ښه په مینه او اخلاص یې ورته خدمت کړی دی.

ketabton.com - The Digital Library

د څېړنې او پلټنې په ډګر کې که موږ یوازې د سرمحقق زلمي هېوادمل خدمتونه یاد کړو ، نو خوله مو پرې ډکېږي او د ویاړ وزرونه مو پرې غوړېږي او کله چې بیا د چاپ او خپرونې خبره کوو ،نو هلته خوبیا هم لغمان یو زمری خپرندوی(اسد ساپی) لري، چې تر اوسه یې په لسګونو ، نه په سلګونو عنوانه کتابونه خپاره کړي او که خدای کول یو وخت به یې شمېر زرګونو ته کو ته هم ورسېږي.

د تمثیل په هنر کې بیا (ممنون مقصودي) یو بل نوښت وکړ او د کونډې زوی په سریال کې د مرکزي رول په لوبولو سره یې په تمثیلي ډګر کې هم د لغمان تله درنه کړه. که په هنري ډګر کې د لغمانیانو د ونډې په باب هر څومره وغږېږو او ډېر څه هم ولیکو بیا به هم کم وي. اوس زما د قلم څوکه دې خبرې ډېره نیولې، چې زه خپله لغمانی یم او موږ بیا دهغو سپاهیانو په شان نه یو چې خپل ځان خپله ستایي، خو که زه د ګران هېواد د بلې سیمې وای نو بیا خو به مې زموږ د پېښوریانو ورونو په اصطلاح د لغمان خلکو د هنري خدمت حق ادا کړی وای ، خو اوس یوازې غواړم په لغمان کې د تاند ادبي بهیر او ددې تذکرې په اړه څو لنډې څرګندونې وکړم:

څلور کاله د مخه له ډېر اغزن سیاسي اوذهني چاپېریال سره سره د لغمان یو شمېر ځوانو لیکوالو او شاعرانو وپتېیله چې په لغمان کې یو ازاد او خوځنده ادبي غورځنګ پیل کړي، دوی

ketabton.com - The Digital Library

که هر څومره هڅه وکړه، چې د ټول لغمان په کچه د یو ادبي خوځون هسته جوړه کړي، خو د هغه وخت د لغمان او په تېره بیا د کابل فرهنګي چارواکو ددې کار مخه ونیوله او ډېر سخت مخالفت یې وښود، وروسته بیا همدا لیکوال اړ شول چې د یوې ولسوالۍ له کچې خپل ادبي تحریک راپیل کړي، په دې کار کې دوی بریالي شول، هماغه و چې د ((الینګار فرهنګي یون)) په نامه یې یوه فرهنګي ټولنه جوړه کړه، په پیل کې واکمنو هم په دوی پسې دومره سر ونه ګراوه او د فعالیت اجازه یې ورکړه، الینګار فرهنګي یون په ډېره لږه موده کې وکړای شول د خپلو غړو شمېر یو سلو شلو تنو ته ورسوي. د یوه کال په بهیر کې یې تر لسو زیاتې فرهنګي، ادبي غونډې، مشاعرې او څو سپورتي لوبې جوړې کړې، د الینګار ولسوالۍ په کچه یو مناسب کتابتون جوړ شو، چې له پېښور او نورو بېلابېلو سیمو څخه ورسره یو زیات شمېر لیکوالو د کتابونو مرسته وکړه، په سیمه کې د کتاب لوستلو یو نوی پړاو پیل شو، دې ادبي تحریک ولسي او اصلاحي بڼه ونیوه او ډېر خلک یې لېوال او مینه وال شول، خو بل کال لا د بره شوی نه و، چې د واکمنو د صبر کاسه نسکوره شوه او پر الینګار فرهنګي یون یې یرغل وکړ، کتابتون یې لوټ کړ او د الینګار فرهنګي یون د مشرتابه پر نیولو یې پیل وکړ، د مشرتابه جرګې دوه غړي ښاغلی سید حبیب شاه ملتمل(پاچا صیب) او عمر وفا یې لاس

ketabton.com - The Digital Library

تړلي بوتلل، لومړی یې ننګرهار، بیا یې کابل ته انتقال او د استخباراتو په اووم ریاست کې یې بندیان کړل، د مشرتابه بل فعال غړی(روښان) پېښور ته پر اوښتو بریالی شو او نورو غړو یې درې میاشتې جېل وګاله او بیا خوشې شول، تر هغه وروسته په لغمان کې فرهنګي کار یو څه ټکنی شو، خو بیا هم شخصي هڅې روانې وې، خو کله چې لغمان کې ملا خیرالدین حقپال(یاد دې یې په خیر وي) د لغمان د اطلاعاتو او کلتور د رئیس په توګه وټاکل شو، نو سره له دې چې د واکمنو ذهنونه بیا هم د پخوا په شان وو، خو ده په شخصي او خصوصي توګه د لیکوالو هڅولو او فرهنګي خدمت ته ملا وتړله، دا ځل د لغمان په کچه یو داسې ادبي انجمن جوړ شو، چې د واکمن نظام تر پالیسۍ دننه یې کار کاوه. خو بیا هم د ځوانو استعدادونو د غوړېدو لپاره یوه ګټوره هڅه وه، دوی غوښتل چې د لغمان لپاره (دلغمان) په نوم یوه مجله چاپ کړي، خو ترپایه بریالي نه شول.

ښاغلي عزت الله شمسزي د لغمان د همدغه ادبي بهیر یوه مېوه ده، سره له دې چې ده لا د عمر ډېر پسرلي نه دي تېر کړي، خو د فرهنګي زیار او کار تجربه یې ډېره پخه ده، ده درې ځلورکاله د مخه هوډ کړی و، چې د لغمان د هغو ځوانو شاعرانو یوه تذکره چاپ کړي، چې تر اوسه یې د ځانګړې مجموعې په توګه شعرونه نه وي خپاره شوي، ځکه نو په دې

ketabton.com - The Digital Library

تذکره کې له یو دوو استثنايي بېلګو (ارشاد صيب او هاشمي صيب) پرته ټول هغه شاعران راټول شوي ، چې تر اوسه يې د شعرونو ځانګړې مجموعه نه ده چاپ شوې.

هسې خو په لغمان کې شاعران تر شمېره وتي او د ټولو د شعرونو چاپ هم په يوه تذکره کې ناشونې خبره ده، نو ځکه خو شمسزي صيب ددې شاعرانو لپاره يو بريد وټاکه، مانا دا چې ولسي شاعر نه وي، عمر يې ډېر لوړ نه وي او ځانګړې شعري مجموعه يې نه وي چاپ شوې. د لغمان دپخوانيو او ځوانو ولسي شاعرانو لپاره ښايي نورې تذکرې په پام کې نيول شوي وي، خو د شاغلي شمسزي ددې بريد دننه بيا هم ډېر شاعران پاتې شوي دي، چې ديوې بلې ځانګړې تذکرې د خپراوي غوښتنه کوي، زه هيله من يم چې دی د بلې تذکرې لپاره هم ملا وتړي او هغه شاعران چې له دې تذکرې پاتې وي، هغه په بله کې خوندي کړي.

کله چې شمسزي صيب ددې تذکرې په ترتيب او ليکلو پيل کړی و، نو هماغه وخت موږ ددې تذکرې د چاپ لګښت د راټولولو په فکر کې وو، په پای کې موږ په دې بريالي شو، له دغو ښاغلو سره چې ددې تذکرې د چاپ لګښت يې برابر کړی خپلې اړيکې ټينګ کړو، دوی ته مو ددې تذکرې د چاپ د لګښت يادونه وکړه او دوی په ورين تندي ومنله، نو ځکه زه لومړی د ځان او بيا ددې تذکرې دشاعرانو په استازولۍ له دغو

ketabton.com - The Digital Library

ښاغلو څخه د زړه له کومي مننه کوم، چې ددې ګڼې شعري ټولګې د چاپ لګښت يې برابر کړ.

لکه څنګه چې مو ددې تذکرې د بربد په اړه څرګنده کړه، نو د شعرونو په اړه يې هم دا ټکي د يادونې وړ دي: ددې تذکرې ټول شعرونه دومره لوړ هم نه دي، چې سړی ورته د (خو) ګوته ونه نيسي او دومره کمزوري هم نه دي چې هيڅ په چاپ نه ارزي.

د ځينو شاعرانو داسې شعرونه هم په کې راغلي چې د پښتو د اوسنۍ شاعرۍ ښې پخې بېلګې او په اصطلاح لوړ معياري شعرونه دي، خو ځينو شعرونو کې بيا ځينې کمزوري ټکي او نيمګړتياوې تر سترګو کېږي او دا طبيعي خبره ده، ځکه چې دې شاعرانو ته لا ډېر مزل پاتې دی او دا يې لومړنۍ تجربې دي، دبېلګو له راوړول څخه ځکه ډډه کوم چې تذکره خپله ستاسو په لاس کې ده.

په ټوليز ډول دې تذکره کې د منځنۍ کچې او معيار شعرونه ډېر زيات دي.

ښاغلي شمسزي صيب پر داسې وخت ددې تذکرې چاپ او خپراوي ته ملا وتړله چې نور ګڼ شمېر فرهنګي بوختياوې هم ورترغاړې شوي دي، خو له دې سره سره بيا هم پر دې بريالی شو، چې دهر شاعر پر ژوند ليک سربېره دهغه دشعرونو پر څرنګوالي هم يو څه رڼا واچوي.

ketabton.com - The Digital Library

زه ښاغلي شمسزي اوپه دې تذکره کې ټولو راغليو شاعرانو ته ددې تذکرې د چاپ له امله مبارکي وايم ، پښتو ادب او تذکره ليکنه کې يې يوه ګټوره زياتونه بولم.

په فرهنګي مينه

اسمعيل يون

۱۳۸۰ل کال، پېښور-پښتونخوا

ketabton.com - The Digital Library

پښتو غږ پوهنه او ویپپوهنه

استاد پوهنوال محمدصابر خویشکی د کابل پوهنتون دژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې یو پخوانی او تجربه کار استاد او له ۲۵ کلونو راهیسې په پښتو څانګه کې پر تدریس بوخت دی. استاد خویشکي د خپل تدریس په بهیر کې زیات وخت پښتو فونولوژي- مورفولوژي (غږ پوهنه او ویپوهنه) او (صرف) او (نحو) تدریس کړي دي. دده نه یوازې په پښتو څانګه، بلکې د کابل پوهنتون د نورو پوهنځیو په ځینو څانګو کې چې پښتو په کې د یو مضمون په توګه تدریسیږي، اوږده موده تدریس کړی او د پښتو تدریس ښه پخه تجربه ورسره مل ده. دا کتاب یې هم د پوهنوالۍ علمي رتبې ته تیسس او هم د همدغه ۲۵ کلن تدریس او ګڼو تجربو نچوړ دی، چې پښتانه او نا پښتانه محصلین ترې ښه ګټه اخیستلای شي.

په دې کتاب کې پښتو غږونه، د هغو شکلونه، ویبونه، ویبکي، تاړي، د نوم ګردان اړخونه، د نومونو وېش، ضمیرونه،

ketabton.com - The Digital Library

قیدونه، فعلونه، د جنس او زماني له مخې د فعل حالتونه، لنډه دا چې د (غږ) او (کلمې) ټولې خواوې په ښه مفصله توګه څېړل شوي دي.

د اثر د پښتو (صرف) په برخه کې یو بل منظم، سستماتیک او ګټور کتاب دی، چې په ډېره روانه او پسته ژبه لیکل شوی او هر چاته تري ګټه اخیستنه شوني ده. هیله ده استاد پوهنوال محمدصابرخویشکی د پښتو ګرامر دا لړۍ د جمله پوهنې(نحو) تر برخې پورې ورسوي او د پښتو ګرامرونو په لړۍ کې یوه بله غوره زیاتونه وکړي.

په فرهنګي مینه

پوهنیار محمد اسمعیل یون

۱۳۸۰ل کال

ketabton.com - The Digital Library

په ((زړه کلا)) کې يو عالم خبرې

په اوسني پښتو ادبي بهير کې ښاغلی وکيل شينواري د هغو ليکوالو له جملې څخه دی چې قلم يې څواکمن او فکر يې پوخ خو شهرت يې کم دی، د دې کار يو لامل شايد دا وي چې د ده ذهني دايره له ځاني کچې څخه يوې ملي او انساني کچې ته پراخه شوې ده.

د همدغه ملي، هېوادني او فرهنګي ارمان د پالنې او ځلونې لپاره يې له فرهنګي بلهارۍ نه نيولې تر مالي قربانۍ پورې ټولو ته اوږه ورکړې، پېښور مېشتو او هېواد مېشتو ليکوالو د ستونزو کمولو او د هغو د اثارو د خپرولو لپاره يې مالي مرستې کړي، د هيلې مجلې د پرله پسې (۲۳) مې ګڼې چاپ لګښت يې ورکړی، په بهر کې يې افغاني فرهنګي ټولنو د خوځون، پيوستون او د کار د اغېزې لپاره هلې ځلې کړي او د يو شمېر نورو خپرنيزو فرهنګي کارونو په هڅونه کې يې ونډه اخيستې ده. خو تر ټولو ستر او غوره فرهنګي خدمت چې شينواري صاحب د هغه پر تر سره کولو برياﻟﻰ شوی، هغه د کال غوره ادبي، سياسي،

ketabton.com - The Digital Library

تـاريخي او ټـولنيزو دريـو عنوانـو غـوره پښـتو کتـابونو تـه د جـايزو ورکـول دي، دا کـالنۍ جـايزې (د اسـتاد الفـت، اسـتاد حبيبـي او اسـتاد شـېرزاد يعقـوبي) پـه نومونـو دي، چـې د افغانستان د کلتوري ودې ټولنې له خوا هر کال ورکول کېږي. د دې مـانيزو جـايزو مـادي ملاتـړ د همـده لـه خـوا برابرېږي، هـرې جايزې سـره بـه (١٢) مليونـه افغـانۍ يـا (لـس زره کلداري) ملـې وي. د استاد الفت په اند په يوه ټولنه کې د يو انديال (مفکر) پـه انډول د فکر پالونکي او روزونکي مرتبه ځکه لوړه ده چې فکـر پالونکی د ټولنې نور وګړي هم روزي او ټـولنې تـه يـې وړانـدې کوي.

د وکيـل شينواري دا روزنيز او هڅندوی کار لـه دې کبلـه هـم د زياتې ستاينې وړ دی چې هغه نه کوم لـوی پـانګوال دی، نـه هـم کوم سوداګر، يو عادي بهر مېشتی افغان دی چې د خپـل تنـدي د خولو په محصول، خپل ملي فرهنګ پـالي او غـوړوي يـې. پـه داسې يو اقتصادي دريځ کې د داسې يوه غوره فرهنګي خدمت ترسـره کـول خپلـه پـر اقتصـادي لېوالتيـا بانـدې د ليکـوال د فرهنګي مينـې او جذبې غلبـه او واکمنـي څرګنـدوي. دلتـه يـو شمېر ليکوالـو سـره دا وېره وي، چـې ليکـوال يـو ځـل لـه خپـل چاپېريـال څخـه لـرې او پـردی شـو، بيـا نـو ښـځي پـردی شـو او راخپلول يې ډېر ګـران دي، خـو زمـوږ يـو زيـات شـمېر ليکوالـو لکه عبدالمالک بېکسيار، زرين انځور، لطيف جان بابي او پـه

ketabton.com - The Digital Library

لسګونو نورو دا ثابته کړه، هغه څوک چې د ملتپالنې او ژبپالنې په خم کې رنګېدلي وي که هغه د دنیا هر ګوټ او هرې ټولنې ته لاړ شي، د بلې ټولنې رنګ او خوند يې د زړه او ذهن چاپېريال، مينه او ولوله نه شي بدلولای.

وکيل شينواری هم د خپل ذهني بلوغ په داسې يو پړاو کې بهرمېشتی شو، چې پردي کلتور او د هغو مصنوعي ښکلا او ځلا يې پر هېوادنۍ مينې او ولولې د بدلون اغېز شيندلای نه شو. ځکه نو همغه هنرمن او همغه وکيل شينواری چې و همغه پاتې شو.

(زړه کلا) د ده د لنډو کيسو لومړنۍ ټولګه ده چې زموږ د ټولنې د بېلابېلو اړخونو په تېره بيا د شلکلنې جګړې او د هغې د بدمرغيو ژوره انځورنه په کې شوې ده.

دا چې د دې لنډو کيسو يو شمېر کرکټرونه رواني ناروغان دي دا هم څه ناڅاپي خبره نه ده، دا هم په زور او رواني ډول د هغې رنځورې ټولنې تصوير دی، چې په څه کم دونيم لسيز ژوند کې له هر ډول ناروغيو سره مخ شوې، وګړي يې د مختلفو ګروهو په ځېل کې راتاله شوي او يو د بل مرګ ته روزل شوي دي.

ليکوال په ډېر مهارت سره په دې بريالی شوی، چې په (زړه کلا) کې د خپلې ټولنې او خپل هېواد او پر هغو د تېر شوي ناتار تصوير وړاندې کړي. په دې ليکنه کې ليکوال څرګندوي

ketabton.com - The Digital Library

چې کله په ټولنه کې د هغې وګړي پر بېلا بېلو متضادو افکارو وو ېشل شي، لومړی ذهني او بیا فزیکي ټکر را منځته کېږي او ټولنه له ګډوډۍ سره مخامخېږي او د هغې د ارزښتونو د له منځه تلو سبب کېږي. په (زړه کلا) کې هم د کلي د خلکو او ان د یوې کورنۍ د غړو ذهني اختلاف د دې سبب شو چې ټوله کلا ونړوي او بیا د یو بل پر ضد مورچلونه جوړ کړي، پلار د زوی او زوی د پلار پر ضد ودرېږي. په (بدې) لنډه کیسه کې لیکوال د (احساس) او (مجبوریت) ترمنځ د مقابلې انځور وړاندې کړی او دا ښیي چې که په ټولنه کې د مجبوریت عامل ختم شي، نو د ټولنیزې ناروغۍ او فساد مخه نیول کېدی شي. دی په دې کیسه کې د کیسې د مرکزي کرکټر د احساس وروستی مقاومت څرګندوي چې له خپل مجبوریت سره سره یې د بدو په مقابل کې څرګندوي، خو هغه ته هم په ګران قیمت پرېوزي.

په (زړه کلا) کې د راغلو لنډو کیسو یوه ښېګڼه دا هم ده چې اکثره لنډې کیسې یې مثبت پیغامونه لري، لیکوال د پېښو کټ مټ بیان پسې نه دی تللای، بلکې پېښې یې داسې غځولې چې لوستونکی ترې د ژوند لپاره یو مثبت پیغام ترلاسه کړي. د لیکوال اساسي رسالت او د یوه ادبي اثر ښېګڼه هم په دغه ځای کې ده چې لیکوال په دې بریالی شي چې هم د پېښې انځور وکاږي او هم داسې یوه پایله د لوستونکو مخې ته کېږدي چې هغو ته د خلاصون او ژغور لاره وروښيي.

وکیل شینواري په (باران او بنیادمان) لنډه کیسه کې لوستونکي ته دا څرګندوي، چې د یوې ټولنې خلک که په ډله

ketabton.com - The Digital Library

بېزډول پر ټولنې باندې د يوه راخور شوي غم او ناتار درملنې ته وررودانګي، نو د خلاصون لاره يې شته او که نه يو د يو هيلې او بل د بلې هيلې ته ناست وي، د عمل پر ځای پر خبرو بوخت وي نو د ټولو مخ به د ژوند او کور پر ځای د هديرې پر لوري شي. په (ماران او بنيادمان) کيسه کې همدا مفهوم وړاندې شوی، هلته مارانو د کلي باغ کې ځای نيولی او هر کليوال چې باغ ته ورځي بېرته ترې ژوندی نه شي راوتلای، نو ځکه خو په پای کې د ټولو کليوالو هديرې ته مخه شوه.

په (کلي او موټر) کې هم همدا شان يو ستر ټولنيز او هېوادني ارمان نغښتل شوی او د ټولنې د پرمختيا او هوساينې لپاره يې لاره په ګوته کړې ده، په دې لنډه کيسه کې موټر د يو هېواد، موټروان د يو لارښود يا مشر او سورلي د خلکو لپاره سمبول ټاکل شوي. د لارې او سړکونو ويجاړي د هېواد ناوړه سياسي حالات ګڼل کېږي، چې که چېرې موټر زوړ وي، لارې هم خرابې وي او موټروان هم نوی او تنبل وي او بيا لا دا چې د يوه زاړه موټر لپاره څو نوي او بې تجربې موټر چلوونکي راټول شوي وي او هر يو د موټروانۍ دعوه کوي نو خدای خبر که سورلۍ تر خپله ځايه ورسوي. له دې کيسې نه داسې پيغام ترلاسه کېږي چې که پر يو هېواد جګړه تېره شوې وي او هېواد ځپل شوی وي، نو د هغه لپاره يو انديال (مفکر) او مدبر لارښود ته اړتيا ده چې خپل هېواد له اغزن سياسي چاپېريال او ناخوالو څخه راوباسي.

ketabton.com - The Digital Library

(تړلــي غوټــه) او د (ډولــۍ) د جګــړه ييــز مهــال د پېښــو دردوونکي انځورونه وړاندې کوي.

په دې لنډو کيسو کې ځينې داسې لنډې کيسې هم شته چې هغه د انسانانو (وګړو) رواني حالت څرګندوي لکه (خوب، پښېمان، څېرې او اند ېښنې). په دې کيسو کې لوستونکي د کيسو د کرکټر د رواني حالت تل ته ورننوزي او له هغه څخه يوه ټوليزه نتيجه او پيغام ترلاسه کوي. په پښتو ادب کې داسې لنډې کيسې چې د انسان روحي حالت انځورنې ته زياتې ځانګړې شوې وي، ډېرې نه دي. د دې ټولګې يوه ښېګڼه دا هم ده چې دا برخه هم په کې رانغښتل شوې ده.

د دې ټولګې پر هره لنډه کيسه ډېرې خبرې کېدی شي، د ګڼو ښکلاوو ترڅنګ به ځينې نيمګړتياوې هم ولري، خو پر هر اړخ به يې درانه لوستونکي او کره کتونکي تر چاپ وروسته خپله قضاوت وکړي او وبه يې ارزوي، خو زه د دې کيسو د يو لوستونکي او د ادب د يوه مينوال په توګه د ژبنې بيان، د فکر د پوخوالي او دمثبتو پيغامونو له پلوه دا ټولګه يوه بريمنه او شتمنه مجموعه بولم، ليکوال ته يې مبارکي وايم او د نورو بريو هيله يې کوم.

په ټوله فرهنګي مينه
پوهنيار محمد اسمعيل يون
۱۳۸۰ل کال
پېښور- پښتونخوا

ketabton.com - The Digital Library

((افغانان په استراليا کې)):
زموږ د تاريخ يوه بله پاڼه

افغانانو د تاريخ په اوږدو کې له ويا ړه ډکه ډېرې کارنامې کړي، خو دا کارنامې لکه څنګه چې دي هغسې د ليک په دايره

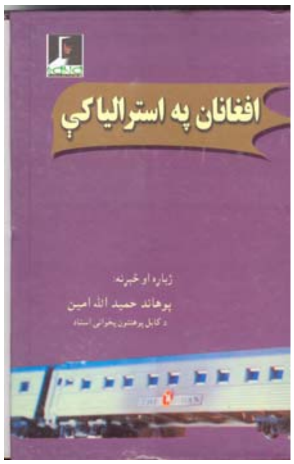

کې نه دي راغلي او له خپل شان او کيف سره سمې نه دي ځلول شوي. نه يوازې تر هېواده بهر د افغانانو د اتلوليو د تاريخ ډېر ګوټونه ناڅرګند پاتې، بلکې په کور دننه کې هم داسې سترې تاريخي پېښې او تاريخي شخصيتونه شته چې پوره او کره څرګند تيا او ځلا يې لا اوس هم ډېر کار او زيار غواړي.

له نېکه مرغه په دې تېرې يوې يوې نيمې لسيزې کې د افغانانو د تاريخ په تېره بيا معاصر تاريخ په باب ګڼ شمېر اثار چاپ شوي، دې اثارو کې د بهرنيو افغانپوهانو او خپله د افغان ليکوالو دواړو اثار شامل دي، چې د افغانستان د تاريخ ډېر تياره ګوټونه يې روښانه کړي دي. دا دی ((افغانان په استراليا کې)) تاريخي اثر د دې لړۍ يوه بله مهمه کړۍ ده، چې

ketabton.com - The Digital Library

د هېواد پياوړي ليکوال استاد پوهاند حميدالله امين ليکلی دی.

دا تاريخي اثر لکه څنګه چې له نامه څخه يې ښکاري په استراليا کې د افغانانو ژوند، مهاجرتونو، کار، فعاليت او تجارت ته مختص شوی دی. په دې کتاب کې استراليا ته د افغانانو د لومړي مهاجرت، د لارې د ستونزو، هلته د مېشته کېدنې، په استراليا کې د دوی پر وړاندې د تبعيضي چلند، د افغانانو د کار، فعاليت، تجارت او په مجموعي ډول د افغانانو د کارنامو په باب ډېر ارزښتمن معلومات وړاندې شوي.

ليکوال په ډېر دقت سره د هغو بهرنيو ليکوالو اثار چې په استراليا کې د افغانانو په باب ليکل شوي، له نظره تېر کړي او خپله يې هم د معلوماتو د راټولولو لپاره استراليا مېشتو پخوانيو او اوسنيو افغانانو ته د لومړي لاس اخځ په توګه مراجعه کړې او کره معلومات يې ترې راټول کړي دي. د استراليا بېلابېلو سيمو ته چې کوم ځای کې د افغانانو د ژوند څرک لګېدلی يا ترې د کورونو او مسجدونو په څېر ژوند نښې پاتې، ورغلی او په تصويري او نقشه ييز ډول يې دا اسناد په کتاب کې خوندي کړي دي. ددې کتاب له لوستو څخه سړی دا نتيجه اخيستلای شي، لکه څنګه چې افغانان په جنګ، توره او مېړنتوب کې مشهور دي، تر هغه زيات په زغم، تحمل، فرهنګ جوړونه او تمدن جوړونه کې ښه استعداد لري، خو د

ketabton.com - The Digital Library

افغانانو د استعداد دې اړخ ته لیکوالو خصوصاً بهرنیو لیکوالو ډېره پاملرنه، نه ده کړې. له نېکه مرغه چې په دې اثر کې پر دې اړخ باندې هم زیاته رڼا اچول شوې. لیکوال په استرالیا کې د افغانانو په باب لیکي: ((دوی د پینځو کلونو لپاره د استرالیا په لویې وچې کې د ترانسپورتي نظام بشپړ کنترول په لاس درلود، ځکه نو د نولسمې پېړۍ په دویمه نیمایي او د شلمې پېړۍ په لومړیو شلو کلونو کې په استرالیا کې د تجارت او اقتصاد وده او همدا شان د استرالیا په مرکزي برخو کې د علمي څېړنو پرمختګ ټول د دوی د زیار او هاند نتیجه ده.))

لیکوال زیاتوي:

((اوس د استرالیا حکومت هغه جوماتونه چې دوی (افغانانو) جوړ کړي وو، د دوی یو شمېر کلي او حتی هدیرې د هېواد د تاریخي اثارو په توګه پېژني او د هغو ساتنه کوي، ځینې پارکونه، سړکونه او حتی د غرونو څوکې د دوی په نومونو یادېږي او هغو اورګاډو چې په جنوبي استرالیا کې د دایلاید له ښار څخه په شمالي استرالیا کې د Alice Springs ښار ته په پخوا وختونو کې تګ راتګ کاوه او د افغانانو په نوم یادېده، یو ځل بیا یې (Ghan Express) په نامه چې هماغه تاریخي نوم دی په فعالیت پیل کړی دی.))

ketabton.com - The Digital Library

((افغانان په استرالیا کې)) اثر پر یوې پیلیزې او سریزې سربېره یوولس څپرکي لري، چې ((اوښان په استرالیا کې)) پر موضوع پیل او د ((افغانانو کلتوري انحلال)) پر موضوع پای ته رسېږي. لیکوال د هرې موضوع په باب مستند شواهد، تصویرونه او اسناد وړاندې کوي او لوستونکو ته د افغانانو د ژوند انه په هکله یو روښانه تصویر وړاندې کوي.

د کتاب او چتې معیاري ژبې او کسه ییز بیان د اثر خوږلني نوره هم زیاته کړې ده او لوستونکی تر پایه له ځانه سره ساتي.

زه قدرمن استاد پوهاند حمیدالله امین ته د دغه خورا مهم کتاب د لیکلو او چاپ له امله مبارکي وایم او رڼا علمي مرکز ته کورودانی وایم، چې دا قیمتي اثر یې چاپ کړ او درنو لوستونکیو ته هم ددې مهم کتاب د چاپ مبارکي وایم او د لوستو بلنه ورکوم.

په مینه او درنښت
اسمعیل یون
جلال اباد

ketabton.com - The Digital Library

د فریاد سوي فریادونه

کله چې څوک د افغانستان په تېره بیا ختیزې سیمې او په هغې کې بیا د لغمان ولسي شاعرۍ ته نظر کوي، نو فریاد ورته د یوې نامتو او یادې څېرې په توګه په نظر ورځي.

د فریاد شعر له نږدې درې نیمو لسیزو راهیسې د محلي او وطني سندرغاړو له خولې زمزمه کېږي او خپله سندریزه فضا پرې ګرموي. په ختیزو سیمو، د افغانستان په نورو ډېرو برخو، ان په لرې پښتونخوا کې به داسې خلک کم وي، چې هغه دې موسیقي په تېره بیا ولسي موسیقي اوري او د فریاد له نامه سره دې اشنا نه وي. دا خبرې ددې ښکارندويي کوي، چې د فریاد شعرونه د موسیقۍ په تول پوره او کره دي او د ولس ذهن یې منلو او هضمولو ته تیار دی.

ketabton.com - The Digital Library

د ولسي شاعرۍ يوه غټه ښېګڼه همدا ده، چې د ولس له ذهنـي کچې سره سم حرکت کوي، د هغوی شوق، ذوق، انګېرنې او خوښونې په کې منعکس کېږي او د مانا بار يې دومره درونده نه وي، چې د چا پر ذهن بار شي.

ولسي شعر ته ځکه ولسي وايي ، چې دولس په ژبه ويل کېږي او ليکل کېږي، د هرلغت له لغوي او اصطلاحي مانا سره د ولس ذهن روږدی وي، د وزن او اهنګ له پلوه هم ولسي شعر هماغه اهنګ تعقيبوي چې د ولسي ژبې له اصلي سکښت او رغښت څخه راټوکېدلی وي. ولسي شعر ځکه د ولس خوښ وي، چې د تصنع او تکلف بار يې نه وي زغملی لکه څنګه چې په خپله بې تکلفه او بې ريا ژوند کوي، دغسې يې هنري پنځونې هم بې ريا او بې تکلفه وي.

کله چې موږ د فرياد صيب شاعري مطالعه کوو، نودده شاعرۍ کې هم د رښتينولۍ او ناتکلفۍ دا عنصر له ورايه معلومېږي، فرياد په خپله شاعرۍ کې هېڅ وخت داسې نه دي کړي چې کلمې واړوي راواړوي، مفهوم په کې ورک را ورک کړي، تصنعي وزن او اهنګ جوړ کړي او د خلکو په اصطلاح ځان داسې وښيي چې وګورئ زما شعر دومره ژور او دقيق دی، چې له ډېرې مانا يې څوک پر مانا نه پوهېږي، زموږ په اوسني روان شعري بهير کې يو شمېر شاعران د مانا دفقر پر رنځ اخته دي، بيا نو کوښښ کوي پر کلمو باندې د فشاري او تحميلي

ketabton.com - The Digital Library

اهنګ له تپلو او دکلمو د نامناسب ادلون بدلون له لارې خپل معنوي فقر پټ کړي او بيا داسې تظاهر کوي، چې ګنې زما شعر خو دومره ژور دی چې هر څوک يې پر مانا نه پوهېږي، حقيقت دا وي چې په دا ډول تکلفي او تصنعي شعرونو کې چې اصلاً د احساس جوهر نه وي، نو څوک به يې پر مانا څنګه پوه شي.

له نيکه مرغه چې د فرياد شعرونو ته د تکلف او تصنع ناروغۍ لاره نه ده پيدا کړې، دده شعر چې سړی لولي نو په يو ځايي ډول يې يوه پوره مانا ذهن ته ورانتقالېږي او چې يې د (بخت زمينې) په شان نامتو سندرغاړې، په سندرو کې وايي نو سړی ترې لا پوره مانا او خوند اخيستلای شي.

زه د فرياد ددې ټولګې د شعرونو په سريزه کې له هماغه پيله په ولسي ادب او له هغه سره په تړاو کې دده پر شعرونو وغږېدم او هغه خوند چې تل ماترې اخيستی دی مجبور يې کړم دا پورته کرښې ولیکم، دا خبره مې له ياده ووتله چې ووايم اوس زما مخې ته دده د غزلونو يوه ټولګه پرته ده، څرنګه چې دده غزلې هم ډېرې د سندرغاړو له خوا له موسيقۍ سره ګډې ويل شويدې، نو کوم رنګ او خوند چې دده په شعرونو کې شته او ما ورڅخه يادونه وکړه، غزل يې هم له هماغو صفاتو يا تر هغه زيات خوندور دی، نو ځکه مې دا يادونه ضروري وبلله چې که ما يې دغه ټولګه لوستلې هم نه وای د نورو ټولګو له

ketabton.com - The Digital Library

مخې مې لیکنه پرې کولای شوه، ځکه دلته زما موخه دده ټوله شاعري ده.

فریاد چې څه شعرونه لیکلي که هغه عشقي بڼه لري یا حماسي او یا یې هم هېوادني مسایل بیان کړي، نو په ټولو کې دی په خپله د یوه کرکټر په توګه صادق او رښتینی دی، ځینې ادبپوهان په دې نظر دی، چې هر هنري اثر په تېره بیا ادبي اثر خپله د لیکوال د ذهني او عیني ژوند یوه تابلوه ده. بریالي لیکوال همغه دي، چې خپل ټاکلي روح، درد او احساس او د ژوند واقعي حالت د الفاظو د اعجاز په زور خپل هنري اثر ته ورانتقال کړي، دا چې فریاد ترکومه حده په دې کې بریالی دی چې د الفاظو ډېرې ښکلې تابلوګانې لوستونکو ته وړاندې کړي، په دې برخه کې به په خپله لوستونکي قضاوت وکړي، خود اخبره ډېره څرګنده ده، چې فریاد هر څه لیکلي د صداقت او درد له مخې یې لیکلي دي، وګورئ د (لور) په نامه یوه غزل یې، دده د فردي ژوند یو رښتینی انځور وړاندې کوي:

راتـــه یـــاد ېږي ډېــره ډېــره نــازولې لـــورې
تــا نــه مــې زار کــړې پــه زړ واره زماښــکلې لــورې
دا ستا پــه یــاد زه پــه پــردي وطــن کــې شــپې تېــروم
د پســـرلي ښــکلې وږمــه یــې زمــا ښــکلې لــورې
دلتــه پــه دې وطــن کــې هــر څــه هرڅــه ډېــر دي مګــر
چوپــه چوپتیــا ده تــه بــه شــوخه ګرځېــدلې لــورې

ketabton.com - The Digital Library

هر څه به هېر کړم خوستا اوښکې مې شوې داغ د
زړګـــــــــــــــــــــــــــــــي
چې د راتلو په وخت کې تا راته ژړلې لورې.

همدارنګه دده هغه بل شعر چې (مور) یانې د ژوند تر ټولو مقدس موجود ته یې لیکلی دی، هم له ډېر زیات سوز او درد نه ډک دی:

چـــې ظالمـــانو ځـــورولې مـــورې
پـــه دې حـــال مانـــه وای لیـــدلې مـــورې
مقـــام دې لـــوړ دی تـــر اســـمانه رســـي
ای درد پـــدلې ځورېـــدلې مـــورې
ســـتا لـــه زخمـــي زخمـــي ټټـــره لـــوګی
پـــه کـــړاوو کـــې لوېـــدلې مـــورې
څـوک بـه دې وپوښـتي چـې څـه تېـر شـوي
لـــه خپـــل تقـــدیره ژړېـــدلې مـــورې.

د فریاد غزلونه نه یوازې د موسیقۍ د اهنګونو په تول پوره او کره دي او سندرغاړو ته تیار دیوکمپوز شوي شعر بڼه لري، لکه څنګه چې مو یادونه وکړه له ځانګړي فردي او اجتماعي سوز او درده هم ډک دي، وګورئ دا غزل یې:

ketabton.com - The Digital Library

ما د ځان په ویر کې دواړه سترګې سرې کړې
په ژړا ژړا مې دا سوې ناري کړي
مومنانو که په داد مې ورسېږئ
ظالمانو مې له تنه غوښې پرې کړي
نه مې خپل شته، نه مې دوست چې مې پکار شي
رقیبانو ځکه ټوکې مسخرې کړي
په زړګي مې د هجران تورې تیارې شوې
تا چې زلفې پر سپین مخ خورورې کړې
د ګلونو په دیدار مشغول او مست وم
هره خوا مې د ګلونو تنداري کړي
تور بانه لکه خنجر په زړه راښخ شو
زړه زخمي شو تورو وینو فوارې کړې
خاص د مینې تقدس او احترام و
چې ما ځان باندې قبولې غرغرې کړې
مفلسي او بېکسي دې دواړه ورک شي
ګنې یار به په ما کله دا نخرې کړې
ای فریاد عاشق الله سزا دې همدا ده
چې بې رحمه بې وفا ته دې اسرې کړې.

بله بېلګه یې هم وړاندې کوو:

ketabton.com - The Digital Library

زه د یــار پــه درد و غـــم کـــې لېـــونی شـــوم
کـــور او کلـــی رانـــه پـــاتې ســـارانی شـــوم
محبـــت دې پـــه ماهســـې چـــارې وکـــړې
د مجنـــون غونـــدې د خلکـــو خنـــدنی شـــوم
رانبـــکاره شـــه پـــه مکېـــز او پـــه نخـــرو کـــې
د بېلتـــون لـــه لاســـه ســـوی ســـپېلنی شـــوم...
همداسې تر پایه...

په دې شعري ټولګه کې د فریاد د شاعرۍ د دېرش کلن بهیر متفرقه شعرونه راغلي دي، البته تر دې دمخه هم دفریاد د شعرونو دوه ټولګې چاپ شوي دي. خو دده د ټولې شاعرۍ پرمختیايي بهیر ته چې مو ړ وګورو، شعري پرمختیایي بهیر یې لکه د سمندرګیو د اوبو د بهیر په شان ارام ارام روان دی، داسې نه دی لکه د سیلاب د اوبو په څېر چې یو ناڅاپه راپیدا شي، چټک سرعت سره بېرته ختم شي. دده په شاعرۍ کې دده فطري ذکاوت او شاعرانه طبیعت ډېر موثر ښکاري، هغه شاعري چې ورو خو متداوم پرمختګ کوي، عمر یې هم زیات وي نظر هغې شاعرۍ ته چې یو دم وده وکړي.

فریاد نه یوازې یو شاعر دی، بلکې یو ټولنیز، سیاسي او فرهنګیالی شخصیت هم دی، لیکوال دی او ادیب، د رزم او بزم د دواړو مجلسونو لېوال او ګډونوال دی. سندریز محفلونه یې تر هرڅه زیات خوښېږي، لکه څنګه چې د شعر پر صور او

ketabton.com - The Digital Library

خیال پوهېږي، دغسې د موسیقۍ په سُر او تال هم ډېر ښه پوهېږي، روزنیزه خوا یې هم ډېره غښتلې ده او تر اوسه یې په سلګونو ځوان شاعران او لیکوال روزلي او تشویق کړي دي، ملتپالنه یې تر هرڅه زیاته خوښېږي او پښتو پالنه کې خو دومره زړور دی چې ډېر امتیازونه یې د پښتنو له سره قربان کړي دي.

پر ځان متکي او باوري شخص دی، د ژوند هرې ناخوالې ته یې اوږه ورکړې او ورکوي یې او د ژوندانه مایوسۍ ته یې ځان نه دې تسلیم کړی، زه نور د درنو لوستونکو وخت نه نیسم، د هوډمن ژوند او پر ځان باوري شاعر فریاد صیب ته دده د دریمې شعري ټولګې د چاپ له امله د زړه له کومي مبارکي او د نورو هنري پنځونو په هیله یې یم.

په مینه

اسمعیل یون

کابل

۲۲\۱۱\۱۳۸۴

افغانستان د مکیاویلي په سیاسي فورمولونو کې

سیاسي او ټولنیزې چارې د سیاسي هغو په شان نه دي، چې د ریاضي او کیمیاوي فورمولونو په واسطه حل او اوارې شي، د سیاسي او اجتماعي پېښو په ډلبندۍ او پایلو کې

وخت او شېبې، ځای او ځایګی، احساسات او عواطف، ضوابط او روابط، استثنات او واقعات او نور ډېر مسایل خپل خپل اغېز لري، خوساینسي مضامین او مسایل بیا د خپلو ټاکلو علمي فورمولونو تابع دي، چې پورتني یاد شوي مسایل په کې اساسي نقش نه لري، خو هغه ټولنیزې پېښې چې په متواتر ډول د تجربو له لابراتوار راوتلې وي، د یو لړ اجتماعي فورمولونو تابع ګرځي، متلونه او ځینې ولسي اصطلاحګانې، چې د ولسي او ټولنیز ژوند لپاره د پرله پسې تجربو نچوړ دی، د اجتماعي ستونزو ، لانجو او مسایلو د حل او ثبات لپاره غوره اجتماعي فورمولونه دي. سیاسي

ketabton.com - The Digital Library

مسایل ، پېښې او کړکېچونه ، چې د ټولنیز ژوند یوه اساسي برخه ده، هم د پرله پسې تکرار او ورته والي له مخې مشخصو فورمولونو ته ورداخلېږي. سیاستوال د سیاسي پېښو له ورته والي څخه د خپلو سیاسي موخو د ترلاسه کولو لپاره د یوې تجربې په توګه په آني ډول ګټه پورته کوي؛ د پېښو تحلیل، شنني، شالید او مخ لید ته دومره زیات فکر نه کوي، خو سیاستپوهان بیا د پېښو تل ته ورننوزي، ژور فکر کوي او په پای کې د ګڼو سیاسي پېښو له ورته والي څخه د راتلونکو پېښو او لانجو د حل لپاره یو سیاسي فورمول جوړوي. ددې سیاسي پېښو د فورمول ځانګړتیا دا وي چې نه یوازې په یوه واحده ټولنه کې د تطبیق وړ وي، بلکې د نورو ټولنو سیاستوال هم ترې ګټه پورته کولای شي. سیاستپوهان د مقدوني سکندر د بریالیتوب راز په دې کې ګڼي، چې د ارستو په شان د یو ژور فکري سیاستپوه افکار یې تر شا پراته وو، سکندر د ارستو له سیاسي فورمولونه څخه په ګټې اخیستنې، د نړۍ پر فتحې بریالی شوی و، د هر هېواد د نیولو او ایلولو لپاره د لویې بریتانیې د سیاستپوهانو سیاسي فورمول همغه و، چې: ((تفرقه واچوه، حکومت وکړه او یا هم ((بېل یې کړه ایل یې کړه)) د نړۍ هر بریالی سیاستوال چې ګورئ، د بریالیتوب راز یې په همدې کې دی چې د سترو سیاستپوهانو سیاسي تیورۍ یې عملي کړې دي.

ketabton.com - The Digital Library

نیکولو مکیاویلي د نړۍ د ډېرو سترو سیاستپوهانو په جمله کې هغه سیاستپوه دی، چې نوم یې تر هر چا زیات ځلېدلی او د نړۍ پر سیاسي چاپېریال خور دی.

مکیاویلي د **۱۴۶۹**م کال د مې میاشتې پر درېیمه نېټه په فلورینس کې زېږېدلی او د **۱۵۲۷**م کال د جون پر **۲۲**مې یې د **۵۸** کلونو په عمر له نړۍ څخه سترګې پټې کړې دي، د عمر ډېر کلونه یې په دربار کې په سیاسي چارو، سیاسي مطالعې او درباري لانجو کې تېر کړې دي، همدې عواملو دی په سیاسي چارو کې د پوره تجربې او ذکاوت خاوند کړ. کله چې یې د درباري غوړه مالانو په وجه خپله دنده له لاسه ورکړه، نو لازیات سیاسي تفکر او ژورتیا ته متوجه شو او په نتیجه کې یې مهم اثر ((ټولواک)) رامنځته کړ، چې نژدې د **۴۸۰** کلونو په بهیر کې یې د نړۍ پر سیاسي فضا فکري واکمني وکړه او کوي یې. دا کتاب د مکیاویلي د پرله پسې مطالعې او تجربې یو داسې نچوړ او غورچاڼ دی، چې د متن هر پراګراف، هره جمله، هره کلمه او هر توری یې په ډېر دقت لیکل شوی دی. کله چې سړی دا کتاب لولي، نو هېڅ جمله او هېڅ ترکیب ورته زیات نه ښکاري، چې سړی فکر وکړي دا یو زیاتي ترکیب دی او باید نه وای په کې راغلی، داسې لکه د ریاضي د عددنو او فورمولونو په شان چې هر عدد ځانته خپل خپل ځای ډکوي او له حذف سره یې مطلوبه نتیجه له منځه ځي.

ketabton.com - The Digital Library

ددې کتاب د ليکلو يو هدف دا و ، چې د ايټاليا د هغه وخت واکمن لـه سياسي تېروتنو وژغوري او پـه ايټاليـا کې د يـوه مضبوط نظام د جوړولو لارې- چارې په ګوته کړي، خو پـه دې کتـاب کې شـنل شـوي او افـاده شـوي سياسي مسـايل دومـره ژور، دقيق او پراخ وو ، چې نه يـوازې د يوې واحدې ټولنې د واکمنو لپاره ښې لارښوونې وې، بلکې په ټولـه نړۍ کې يې د سياسي ستونزو ، کړکېچونـو او نـاروغيو د اوارۍ او درملنې لپاره د ښو کاري نسخو کـار هم ورکړ، پـه همدې وجه دا اثـر د نړۍ په يو زيات شمېر سياسي کړيو کې مشهور شو ، ان تـر دې چې يـو زيـات شـمېر سياسـتوالو او سياسـتپوهانو پـه سياسي چارو کې يو شـمېر نـاعـاطفي او جابرانـه مسـايلو تـه د جـواز پـه پلمـه نـاسـم او د ولسـواکۍ خـلاف بللـی دی، خـو بيـا هـم هغـه سياسـتوال چې سياسـت ، اخـلاق او عـواطـف سـره بېلـوي او سياست يوازې د ګټو د ترلاسه کولو وسيله ګڼي او د اخلاقـي ايډيالونو تابع يې نه ګڼي، دا کتاب يو مهم تيوريک اثر ګڼي، ددې اثـر يـوه لويـه ځانګړنـه دا ده چې تيـوري او نظريـات يـې د زمان او مکان تابع نه دي؛ دا اثر چې د هرې ټولنې يـو سياسـي وګړی په ځير سره لولي، نو د خپلې ټولنې د ګڼو پېښـو او ګڼو سياسي کرکټرونو انځورونه به په کې وګوري، سړی فکر کوي چې دا پېښې اودا کرکټرونـه د دوی پـه ټولنـه کې تېـر شـوي او ده پـه خپلـو سـترګو ليـدلي دي. مـوږ چې کلـه د خپلـې ټـولنې

ketabton.com - The Digital Library

سیاسي پېښې ګورو او بیا په هغو کې بېلابېل کرکټرونه مطالعه کوو او بیا دا کتاب ګورو، نو فکر کوو لکه مکیاویلي چې دا کتاب د افغاني ټولنې لپاره لیکلی وي، مکیاویلي چې د مختلفو واکمنو کوم مختلف خصوصیتونه په ګوته کړي او له هغو څخه راټوکېدلو پایلو ته یې اشاره کړې، د هغو هره بېلګه موږ په خپله ټولنه کې موندلای شو، مکیاویلي وایي:((ناورین به د ډېر لږ وخت لپاره د خلکو په ذهنونو کې پاتې شي او ډېر کوچنی بلل کېږي، خو که ممکن ژر تر ژره ځپلو شویو خلکو ته مرستې ور ورسوي، دا مرستې به تر ډېره د خلکو په ذهن کې پاتې شي او له امله به یې د واکمن نوم په ډېر درنښت یادېږي)).

د پورتنۍ جملې د عملي تطبیق بېلګه موږ په خپله ټولنه کې ګورو، په کابل کې مختلفو تنظیمونو ډېره مرګ ژوبله وکړه او پر خلکو یې یو ستر ناورین خور کړ، د همدې ناورین په نتیجه کې دوی د زیاتې شتمنۍ څښتنان شول، کله چې ناورین پای ته ورسېد، همدا ناورینوال اوس پر هغو خلکو د خپلې شتمنۍ په زور حکومت کوي او په پارلماني ټاکنو کې یې هم د همغې نامشروع شتمنۍ په زور تر ټولو زیاتې رایې راخپلې کړې دي. مکیاویلي وایي:((سخاوت او زړه سوی واکمن د حقارت او کرکې خواته راکاږي)) دلته له ((سخاوت)) څخه د مکیاویلي مقصد هغه سخاوت دی، چې واکمن یې یا له خپله

ketabton.com - The Digital Library

جېبـه اويـا هـم د بېت المـال لـه کڅـوړې کـوي، چـې دا ډول سخاوت په پای کې واکمن لـه فقر سره مخامخوي او کلـه چې يو واکمن د فقر مرحلې ته ورسېد ، په سخاوت بلد ولس بيا لـه فقير واکمن څخه ملاتړ نه کوي. مکيـاويلي د يـو واکمـن لپـاره تر حده زيات زړه سوی هم مضر بـولي او وايـي لـه هغـه واکمـن څخه چې خلک دوېرې احساس ونه کړي، د هغه ملاتړ نـه کوي. همدا نظر خوشال بابا هم ورکړی او وايي:((حاکم چې قهر او مار چې زهر ونه لري)) مانا دا چې خپل جوهر او خصوصيت نـه لري.

مکياويلي هغه واکمن بريالي ګڼي، چې په بېلابېلو لارو لـه خلکو پانګه راټوله او بېرته يې خلکو تـه خېرات کړي. دا ډول سخاوت دوراني حرکت لري، چې تمامی يې نـه شتـه، ځکـه نـو واکمن ټول عمر د خلکو پـه زړونـو کـې محبوب پـاتې کېږي، موږ په خپله ټولنه کې دا ډول ډېرې بېلګې لـرو ، چـې د خلکـو د شـتمنۍ لوټـوونکي اوبېرتـه پـر خلکـو د هغـې د يـوې برخـې مصرفوونکي ته خلک (ځـوانمرد) او (ډوډۍ مـار) وايـي او لـه ځانګړي درناوي څخه برخمن وي.

مکيـاويلي د دې پوښتنې پـه ځـواب کـې چـې خلک بايـد لـه واکمن څخه وېره ولري او که له هغه سره مينـه؟ وايي چې وېره تر مينې غوره ده. دده په نظر له واکمن څخه وېره په ټولنـه کـې د سولې او ثبات سبب ګرځي، عامه شتمني په کې خوندي کېږي

ketabton.com - The Digital Library

او لـه واكمـن سـره مينـه يـو اختيـاري كـار دی، چې ورو ورو انارشۍ او ګډوډۍ ته لار اواروي، له واكمن څخه د وېرې او له هغـه سـره د مينـې ښـلګې مـوږ پـه خپلـه ټولنـه كې لـرو، د اميـر عبـدالرحمن خـان او سـردار محمـد داوود خـان شخصـيتونه او حكومتونه هغه ښېلګې دي، چې خلكو تـرې وېـره احساسـوله، ځكه نو پر دې وخت عامه نظم ټينـګ و، داسې حكومتونـه او واكمـن چې خپـل پرسـتيژ يې لـه لاسـه وركـړی و او خلكـو تـرې ويـره نـه احساسـوله، ورو ورو پـه انارشـۍ بـدل شـوي دي، مكياويلي وايي: ((څوک چې د نويـو قوانينو او اصلاحاتو د پلي كولـو مشـري پـر غـاړه اخلي، پـه حقيقت كې د هغو خلكو دښمني پر غاړه اخلي، چې په تېرو قوانينو كې سوكاله وو)).

كله چې په افغانستان كې د هر نـوي متمـدن قـانون د تطبيـق لپـاره هڅـه شـوې ده، نـو دوديزوالـو يـې د ځـاني ګټـو لـه املـه مخالفت كـړی دی، او غـوره بېلګـه يـې د غـازي امـان الله خـان اصلاحات وو، چې ارتجاعي ځواكونو يې مخالفت وكړ.

مكياويلي وايي: ((د بخت پـه زور حكومت تـه رسـېدل اسـان دي خو د واكمنۍ ټينګول يې سخت كار دی)).

د اسـتادكانديد اكاډيميسـن محمـد صـديق روهـي پـه وينا((افغانستان د استثناتو هېواد دی، دلته د سياسي پېښـو وړانـدوينې نـه كېـږي، يـانې ځينـې سياسـي پېښـې او

ketabton.com - The Digital Library

شخصیتونه په کې په استثنايي ډول رامنځته کېږي، چې د خلکو سیاسي برخلیک ټاکي)).

که موږ خپله ټولنه د مکیاویلي او استاد روهي په پورتنیو فورمولونو کې واچوو، نو له پوره واقیعت سره به مخ شو، په افغانستان کې د سقاو زوی واک ته رسېدل، ځکه یوه استثنايي پېښه ګڼل کېدی شي، چې دا سې خلک هېڅ ډول تګلاره او فکر نه لري، نو څنګه واک ته رسېدلای شي؟ دغه راز که په امریکې کې د سپتمبر د یوولسمې نېټې پېښه نه وای رامنځته شوې، کېدی شي په افغانستان کې د لنډه مهالي، منځمهالي او انتخابي حکومت په نامه اوسني سیاسي اصلاحات اصلاً هېڅ رامنځته شوي نه وای. د بخت په زور واک ته رسېدلي خلک په رښتیا هم تر هغه پورې په واک کې وي، چې بخت ورسره ملګری وي، ځکه دا ډول خلک تر واک د مخه او وروسته دواک د نیولو او ساتلو لپاره کوم دقیق پلان او ستراتیژي نه لري. مکیاویلي د وینو څښونکو او هغو واکمنو په باب، چې د برچې پر زور حکومت کوي وايي: ((څوک چې تل وینې تویوي، تل دې ځان لپاره توره ولري، ځکه ولس پر ده او دی پر ولس باور نه کوي)).

موږ په افغانستان کې د داسې واکمنو بېلګې هم لیدلي، چې ټول عمر یې د خپلې واکمنۍ لپاره تر ځان د تورو دېوالونه

ketabton.com - The Digital Library

تاو کړي او هر کله چې دا دېوالونه له منځه تللي، نو واکمني او واکمنان هم له منځه تللي دي.

مکیاویلي سیاستوالو ته وړاندیز کوي او وایي چې باید د خپل حکومت بنسټ ټینګ جوړ کړي، دی د یو مستحکم حکومت لپاره ښه قانون او ښې لښکرې اساسي عناصر بولي، دی اجیرې او مرستندویې لښکرې د یوه حکومت او واکمن لپاره بې ګټې ګڼي، د مکیاویلي په نظر ((اجیرې او مرستندویې لښکرې د دښمن پر وړاندې بې زړه وي، بې نظمه وي، د جنګ پر وخت میدان پرېږدي او د سولې پر مهال خزانه لوټوي))، موږ په خپل هېواد کې مرستندویې (رابلل شوې او راغلې لښکرې) اجیرې ملېشې او نورې ډول ډول لښکرې ولیدې، چې نه هېواد او نه هم هغه واکمن ته په ګټه تمامې شوې چې رابللې یې وې، ببرک کارمل پر شوروي لښکرو ډډه ولګوله، خو یو وخت داسې راغی چې همدې شوروي لښکرو په پای کې له واکه څنډې ته کړ، ډاکټر نجیب الله د شمال پر بېلابېلو ملېشو ډډه ولګوله، خو په پای کې پر هغه برخلیک اخته شو.

مکیاویلي واکمنو ته توصیه کوي چې: ((د ولس شتمنۍ ته لاس ونه غځوي، ځکه خلک د پلار مړینه هېروي خو له پلاره ورپاتې شتمني یې له زړونو نه وزي)).

د پورتنۍ خبرې عملي بېلګې هم موږ په خپل هېواد کې ولیدې، په افغانستان کې ډېر مرګونه او ظلمونه وشول، زیاتره

ketabton.com - The Digital Library

عامه زیانونه او ظلمونه د خلکو له یاده ووتل، خو د نور محمد ترکي د (۷) او (۸) ګڼه فرمانونه، چې د خلکو د شخصي ځمکو د وېش او ولور په باب صادر شوي وو او دواړه د خلکو په شخصي ملکیت او ژوندانه کې د مداخلې ستر عاملونه ګڼل کېدل، تر اوسه پورې د خلکو له یاده نه دي وتلي او آن یو شمېر سیاستپوهان یې په افغانستان کې د بحران د اوږدېدو ستر لاملونه ګڼي.

د مکیاویلي دا کتاب (ټولواک) د سیاسي او ټولنیزو پېښو د شنني او تحلیل په باب ډېرې ژورې او پخې خبرې لري، چې هره یوه یې د کانې کرښه ګڼل کېږي، د کتاب د ټولو خبرو تحلیل او بحث پر ځای به ښه دا وي چې خپله د کتاب اصل ته ورو ګرځو.

په ټولیزډول دومره ویلای شم لکه څنګه چې د حسابي معاملاتو د حل لپاره د ریاضي فورمولونو ته اړتیا ده، دغسې ددې کتاب محتویات د سیاسي ستونزو د شنني او حل لپاره د سیاسي فورمولو په توګه کار کوي، هر څوک چې په سیاسي چارو او معاملاتو کې ګوتې وهي، نو ورته بویه چې دا کتاب یو ځل ضرور ولولي. ځوان او هڅاند لیکوال ښاغلي داوود حبیبزي چې د هېواد د سیاسي او ټولنیزو پېښو د شنني او دهغو په باب د یوه غوره او دقیق دریځ نیوني ښه لېوال او مینه وال دی، په افغانستان کې د سیاستپوهنې د علمي اثارو

ketabton.com - The Digital Library

کمښت ته متوجه شوی او د همدې تشې د ډکولو په نېت يې دا خورا مهم اثر له انګرېزي ژبې څخه پښتو ته ژباړلی دی. دا اثر په خورا معياري او کره پښتو ژباړل شوی او سړی يې له لوستلو څخه ډېر خوند اخلي، زه په داسې حال کې چې د ښاغلي داوود حبيبزي دا کار ستايم او دا په پښتو کې د ژباړل شويو اثارو په جمله کې له ژبني پلوه يو ښه پوره او کره اثر ګڼم، د کتاب د چاپ له امله ده او ميوند کلتوري ټولنې ته، چې دا کتاب يې خپورکړ، مبارکي وايم، دغه راز له حبيبزي څخه هيله من يم، چې د نورو دا ډول مهمو اثارو ژباړې ته هم ملا وتړي، که چېرې دا اثر د هېواد راتلونکي سياستوال ولولي او له ګڼو سياسي ستونزو څخه ديوې په حل کې هم ورسره مرستندوی شي او ستونزه په عادلانه ډول حل کړي، نو حبيبزی صېب به يې په ثواب کې شريک وي، د همداسې هيلې د برې په هيله.

په درناوي
اسمعيل يون
کابل پوهنتون
د ۱۳۸۵ل کال د لړم۱۰مه

ketabton.com - The Digital Library

((یوه شپه دوه خوبونه)) او د هغو تعبیرونه

په هره ټولنه کې چې اختناق خور شي، نو د ټولنې د نورو خواوو تر څنګ یې هنر او ادبیات هم خپل رنګ بدلوي، عموماً د اختناق د دورې ادبیات د همغه اختناق تصویر انځوروي.

دا ادبیات زیاتره، د خوند، خوښۍ او خوشالۍ لپاره نه وي، بلکې د اکثرو همغو ډول، ډول بدرنګیو انعکاسوونکی وي، چې د همدې ستم له امله راټوکېدلي وي.

((یوه شپه او دوه خوبونه)) هم په افغانستان کې د اختناق د دورې د یوه مشخص پېر یا بهیر انځور دی، چې شاعر یې د خوب په بڼه انځوروي.

شاعر خپل کلی د خپلې ټولنې د حال او ماضي ژوندانه د یو سمبول په توګه کارولی او په هغه کې یې د ژوند دوه بېلابېل پړاوونه او رنګونه (تر اختناق دمخه پړاو، تر اختناق وروسته مرحله) سره پرتله کړي دي، شاعر یا لیکوال په کلي کې دواړه

ketabton.com - The Digital Library

حالته انځور کړي دي او دا يې مجسم کړي، چې پخواني حالت تر او سني هغه په هر ډول ښکلی او سو کال و.

د ليکوال په نظر په پخواني حالت کې د کلي يا ټولنې مانيز او نور مادي ارزښتونه خوندي وو، د مشر او کشر، خان او ملا او نورو دريځونه او صلاحيتونه مشخص وو، د همدغو صلاحيتونو د مناسب وېش له امله د کلي د متوازن پرمختګ او هوساينې چارې سمبالېدې، خو کله چې د يوه اختناق او بهرني فشار په نتيجه کې په کلي کې کشر د مشر، ملا د خان او بې مخه د مخور ځای ونيو، نو په کلي کې ګډوډي رامنځته شوه، د ليکوال هدف له کلي څخه خپل هېواد دی، خو ده خپل کلی د خپل هېواد لپاره د يوه سمبول په توګه کارولی دی.

د خوب ددې کيسې په لړ کې بېلابېل کرکټرونه د سړي ذهن کې ژوندي کېږي، چې اکثره يې منفي رنګ لري او ددې علت هم طبيعي دی، دا ځکه چې د اختناق لوبغاړي طبعاً بد رنګ کرکټرونه دي، د کيسې د شخصيتونو د بيان لپاره ولسي يا بزګري ژبه کارول شوې او داسې بزګري ترمينالوژي يا اصطلاحات کارېدلي، چې که چاکليوالي ژوند نه وي تېر کړی يا يې بزګري نه وي کړې او يا هم له بزګرانو او کروندګرو سره نږدې پاتې شوی نه وي، پر مانا يې په اسانۍ سره نه شي پوهېدلای.

ketabton.com - The Digital Library

((یوه شپه دوه خوبونه)) لیکنه دخپل هنري او کیسه ییز ارزښت ترڅنګ دا ارزښت هم لري، چې ښه لویه بزګري پانګه ((ژبني اصطلاحات)) یې په کې خوندي کړې ده.

د شکل له پلوه اساساً دا ازاد نظم دی، چې داستاني بڼه لري، خو که په لیکنۍ بڼې سره یې سم لیکلای وای، نو کېدی شول هغه بندښت او ماتوالی چې اوس د ځینو مسرو په لوستنه کې رامنځته کېږي، له منځه تللای وای.

پر لیکني ناسموالي سربېره ځینو ځایونو کې وزني تېروتنې هم لري، چې شاعر کېدی شي، په خپل زړه همداسې پرې ایښې وي او داسې یې ګڼلې وي، چې پر خپلې لیکنې وزني قید تحمیل نه کړي.

ښاغلي لیکوال او شاعر محمد حسن حسام د دا ډول نویو لیکنو چې پخوانۍ بېلګې یې ډېرې نه دي لیدل شوي، خپله تجربه لري، تر دې دمخه یې (زه کابل یم) (سپینې وینې) او (سرخلاصي لیکونه) کې هم دا ډول تجربې کړي دي، خو په هر ترتیب نوې زمانه، نوي ادبي بهیرونه، په خپله نوې ادبي تجربې راټوکوي او ((یوه شپه دوه خوبونه)) هم له همدغو نویو تجربو څخه یوه تجربه ده. له ښاغلي لیکوال څخه یې زمونږ هیله دا ده چې دا انفرادي تجربې نورې هم پسې وغځوي او لا یې پخې کړي.

ketabton.com - The Digital Library

زه نور د لوستونکو او د لیکنې تر منځ د ېوال کېږم نه، ((یوه شپه دوه خوبونه)) لوستونکو ته پرېږدم، چې له خپلو تعبیرونو سره سم یې تعبیر کړي.

د اختناق د ښامارانو د له منځه تلو په هیله

اسمعیل یون
کابل- افغانستان
لومړی مکرور یان
۱۳۸۵ل کال، د کب میاشت

ketabton.com - The Digital Library

((حقیقت)) او د کوچنیانو ادبیات

لکه څنګه چې زموږ په ټولنه کې کوچنیان له خپلو ډېرو حقونو څخه محروم دي، دغسې له خپلو ادبیاتو څخه هم بې برخې دي. په پښتنو شاعرانو کې یوازې په شمار شاعرانو د کوچنیانو لپاره شاعري کړې ده، مرحوم محمد عثمان نژند او خدای بښلی غلام حضرت روغمن هغه کسان دي چې باید په دې برخه کې ترې په قدردانۍ سره یادونه وشي. د دوی شعرونه په پښتو تعلیمي کتابونو کې راغلي او زموږ د کوچنیانو پر ذهنونو او عواطفو یې ښه تاثیر ښندلی دی.

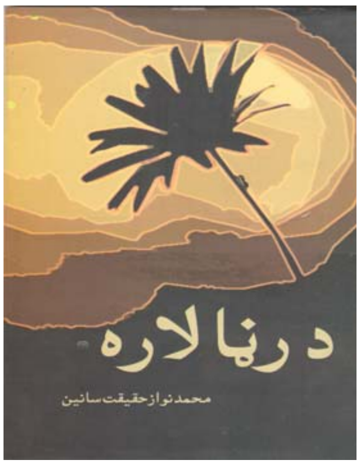

ښاغلی محمد نواز حقیقت په پښتو ادبیاتو کې بله هغه څېره ده چې خپل قلم یې تر هر بل کار زیات د کوچنیانو ادبیاتو ته وقف کړی، حقیقت صاحب تر اوسه ((لس شعري ټولګې)) یوازې د کوچنیانو لپاره چمتو کړي، چې له هغو څخه یوازې دوه یې ((سپینه کوتره او د لمر ترانې)) چاپ شوي او نورې یې لا د چاپ انتظار باسي.

ketabton.com - The Digital Library

زموږ نرواکه او پلارواکه ټولنه کې ((ښځینه شاعري)) او د ((کوچنیانو لپاره)) شاعري کمه ده. د ((ښځینه شاعرۍ)) د کمښت وجه شاید اقتصادي او علمي شاته پاتېوالی، مذهبي او کلتوري بندیزونه او له هغو څخه ناسم تعبیرونه وي، خو دا چې د کوچنیانو لپاره ولې کم ادبیات رامنځته شوي، په دې برخه کې څه کلتوري او مذهبي بندیزونه او ناسم تعبیرونه نه وو، خو کېدی شي د ټولنې عام شاته پاتېوالی او د تعلیم د کچې ټیټوالی یې غټ عامل وي. خو خیر عوامل چې هر څه وي، وي به، خو اوس موږ عملاً د کوچنیانو لپاره د ځانګړو ادبیاتو په برخه کې ډېر غریب یو.

کله چې سړی په لومړي ځل د کوچنیانو لپاره له ادبیاتو او یا هم شاعرۍ سره مخامخېږي، نو دا خبره ورته ساده او بسیطه ښکاري او داسې فکر کوي، چې تر ټولو ساده او اسانه لیکوالي یا شاعري همدا د کوچنیانو لپاره ده، ځکه چې نه زیاتو تصویرونو، نه نادرو تشبهاتو او استعاراتو ته په کې اړتیا شته او نه هم نورې سپېڅلتیا ته، خو که کله عملاً د کوچنیانو لپاره پر شاعرۍ پیل وکړي، نو ورته معلومېږي، چې څومره سخت کار دی. واقعیت دا دی چې څوک د کوچنیانو لپاره شاعري کوي که هغه خپله یو ځل ځان د کوچني په رول او کرکتر کې وانه چوي، ځان په تخیلي او فکري لحاظ د

ketabton.com - The Digital Library

کوچنیتوب مرحلې ته ونه رسوي، شاعري به يې د کوچنيانو تر کچې پورته وي، خو هغو ته به خوند ور نه کړي.

د کوچنيانو لپاره شاعري د خپل کوچنيتوب د تجربو په رڼا کې کېدلای شي، شفاف، خواږه، بې تکلفه عواطف او نا سياسي تفکر هم د کوچنيانو د ادبياتو په رامنځته کولو کې ښه رول لري.

ښاغلی محمد نواز حقيقت که څه هم اساساً يو سياسي سړی او ليکوال دی، خو د ماشومانو لپاره په شاعرۍ کې يې خپل سياسي دريځ يوې خواته پرې ايښی او يا هم ډېر کم ترې څرګند شوی دی. ماشومان معمولاً له هغو شيانو سره ډېره علاقه لري چې دوی يې مجسمولای، لمسولای او تشخيصولای شي او عملاً يې په ورځينې ژوند کې ګوري، حقيقت صيب دغه پديدې ډېرې ښې درک کړې او هغه يې بيا په خپلو نظمونو او شعرونو کې دوی ته تعريف کړې دي. لکه پيشو، هليکوپتر، طوطي، بلبله، تليفون، ښکاري سپی، بيزو، مېږی، غوا او نور...

دې ډول مسايلو سره ماشومان په طبيعي او فطري ډول مينه او علاقه لري، نو که ددې شيانو په تعريف کې اخلاقي، روزنيز او ښوونيز عناصر ځای شي، ماشومان يې بې فشاره او په نامستقيم ډول هضموي او د هغوی په وده کې اساسي رول لري.

د ښوونې او روزنې د پوهانو په اند بې فشاره زده کړه د

ketabton.com - The Digital Library

ماشـومانو لپـاره تـر ټولـو ښـه زده کـړ ده. ښـاغلی حقیقـت د کوچنیانو لپاره په خپله کړې شاعرۍ کې په دې بریالی شوی چې یـو زیـات شـمېر روزنیـز، اخلاقـي، وطنـي، ټولنیز او نـور ژوندني مسـایل پـه خپلو نظمونـو او شعرونو کې ځای کړي او کوچنیان پرې وپوهوي.

د کوچنیانو لپاره شعرونه باید زیاتره په تعلیمي کتابونو کې ځای شي، په دې ډول ترې کوچنیـان ښـه ګټـه اخیسـتلای شـي. زه نه غواړم چې پر دې ټولګې خپله لیکنـه نوره وغځوم، غـواړم د کوچنیـانو لپـاره د حقیقـت صـیب دا یـو نظـم د بېلګـې پـه توګـه راوړم، چې د تلیفون پر تعریف سربېره د هغه ځومره نوري ګټې بیانوي. نور نظمونه یې هم همدا ګټې لري:

د تلیفون خبرې

ورور مې وکړو تلیفون
ویلې څنګ مو دی ژوندون
ما ویل شکر خیر خیرت دی
ته به کله شې راستون
خپل دیدن دې راوړه ماته
درپسې یم ځیګرخون
ده ویل زه په خیر درځمه
چې رخصت شي پوهنتون

ketabton.com - The Digital Library

وکړې ما خپله خبرې
ښې خوږې ښې خوندورې
ورور مې شو له ما خوشال
ورکړ ما د کور احوال
ماته وویل زما ورور
کړه سلام په پلار او مور
تلیفون یوه ښه اله ده
د خبرو وسیله ده
لنډوي اوږدې مزلې
چې زنګ راغی وایه بلی.

د ګلالیو افغان ماشومانو د نېکمرغه راتلونکي په هیله

په مینه
محمد اسمعیل یون
کابل، ۱۳۸۲-۲-۱

ketabton.com - The Digital Library

ترپایلیک پورته هڅه

د ژبو او ادبیاتو پوهنځي په وروستي سمستر کې د مونوګراف یا (پایلیک) په نامه یو مضمون په درسي نصاب کې شامل دی. محصلین د لیسانس دورې په پای کې، مکلف دي یوه رساله یا کتابګوټی ولیکي.

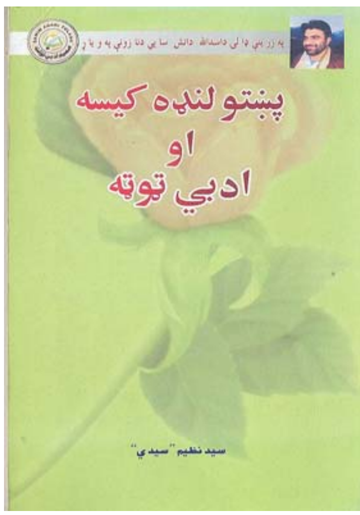

دا کتابګوټی پر یوه مشخصه موضوع د یوه ټاکلي لارښود استاد ترنظر لاندې بشپړېږي، چې مونوګراف ورته وايي. د پایلیک یا مونوګراف د لیکلو مخونو شمېر معمولاً تر دېرش مخونو کم نه وي. له هغه وخته چې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځی تاسیس شوی دی، نژدې اویا کاله کېږي، د دې نژدې اوو لسیزو په بهیر کې په زرګونو عنوانه مونوګرافونه لیکل شوي دي. د پښتو څانګې د محصلینو له خوا د منظمو لیکل شویو پایلیکونو شمېر هم نژدې پنځوسو عنوانونو ته رسېږي. یو

ketabton.com - The Digital Library

وخت ما په پښتو څانګه او د کابل پوهنتون په عامه کتابتون کې د خوندي شویو مونوګرافونو لټون کاوه، هلته مې ولیدل چې یو زیات شمېر مونوګرافونه داسې وو، چې په خورا زیار او زحمت لیکل شوي وو او لازمه وه، چې چاپ شي او ګټه یې ټول ولس ته ورسېږي؛ خو داسې مونوګرافونه په کې هم وو، چې نه یوازې په چاپ نه ارزېدل؛ بلکې د مونوګراف لیکنې پر معیارونو هم برابر نه وو او ځینې یې پر تکراري موضوعګانو لیکل شوي وو.

د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پنځوسمې کالیزې په ویاړ، ما د نوموړي پوهنځي د پښتو کتابونو او مونوګرافونو یو کتابښود ترتیب او چاپ کړ، له دې کار څخه زما هدف دا و، چې د ژبو او ادبیاتو پوهنځي کړی کار او شتمني راټوله او خوندي کړم او بل محصلینو ته د ادب پوهنځي د ماضي د مطالعې لپاره یو کتاب په لاس ورکړم او بل هدف مې دا و، چې که په راتلونکي کې نور مونوګرافونه لیکل کېږي؛ نو پر زړو او تکراري موضوعګانو و نه لیکل شي، سره له دې چې اوس هم پر یو شمېر سولېدلو او کلیشه یي موضوعګانو مونوګراف لیکل کېږي؛ خو زیاتره پایلیکونه له دودیزې بڼې راوتلي او نوې موضوعګانې یې څېړلي دي.

ketabton.com - The Digital Library

((پښتو لنډه کیسه او ادبي ټوټه)) د همدغو مونوګرافونو له جملې څخه دی، چې دوديزه بڼه نه لري او پر يوې ورې موضوع ياني د کوم شخص د تعريف پر محور نه راڅرخي او يوه داسې عامه موضوع، چې ارزونه او شننه يې زموږ ځوان ليکوال پښت ته ډېره ضروري او ګټوره ده څېړل شوې ده.

((ادبي ټوټه)) زموږ په ادبي ټولنه کې يوه هغه موضوع ده، چې تر اوسه يې پر تعريف او فورم د ادبپوهانو ترمنځ پوره توافق نه شته، ځينې يې يو ادبي فورم ګڼي او ځينې يې له فورم څخه منکردي او ان وايي له چا څخه، چې لنډه کيسه خرابه شي او ياهم شعر ترې بې وزنه او کم وزنه شي؛ نو د ادبي ټوټې نوم پرې کېږدي؛ نو د داسې موضوعګانو شننه او سپړنه د ادبياتو نويو لارويانو ته ډېر څه سپينوي.

ښاغلی سيد نظيم (سيدي) پر لنډې کيسې هم هر اړخيزه رڼا اچولې، له تاريخچې او تعريفه نيولې بيا د هغې رغنده توکونه ټول يې تشريح کړي او شنلي دي. د ده دا کار ځوانو ليکوالو ته سمه او رڼه لاره په ګوته کوي.

د دې پايليک بله غوره ښېګڼه دا ده، چې د لنډو کيسو او ادبي ټوټو دواړو بېلګې يې راوړي او تحليل کړي يې دي.

د دې مونوګراف بله ځانګړنه داده، چې تر اوسه پورې د پښتو لنډو کيسو کوم اثار چاپ او ياهم ليکوال ته يې پته لګېدلې ده، د ليکوالو په ګډون يې د هغو نومښود هم

ketabton.com - The Digital Library

وړاندې کړی دی، دا کار له ځوانو لیکوالو سره مرسته کوي، چې د پښتو لنډو کیسو له عمومي ژبړمې خبرشي او په دې اړه یو عام جاج ترلاسه کړي. د لنډې کیسې رغنده عناصر یې، لکه: اډانه څېره یا کرکټر، تلوسه، زمان او مکان (چاپېریال) ډیالوګ، لیدلوری او نور په ساده او روانه ژبه تشریح کړي دي.

د دې اثر عمومي ښېګڼه دا ده، چې لیکوال ټول پرخپلې ټاکلې موضوع راڅرخېدلی، له موضوع څخه لرې شوی نه دی، د لنډې کیسې او ادبي ټوټې بېلګې یې راوړي او تحلیل کړي دي. له موضوع تېښته د لیکوال کمزوري ده او دا کمزوري په دې اثر کې نه شته، لیکوال په خپل شوق خپل اثربشپړ کړی او دې پسې نه دی ګرځېدلی، چې یوازې د پایلیک دېرش مخه پوره کړي او خپل کار بشپړ وګڼي.

لیکوال دومره زیار ایستلی، چې خپل کړی کار یې د پایلیک تر دودیزه بریده اوړي او د یو ښه تحلیلي او څېړنیز اثر بڼه خپلوي.

کاشکې پښتو ځانګه، خپلې ټولنې ته نور زیات داسې ګلالي او فرهنګیالي فارغان وړاندې کړي، چې خپلې ټولنې ته ترخپل ټاکلي معیار او بریده زیات کار وکړي او خپل هېواد ته زیات ثمر وړاندې کړي.

ketabton.com - The Digital Library

زه د ښاغلي سيد نظيم سيدي دا پاليليک په پښتو ليکل شويو پاليليکونو کې يو غوره پاليليک ګڼم او ان د پاليليک تر معياره يې لوړ ارزوم او د لوی رب (ج) له دربار ورته د نورو بريمنو فرهنګي هڅو غوښتنه کوم.

کور يې ودان او ژوند يې سوکال
پوهنمل محمد اسمعيل يون

ketabton.com - The Digital Library

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

محمد اسمعیل یون د حاجي محمد خان زوی پر ۱۳۴۶ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ د نیازیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زېږېدلی دی.

لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولې دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لېسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۶ل کال له نوموړې لېسې څخه په دویم نومره بریالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بریالی او پر همدې کال بېرته د پښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه

ketabton.com - The Digital Library

کې د ماستری دوره پیل شوه، یون په ډېر ښه او بریالي ډول دا دوره پایته ورسوله.

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د(پوهندوی) علمي پوړی ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او((شمشاد))مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه دیو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ل کال، په جلال اباد کې ببړنۍ لویې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، ددې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د ببړنۍ لویې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا ددې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول.استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه

ketabton.com - The Digital Library

کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان د جمهوري ریاست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لویو جنګسالارانو او ځینو تنظیمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زیات فشار له امله له کاره ګوښه شو. ملګرو ملتونو (UNAMA) استاد یون ته وړاندیز وکړ، چې په کابل کې به تر دي لوړه دنده در وسپارو، خو استاد یون ونه منله او خپلې استادۍ ته یې دوام ورکړ.
درې کاله وروسته یې د ځینو ملګرو په زیات ټینګار او غوښتنه، د جمهوري ریاست د ملي امنیت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د ریاست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي. استاد یون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده یې هم په ښه ډول ترسره کړه.
استاد یون د خپلو اکلیکوال په توګه په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنیز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راډیویي او ټلویزیوني مرکو کې یې د واقعیتونو او حقایقو د ښکاره کولو له امله د خلکو په زړونو کې ځای نیولی دی. که څه هم ډېر خلک د یون لیکنې، مرکې او نظریات خوښوي، خو یو شمېر داسې خلک هم شته، چې د یون سرسختي مخالفین دي. د هغه ملي او

ketabton.com - The Digital Library

ګټورو نظریاتو ته هم غلط رنګ او تعبیر ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي. زه ددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس د مشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته ایښودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی.استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی، په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو (دافغانستان دکلتوري ودې

ketabton.com - The Digital Library

ټولنې) او(د پښتني فرهنګ د ودې پراختیا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو لیکوالو په لسګونو اثار، ایډیټ او چاپ کړي دي. دغه راز یې په سلګونو کورنیو مشاعرو، ادبي غونډو او سیمینارونو کې ونډه اخیستې ده، خپله یې هم په لسګونو مشاعرې، سیمینارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په یو زیات شمېر، ملي او نړیوالو کنفرانسونو کې یې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به یې د اثارو یادونه وکړو:

اثار

الف- پنځوني:

کتاب نوم	خرنګوالی	چاپکال
• متکور	لومړی شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دویمه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷

ب- راټولوني:

• هیلې	ګډه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• نیمګړي ارمانونه	د حیران شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د نازو انا یاد	د سیمینار د لیکنو ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د استاد الفت نثري کلیات	د استاد الفت نثرونه	درېیم ۱۳۸۷
• سیندونه هم مري	د اسحق ننګیال شعري منتخبات	دویم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

ketabton.com - The Digital Library

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
  دپوهنوال روستارتره کي اثر دويم ۱۳۸۷
- .د افغانستان فرهنګي ميراثونو ته يوه کتنه
  د نينسي دوپرې اثر دويم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنايتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر دويم ۱۳۸۷

د - يونليکنې:

- د اماراتو سفر د اماراتو يونليک دويم ۱۳۸۷
- که يون دی يون دی د اروپا يونليک لومړی ۱۳۸۷
- دپنتاګون ترڅنډو د امريکا يونليک لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې:

- د محمد ګل خان مومند اند و ژوند ته يوه لنډه کتنه دويم ۱۳۸۷
- استاد زيار د پښتني فرهنګ يو ځلاند ستوری دويم ۱۳۸۷
- دکابل پوهنتون د ادبياتو پوهنځي پښتو کتابښود دويم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زيانونه دويم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل دويم ۱۳۸۷
- ساينسي پرمختياوې دويم ۱۳۸۷
- ببرړنۍ لويه جرګه ولسواکي او زورواکي دويم ۱۳۸۷
- انديال خوشال لومړی ۱۳۸۷
- هيله د خپلو سريزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري يون لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷

ketabton.com - The Digital Library

- مرکه او مرکې لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ایډیال لومړی ۱۳۸۷
- دکتابونو په وړمو کې لومړی ۱۳۸۷
- افغانستان په سیاسي کړلېچ کې لومړی ۱۳۸۷
- پښتو لیکنی سمون لومړی ۱۳۸۷
- او سنۍ رسنۍ لومړی ۱۳۸۷
- که نړیوال ماته وخوري؟ لومړی ۱۳۸۷

خدای (ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زیار کې ورته د نور زغم او وسېلې هیله لرم.

په درناوي
وفاالرحمن وفا
کابل- افغانستان

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English